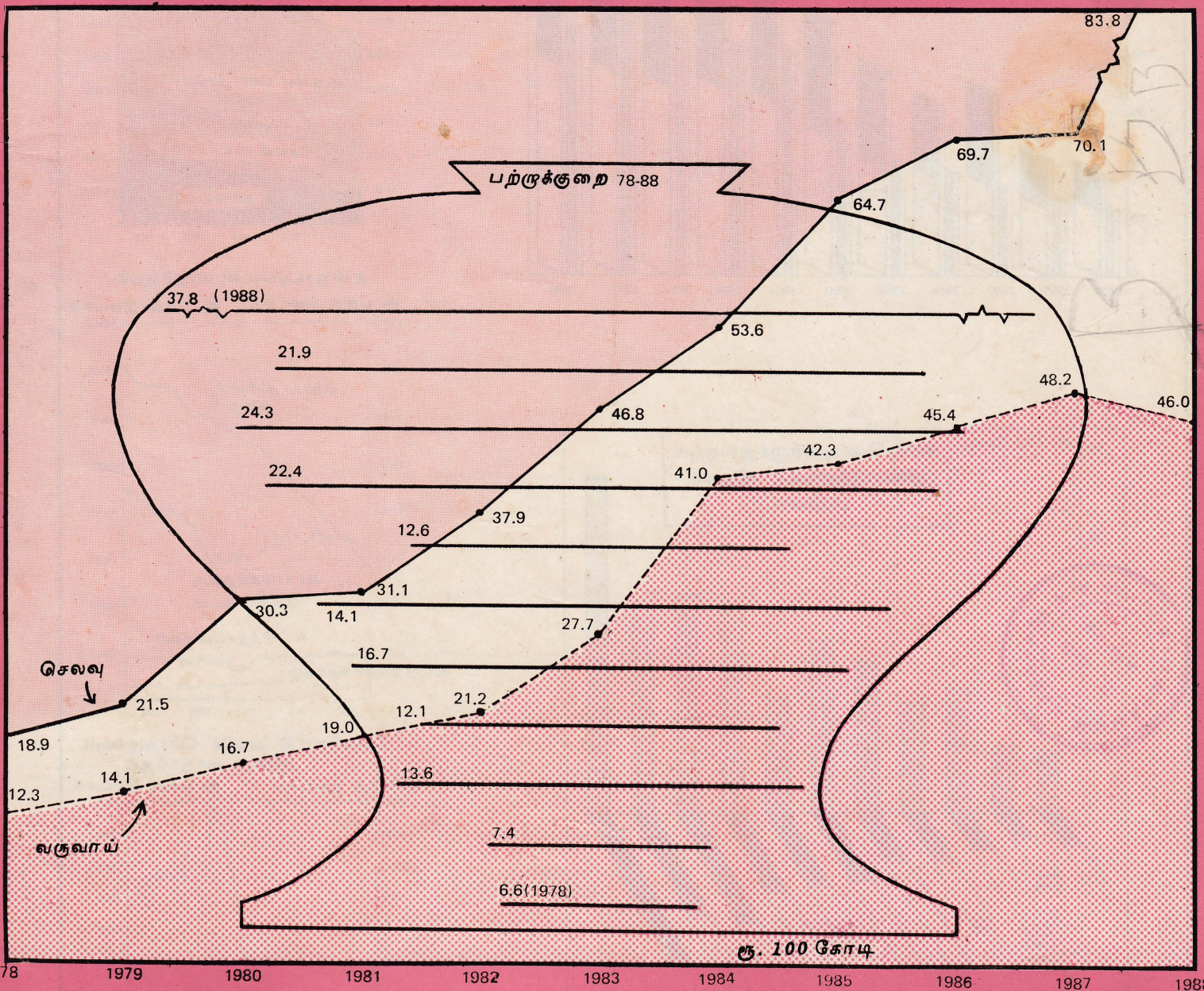

6

பொருளியல் நோக்கு

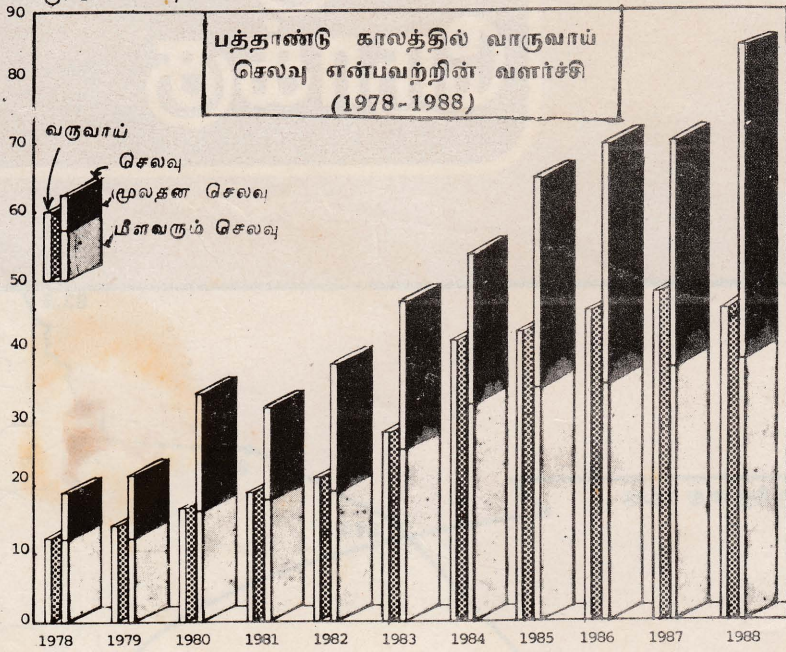
நவம்பர்
1987

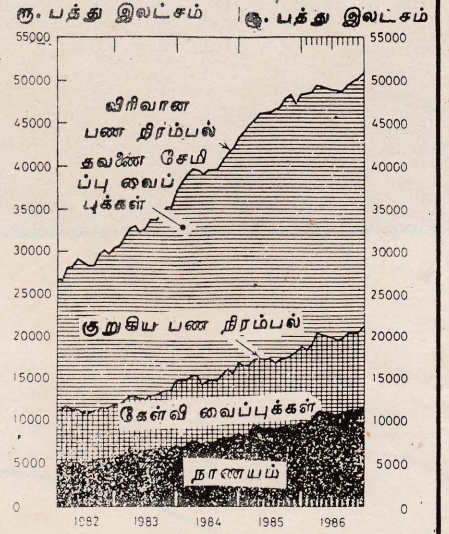
வரவு செலவுத்திட்டம் 1988

பொருளாதார குறிகாட்டிகள்

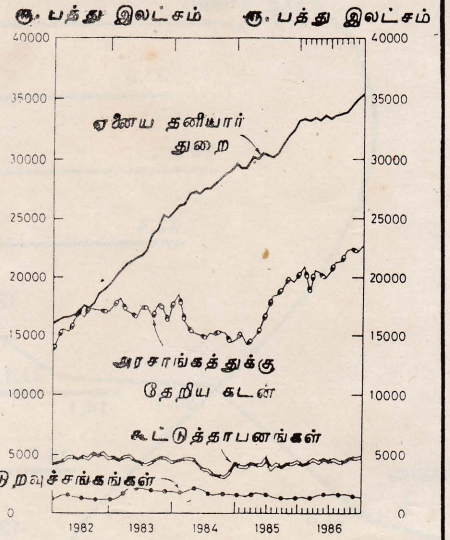
ரூ. 100 கோடி

பண நிரம்பல் மாதாந்தம்

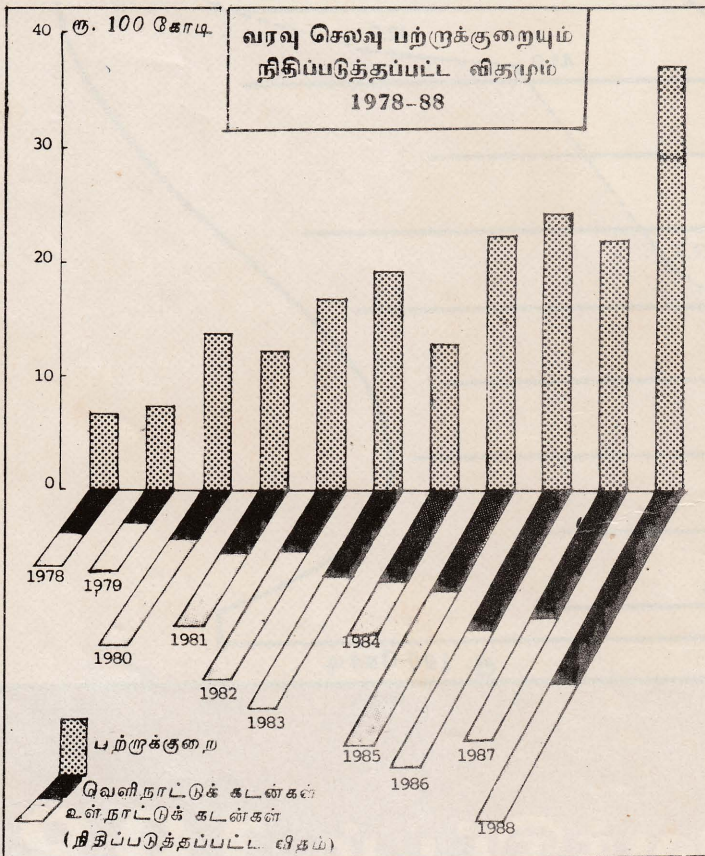

உள்நாட்டுக்கடன் மாதாந்தம்

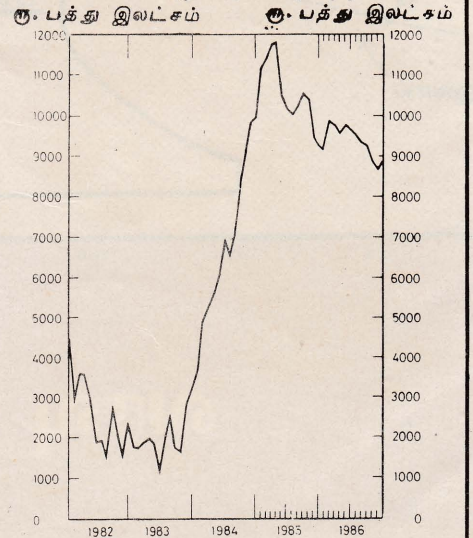

ரூ. 100 கோடி

வரவு செலவு பற்றாக்குறையும் நிதிப்படுத்தப்பட்ட விதமும் 1978-88

வெளிநாட்டு வங்கிச் சொத்துக்கள் (நிகர) மாதாந்தம்

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சிப்பகுதி வெளியீடு:
தலைமைக்காரியாலயம்,
11 வது மாடி,
கொழும்பு 2,
இலங்கை

நிரல்கள்

நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு	14	வரவு செலவுத்திட்டம் 1978 - 1987
அபிவிருத்தி	22	நிர்வாக அமைப்பின் கோளாறுகள்
பொருளாதாரம்	24	1987 ல் இலங்கையின் பொருளாதாரம்
மாணவர் பக்கம்	31	தேசிய வருமானம் என்றால் என்ன?

விசேஷ அறிக்கை

3 வரவு செலவுத் திட்டம் 1988

பி. பி. ஜயசந்தர	8	வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பேரண்ட பொருளாதார அம்சங்கள்
பி. காராளசிங்கம்	10	கம்பனிசளுக்கு வரி விதித்தல்
எஸ். எஸ். கொலம்பகே	13	வரவு செலவுத்திட்டத்தில் சேமிப்புக்களும் முதலீடுகளும்
டப். டி. லக்ஸ்மன்	18	பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்தலும் அதன் தாக்கங்களும்

சிறப்புக்கட்டுரை

எஸ். விதானகமாச்சி	27	சிறு தோட்ட தேயிலைக் கைத்தொழில் - அபிவிருத்திக்கான முட்டுக் கட்டடைகள்
-------------------	----	---

அடுத்த இதழில்

- ★ உலக பொருளாதார அமைப்பின் அண்மைய மாற்றங்கள்
- சோஷலீசு, முதலாளித்துவ சித்தாந்தங்கள் குறித்த ஒரு மீள்
பரிசீலனை
- ★ மகாவலி செய்திட்டம் - எதிர்காலம் பற்றிய ஒரு பார்வை
- ★ பட்டதாரி மாணவர்களின் பிரச்சினைகள்
- ★ சுற்றுலாத்துறை - இலங்கை நிலைமை

அட்டைப்படம்

சேபாலிக்கா பெர்னாண்டோ

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்குறிக்க கோளாகக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப் பணித்திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இருக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கையையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் சிறப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின் சொந்தக்கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களால் பிரபலிப்பனவுமாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளுக்கும் குறிப்புகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதத் தோறும் வெளியிடப்படும். அதன் சந்தா சேலுத்துவதன் மூலமோ, விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெறலாம்.

வரவுசெலவுத்திட்டமும்

வெளிநாட்டுதலியும்

இந்த வருட வருவ செலவுத்திட்டத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட மொத்தச் செலவு 8300 கோடி ரூபாயாகும்; வெளிநாட்டுத் தேவையை கண்கொடுப்பதற்கு முன்னதாக மதிப்பிடப்பட்ட மொத்த வருவாய் 4600 கோடி ரூபாயாகும். எனவே, 1988 ம் வருடத்திற்கான வருவ செலவுப்பற்றாக்குறை 3700 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. நாங்கள் எமது சம்பாத்தியத்தை விட இருமடங்கு செலவு செய்கின்றோம் என்பதையும், எமது தரத்திற்கு மேலாக வாழ்ந்து வருகின்றோம் என்பதையும் இது காட்டுகின்றது. இந்த வருவ செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையைப் பல்வேறு வழிகளிலும் இட்டுக்கட்டுவதற்கு நாள் எண்ணியுள்ளோம். வெளிநாட்டுக் கொடைகளாக 500 கோடி ரூபாயும், 0 வீதத்திலிருந்து 3 சதவீதம் வரையிலான வட்டியுடனும் 20, 30, 40, 50, வருட சலுகைகீழியான திருப்பிச்செலுத்தும் காலத்தைக்கொண்ட கடன்களாக 1700 கோடி ரூபாவையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமென நாள் நம்புகின்றோம். நாட்டிற்குள்ளிருக்கும் பணவீக்கமல்லாத மூலங்களான தேசிய சேமிப்பு வங்கி, ஊழியர் சேமலாப நிதியும் போன்றவற்றிலிருந்து 1100 கோடி ரூபாய் கடனாகப் பெறவும் நாள் எண்ணியுள்ளோம். மீதமிருக்கும் 400 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையில் 200 கோடி ரூபாய் எனது வருமான பிரேரணைகள் மூலம் கிடைக்கும்; மிகுதி 200 கோடி ரூபாவையும் பணவீக்க மூலங்களிலிருந்து- அதாவது பணநோட்டுக்களை அச்சடிப்பதன் மூலமே-நிதிப்படுத்த வேண்டியிருக்கின்றது. இதனைச் செய்வதற்கு மிகவும் தயக்கத்துடன் நாள் நிர்வகிக்கப்பட்டுள்ளோம்.

நாள் வெளிநாட்டுதலியாக 2200 கோடி ரூபாவைப் பெற்றுள்ளோம். திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயகர் அவருடைய காலத்தில் 50 கோடி ரூபாவை மட்டுமே வெளிநாட்டுதலியாகப் பெற்றிருந்தார். அத்தனைக்கும் அவர் அணிசேராயக்கத்தின் அப்போதைய தலைவர், கடந்த 10 வருட காலத்தில் நாட்டின் அபிவிருத்திக்காகவும், எமது இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதற்காகவும் நாள் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளோம். இலவசக்கல்வி, இலவச சுகாதாரம், வறிய மக்கள் குழுவின்ருக்கான உணவு முத்திரைகள் போன்றவற்றை வழங்கும் சேம நல சேவைகளை தொடர்ந்து மேற்கொள்ளக் கூடியவர்களாகவும் நாயிருந்து வந்துள்ளோம். வெளிநாடுகள் அனைத்திலிருந்தும் அதிகரித்த உதவிகளை எம்மால் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தமையினாலேயே இவற்றைச்

சாதிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் இவற்றைச் செய்ய முடியாது போய்விட்டது. அதனால் சிறிலங்கா சந்திரிக்கட்சிக்கு வாக்களிக்க விரும்புவவர்கள் தமது கண்களை நன்றாக திறந்துகொண்டே அப்படிச் செய்ய வேண்டும்.

கடந்த 10 ஆண்டுகாலத்தில் நாட்டின் முன்னேற்றப் பயணத்திற்கு தேவையாக இருந்த அனைத்து வெளிநாட்டுதலியையும் நாள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியவர்களாக இருந்தோம். அடுத்துவரும் சில வருடங்களில் நாட்டை நடத்திச் செல்வதற்கு 8000 அல்லது 10,000 கோடி ரூபாய் வெளிநாட்டு உதவி தேவையாக இருக்கின்றது. நாங்கள் பெறக்கூடியதாகவிரும்பாத உதவிகளைத் தொகையை வேறு எந்தக் கட்டிடும் பெறுவதற்கு எதிர்பார்க்க முடியாது.

1988ம் ஆண்டிற்கான வருவ செலவுத்திட்டம் பொருளாதார மீட்சிக்கும், பொருளாதார புத்துயிற்றுக்குமான ஒரு வருவ செலவுத்திட்டமாகும். இது ஒரு புதிய ஆரம்பமாகும்; இது ஒரு முடிவின் ஆரம்பமோ அல்லது ஒரு ஆரம்பத்தின் முடிவோ அல்ல. நாள் வெற்றி காண வேண்டுமாயின் சட்டமும், சமாதானமும், ஒழுங்கும் முற்று முழுதாக நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். 1983ம் வருடத்திலிருந்து நாமொரு வழிதவறிய தேசமாக இருந்துவந்துள்ளோம். இப்போது எமக்கு நேரம் வந்திருக்கின்றது. 1983 லிருந்து செய்யப்பட்ட சேதங்களை பழுதுபார்ப்பதற்கு நாள் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. முதலீடுகளை யிதிகரித்து வளர்ச்சியையும், வேலைவாய்ப்புக்களையும் எமது இளைஞர்களுக்காக உருவாக்க வேண்டியிருக்கின்றது.

எனது வருவ செலவுத்திட்டப் பிரேரணைகளில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கவனத்தில் எடுக்கப்படவேண்டிய சில பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு: (1) மூன்று வருடகாலத்திற்கான நடுத்தர கால பொருளாதார கொள்கைத்திட்டம் (2) ஐந்து வருடகாலத்திற்கான நடுத்தர கால முதலீட்டுத்திட்டம் (3) 1983 ம் வருடத்திலிருந்து இனக்கலவரங்களால் நாசமடைந்த பிரதேசங்களை புனர்நிர்மாணம் செய்வதும், புனருத்தாரணம் செய்வதும். (4) இளைஞர்களுக்காக குறைந்தபட்சம் 5 இலட்சம் தொழில் வாய்ப்புக்களையாவது உருவாக்கல். (5) முன்னைய பெயரளவிலான அதிகரிப்புக்களை விடவும் சுமார் 10 மடங்கு அதிகமான சம்பள அதிகரிப்புடன் கூடிய நிர்வாகச் சீர்திருத்தம். (6) நன்கு சிந்தித்துத் திட்டமிடப்பட்ட தனியார்

மயப்படுத்தல் திட்டமொன்றிற்குடாக பங்குபற்றும் ஜனநாயகமொன்றை உருவாக்கல்.

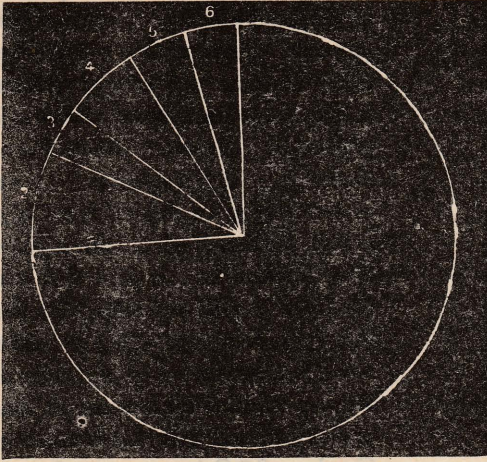
நாங்கள் அதிகளவில் வெளிநாட்டுதலியைத் தங்கியிருக்கின்றோம் என்பதும் சம்பள அதிகரிப்பு போதியதாய் இல்லை என்பதுமே எமது விமர்சகர்கள் முன்வைத்த இரு பிரதான குற்றச்சாட்டுகளாகும். உலகில் எந்த நாடும் வெளிநாட்டுதலியின்றி அபிவிருத்தியடையவில்லை. இரண்டாவது உலகப் போரின் அறிவற்றிருந்த சகல் நாடுகளும் துரிதகதியில் அபிவிருத்தியடைய உதவியது மார்சல் திட்டமாகும். வெளிநாட்டுதலியாக நாள் பெற்ற 2200 கோடி ரூபாவையும் நாள் பெற்றுக் கொள்ளாது இருந்தால் சம்பளங்களை கூட்டுவதற்குப் பதிலாக அவற்றை வெட்டிவிடவே வேண்டியிருக்கும்.

நாள் எமது வீட்டை ஒழுங்குபடுத்தி சமாதானத்தை நாட்டில் மீண்டும் நிலைநாட்டுப் பட்சத்தில் அடுத்த ஆறு மாதங்களில் சர்வதேச சமூகம் எமக்கு மேலும் அதிகளவில் உதவிசெய்யத்தயாராக இருக்கின்றது. சர்வதேச நாணய நிதியத்திலிருந்து அமைப்புரியான சரிக்கட்டல் வசதியின் கீழ் 1200 கோடி ரூபாவை முடியுமாயின் அடுத்த 3 மாத காலத்தினுள் பெற்றுக்கொள்ள நாள் எதிர்பார்க்கின்றோம். அடுத்த தேர்தலுக்குப் பின்னரும் இதே அரசாங்கம் தொடர்ந்து பதவியிலிருக்குமாயின் இதே விதமான பொருளாதார நிதி முகாமை முறையை தொடர்ச்சியாக நாள் பின்பற்றி வருவோமாயின் சர்வதேச நாணய நிதியத்திலிருந்து மட்டும் 4200 கோடி ரூபாவை எம்மால் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். மிக உறுதியான ஒரு சென்மதி நிலுவை நிலைமையை வைத்திருப்பதற்கு இது உத்தரவாத மளிக்கும்.

கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கென ரூபாய் 600 கோடி வருடத்தில் கடன்களைப் பெறுவதற்கு உலக வங்கியுடனும், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியுடனும் நாள் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி வருகின்றோம். இது சிறிய நடுத்தரளவு கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தியடையச் செய்து, நாட்டில் பரவலான வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கும். இப்பணத்தின் பெருந்தொகை தனியார்துறை கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கென வழங்கப்படுவதுடன், அது எமது இளைஞர்களுக்கு பெரிய அளவில் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கும். உயிர் வாழத்தக்க நிலைமைக்கு மாற்றக் கூடிய சில அரசாங்கத்துறை கைத்தொழில்களை விரும்பி செய்வதற்கும் உதவிகளைப் பெறுவதற்கும் நாள் எண்ணியுள்ளோம்.

திரு. ரொலீடிமெல்
(நிதித்திட்டமிடல் அமைச்சர்)

வருமானம்

வருமானம்

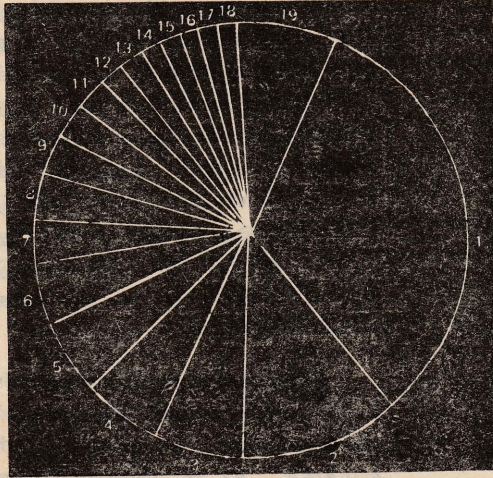
1. உற்பத்தி மீதான வரிகள்
2. கூட்டு வருமானம் மீது வரிகள்
3. கம்பனியல்லாத வருமானங்கள் மீது வரிகள்
4. வியாபார நிறுவனங்களின் பண வருவாய்கள்
5. கூலிகள், வட்டி, இலாபங்கள், இலாபப்பங்குகள்
6. ஏனையன

செலவினம்

1. நிதி, திட்டமிடல்
2. பாதுகாப்பு
3. மகாவலி
4. கல்வி
5. சக்தி, வலு
6. பொது நிர்வாகம்
7. சுகாதாரம்
8. உள்நாட்சி, வீடமைப்பு, நிர்மாணம்
9. சமூக பாதுகாப்பு
10. காணி, காணிஅபிவிருத்தி
11. போக்குவரத்து
12. தபால், தொலைத்தொடர்பு
13. திட்ட அமுல்
14. பெருந்தெருக்கள்
15. விவசாயம்
16. மகளியர் விவகார போதனை வகை திய சாலைகள்
17. உயர்கல்வி
18. நீதி
19. ஏனையன

செலவு

(ரூ. 100 கோடிக்கு மேல் செலவு செய்யும் அமைச்சுக்கள்)

வரவு செலவுத்திட்டம் - 1988

நிதியமைச்சர் திரு. ரொனீ டி. மெல் 1986 ம் ஆண்டில் தனது சாதனை மிக்க 10 வது வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்ததன் பின்னர், மேலும் ஒரு படி முன் சென்று 1988 ம் ஆண்டிற்குரிய தனது 11 வது வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமீபத்தில் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தார். பொருளாதாரம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நெருக்கடி மிகுந்த மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னர் கைச்சாத்திடப்பட்ட வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற சமர்தான உடன்படிக்கையின் பின்னணியிலேயே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் முன்வைக்கப்பட்ட

ள்ளது. பொருளாதார மீட்கிக்கான தனது விடாப்பிடியான முயற்சியில் முன்னுரிமைகளை அவர் மிகத் தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் இரு பிரதான அமைப்புரிதியான பலவீனங்கள் விரவி இருப்பதாக அவர் வலியுறுத்திக் கூறினார். இதில் ஒன்று மித மிஞ்சிய வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை; அடுத்தது பலவீனமான சென்மதி நிலுவைநிலைமை. இவ் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளையும், சென்மதி நிலுவை சமனின்மைகளையும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரு

வதற்கு தொடரான சில சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தப் போவதாக அவர் சொன்னார். ஆனால், துர்அதிர்ஷ்டவசமாக இரு பிரச்சினைகள் அவருடைய முயற்சிகளைப் பாதித்துள்ளன. (1) முன்னெப்போதுமில்லாத வறட்சி; (2) பாதுகாப்புச் செலவில் ஏற்பட்ட கடுமையான அதிகரிப்பு.

எமது பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைப் பலவீனங்கள் தீர்க்க முடியாதவை என்பதை இது காட்டவில்லை; இப்போது படிப்படியாக சமாதானமும், ஸ்திரத்தன்மையும் நிலைநாட்டப்பட்டு வருவதாகவும், அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் முடியுமானவரையில் நிலைமைகளை நாம் ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவர் சொன்னார். எந்தத் தாமதமுமின்றி எமது பயணத்தைத் தொடர்வதற்காக 1988 இல் இருந்து 1990 வரையிலான நடுத்தர கால கொள்கைத்திட்டம் இப்போது ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

மித மிஞ்சிய கடன்சுமை, வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை என்பவற்றின் ஆபத்துக்கள் குறித்து அவர் எச்சரிக்கை விடுத்தார். "எந்தத் தர நிர்ணயத்தின்படி பார்த்தாலும் எமது வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறைகள் மித மிஞ்சிய அளவிலிருப்பதனை" நான் எனது முன்னைய வரவு செலவுத் திட்ட உரைகளில் மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். வருடா வருடம் ஏற்பட்டுவரும் இப்பற்றாக்குறைகளின் காரணத்தால் உள்நாட்டு நிதி ஸ்திரத்தன்மையைப் பேணுவது சாத்தியமில்லாமல் போய்விடும். ஒரு தேசம் என்ற முறையில் ஒவ்வொரு வருடமும் வாழ்க்கையின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு நியதியாக இவ் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளை நாம் எதிர்நோக்குவது மிகவும் துரதிர்ஷ்ட வசமாகும். நீண்ட காலத்தில் இது

நாட்டிற்கும் பொருளாதாரத் திற்கும் கடுமையான தாக்கங்களைக் கொண்டு வருவதாக அமை யும்.”

“இலங்கையில் வாழும் நாம், வெளிநாட்டவர் ஒருவர் இலவசமாக தலைவலியைத் தந்தாலும் அதனை ஏற்றுக்கொள்வதை ஒரு பாரம்பரியமாகப் பயின்றவந்துள்ளோம். இதன் காரணமாக அரசாங்கச் செலவினங்கள் வளர்ந்து, பற்றாக்குறைகள் விரிந்து சென்றுள்ளன. வெளிநாட்டிலிருந்து கடன்படும்போது வெளிநாட்டுக் கடன்சுமை வளர்ந்து, நாட்டிற்கு அது ஒரு பிரச்சினையாக உருவெடுக்கின்றது. உள்நாட்டிலிருந்து கடன்வாங்கும் போது அது தனியார் துறைக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் சேமிப்புகளை விழுங்கி விடுகின்றது. அரசாங்கம் நாட்டிற்குள்ளேயே அதிக அளவில் கடன்படுமாயின் அது வட்டி வீதத்தை உயர்த்தி விடும்.”

வங்கியல்லாத மூலங்களிலிருந்து சேமிப்புகள் கிடைக்காத பட்சத்தில் வங்கிகளிலிருந்து கடன் வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு நாம் ஆளாக வேண்டியிருப்பதால் ஓர் அபாயகரமான நிலைமை தலைதூக்கலாம் என அமைச்சர் எடுத்துக் கூறினார். வங்கிகளிடமிருந்து கடன் வாங்குவதானது புதிய பணப்பழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதால் அது பணவீக்கத்தைத் தூண்டி விடும். வட்டி வீதங்கள் மேலும் உயர தனியார் முதலீடுகளில் உற்சாகம் குன்றிவிடும்; எனவே இறுதியில் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளுக்கு மக்கள் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் விலை பாரதாரமானதாக இருக்கும். அதாவது, சந்தையில் உயர் விலைகள் நிலவுவதுடன், குறைந்த முதலீடும் குறைந்த வேலைவாய்ப்பும் நாட்டைப்பாதிக்கும். இதன் காரணத்தினாலேயே, வறியோர் செல்வந்தர் என்றுபாராது அனைத்து மக்கள் மீதும் பணவீக்கமென்ற வரிதிணிக்கப்படுகின்றது. பணவீக்கத்தின் தீங்குகள் நான்

கினை அமைச்சர் எடுத்துக் காட்டினார். இதில் முதலாவது, விலையதிசரிப்புக்கள் பணக்காரர் ஏழைகள் எனப் பேதமின்றி சகல மக்களையும் பாதிப்பதாகும். பணக்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில் பணவீக்கத்துடன் சேர்ந்து அவர்களது இலாபங்களும் வருமானங்களும் அதிகரிக்கும் ஒரு போக்கு தென்படுவதால் இந்நிலைமையை அவர்கள் எளிதில் சமாளித்து விடுவார்கள். ஆனால், ஏழைகள் குறிப்பாக ஒரே அளவான வருமானத்தைச் சம்பாதிப்பவர்கள் இதனால் மிக மோசமாகப் பாதிப்படைவார்கள். ஏழை மக்களே பெருந்தொகையாக இருப்பதனால் அவர்களது வருமானங்களை இந்தப் பணவீக்கம் அடித்துச் சென்று விடும்.

இரண்டாவதாக, சேமிப்பதற்கு மக்களிடத்திலிருக்கும் உற்சாகத்தினை பணவீக்கம் குன்றச் செய்கின்றது. ஏனெனில் சேமிப்பு பெறுமதியானதாகவோ, இலாபகரமானதாகவோ இல்லாதிருப்பதால். மூன்றாவதாக, குறைந்த சேமிப்புக் காரணமாக குறைந்த முதலீடுகளே இருக்கும்; அதன் விளைவாக பொருளாதார வளர்ச்சி மந்தமாக இருப்பதுடன், வேலைவாய்ப்புக்களும் குறைந்த அளவிலேயே உருவாகக்கூடும். நான்காவதாக, பணவீக்கமானது சனத்தொகையினரின் பொருளாதார மனோதைத்துவத்தில் ஊடுருவல்களைச் செய்து விடுகின்றது. வாழ்க்கை நாளாந்த சூதாட்டமர்கமாறுகின்றது. மக்கள் காத்திரமான முதலீடுகளை மேற்கொள்வதை விடுத்து கண்டதைச் சுருட்டிக் கொள்ளும் மனப்போக்குடையவர்களாக மாறுகின்றார்கள்.

பணவீக்கத்தின் ஐந்தாவது அம்சம் அது சென்மதி நிலுவைக்குறைகளுடன் தொடர்புபட்டதாக இருப்பதாகும். பிரமாண்டமான வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகள் ஏற்படும் போதே அவ்வ பணவீக்கத்தைத் தூண்டிவிடுகின்றன. பழக்கத்திற்கு வரும் மேலதிகப் பணத்தி

னால் மக்கள் உள்நாட்டு உற்பத்திப் பொருட்களுக்குப் பதிலாக இறக்குமதிகளையே வாங்குகின்றார்கள். இதன் விளைவாக இறக்குமதிச் செலவு அதிகரித்து ஏனைய உலக நாடுகளுடனான சென்மதி நிலுவை நிலமை மோசமடைகின்றது. மறுபுறத்தில், பணவீக்கமானது உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் செலவினை அதிகரிக்கச் செய்து, சம்பளங்களை மேலே உயர்த்துகின்றது. இதன் விளைவாக உடனடியாக ஏற்றுமதிகள் செலவு கூடியவையாக மாறி அவற்றின் போட்டித் தன்மையை இழந்து விடுகின்றன. அப்போது எமது வெளிநாட்டுக் கொள்வனவாளர்கள் வேறு இடம்பார்க்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள். அதனால் எமது ஏற்றுமதி மருமானங்கள் வீழ்ச்சி அடைகின்றன. இது எமது சென்மதி நிலுவை சமனின்மையை மேலும் விரிவடையச் செய்வதுடன் மிகக் கஷ்டப்பட்டு உழைத்த ஒதுக்குகளை பாவிப்பதற்கும் நாம் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவோம். அல்லது கடன்வாங்க வேண்டி நேரிடும்.

இந்நிலைமையின் அபாயங்கள் பல; நாடு அதன் ஒதுக்குகளை தீர்த்துவிடும்; வெளிநாட்டார் எமக்குக் கடன் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுவார்கள்; அப்போது எம்முன்னிருக்கும் ஒரு தீர்வு இறக்குமதிகளையும், வெளியே பாயும் அருமையான வெளிநாட்டு மூலவளங்களையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளையும், செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகளையும் விதிப்பதாகவேயிருக்கும். ஆனால், வெளிநாட்டுக் கொடுப்பனவுகள் நிலைமையில் காணப்படும் ஒரு அடிப்படைச் சமனின்மையைக் களைய மேற்கொள்ளப்படும் தன்னிச்சையானதும், அது கார்ப்போக்கிலானதுமான ஒரு தீர்வு நாட்டிற்கு நலன்பயப்பதாக இல்லையென்பதனை கடந்த கால அனுபவம் காட்டுகின்றது. எந்தநாடும் முடிவில்லாது சென்மதி நிலுவை சமனின்மைகளை வைத்திருக்க முடியாதென்பது அப்

பட்டமான ஓர் உண்மையாகும். எமது வர்த்தக கூட்டாளி நாடுகளதும், போட்டியாளர்களதும் பணவீக்க விகிதத்தை விட எமது பணவீக்க விகிதம் உயர்ந்த மட்டத்திலிருக்கும்போது வெளி நாட்டுக் கொடுப்பனவு நிலைமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமாயின் நாட்டின் செலாவணி விகிதம் பெறுமதியிறக்கம் அடைய விடுவதைவிட வேறு மாற்று வழியில்லை. இதன் காரணமாகவே நெகிழ்த்தக்க செலாவணி வீதக் கொள் கையொன்றை நாம் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகின்றோம்.

செலாவணி வீதங்கள் மிதக்க விடுவதைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்த அமைச்சர் எமது தலைகளைத் தண்ணீருக்கு மேலால் வைத்திருக்க வேண்டுமாயின் இதனை நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது எனக்குறிப்பிட்டார். எமது ரூபாவின் பெறுமதியை பொருளாதார அடிப்படைகள் தீர்மானிப்பதற்கான வாய்ப்பினை இது வழங்குகின்றது. நமது நாடு 1977 க்கு முன்னர் செயற்கையான ஒரு பெறுமதி விகிதத்தை பேணுவதற்காக முழு உலகுக்குமெதிராகப் போராடி பொருளாதாரத்திற்கு அபாயகரமான பின்விளைவுகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தது. எமது பொருளாதாரம் பலம் பொருந்தியதாக வளர்ச்சியடையுமானால் எமது ரூபாவும் பெறுமதியேற்றம் காணும்; எமது பொருளாதாரம் சீரழிந்து விடுமானால் எமது ரூபாவின் பெறுமதியும் குறைந்துவிடும்; ஏனெனில் அப்பொழுதுதான் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவித்து, இறக்குமதிகளை அதைரியப்படுத்தி பொருளாதார மீட்சி காண்பதற்கு நாம் முயல்வோம். இல்லாவிட்டால் செயற்கையான ஒரு செலாவணி வீதத்தை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு நாம் எம்மையே சதாகால சாபத்திற்கு உள்ளாக்கிக் கொள்வோம்.

பொருளாதாரக் கொள்கைகள் வென்றெடுக்கப்பட வேண்டு

மாயின் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் அமைப்பு ரீதியிலான சில விறைப்புத் தன்மைகளை அகற்ற வேண்டியிருக்குமென்று இவ்வரவு செலவுத் திட்ட உரையில் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது. இதற்குத் தீர்க்கமானதும், துணிகரமானதுமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்: அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் தான் அமுல் செய்ய விரும்பும் அத்தகைய எட்டு நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் எடுத்து விளக்கினார்.

முதலாவதாக நெகிழ்ச்சியுள்ள செலாவணிவிகிதக் கொள்கையை தொடர்ந்தும் நாம் மேற்கொண்டுவருதல். மறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் இறக்குமதிகள் மலிவாகவும், ஏற்றுமதிகள் அருமையானவையாகவும் இருக்கும் விதத்தில் நாம் எமது ரூபாவை பெறுமதி ஏற்றம் செய்யக்கூடாது. ஏற்றுமதிகளைப் பன்முகப்படுத்துவதற்கும், விஸ்தரிப்பதற்கும் மட்டுமன்றி கட்டுப்பாடுகள் மீள அறிமுகப்படுத்தப்படுதல் தவிர்க்கப்படுவதற்கும் இது அத்தியவசியமானதாகும்.

இரண்டாவது அம்சம் வரியமைப்புக்களைச் சீர்திருத்துவதாகும். வரியறவிடு மக்கள் செலுத்தக் கூடிய மட்டங்களில் இருப்பதுடன் சம்பாதிப்பதற்கும், உற்பத்தி செய்வதற்கும், வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதற்குமான தூண்டுதல்களை அது பாதிக்காததாகவும் இருக்கவேண்டும். மேலும், வசதிக்காக பெருந்தொகையான வரிகளை நாம் மறைமுக முறைகளாலேயே திரட்டுகின்றோம். ஆனால் இது ஒரு முற்போக்கான முறையெனக் கூறமுடியாது. எனவே படிப்படியாக நாம் நேரடி வரியமைப்பொன்றிற்கு மாறவேண்டும். மேலும் உற்சாகமளிக்கக் கூடிய வரியமைப்பொன்றையும் நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அத்தகைய ஓர் அமைப்புமிதமிஞ்சிய சூமைகளை ஏற்றுததாகவும்,

தூண்டுதல்களைப் பாதிக்காததாகவும் இருக்கும்.

மூன்றாவதாக, எமது பொருளாதார நடவடிக்கைகளை குறிப்பாக எமது கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளை சர்வதேச மட்டத்தில் போட்டி போடக் கூடியவையாக ஆக்குதல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் நாம் அதிகமதிசமாக பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யமுடியும். உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் தமது தரத்தினையும், திறமையையும் விருத்தி செய்யக் கூடிய விதத்தில், பாதுகாப்புக்களை முறைப்படியான விதத்தில் நாம் குறைக்கவேண்டும். அதன் விளைவாக அக்கைத்தொழில்கள் விரிவடைந்து ஏற்றுமதிச் சந்தைகளைப் பிடித்துக் கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் முன்னேறிச் செல்லும்.

நான்காவதாக, பொதுத்துறைத் தொழில் முயற்சிகளில் பாரதாரமான சீர்திருத்தங்கள் அவசியமாகும். தனியார் மயப்படுத்தல் என்பது ஒரு சருவரோக நிவாரணியென நாம் எண்ணவில்லை. யதார்த்த நிலையை எதிர்கொள்ளும் மக்கள் என்னும் முறையில் சில தொழில் முயற்சிகளை தொடர்ந்தும் அரசுடமையாக வைத்திருப்பதில் ஏதேனும் நியாயங்கள் இருக்கின்றனவா என நாம் எம்மையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இதனையே ஜனாதிபதி தனியார் மயப்படுத்தல் ஆணைக்குழு செய்கின்றது.

ஐந்தாவதாக இசைவான தேசிய கைத்தொழில் கொள்கையொன்றை அமுல் செய்வது தொடர்பானதாகும். இலங்கையில் திடமான, சுயநிறைவான, ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில் துறையொன்றினை ஸ்தாபிப்பதனையே இக்கொள்கை அடிப்படை நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் கூடிய வளர்ச்சியையும் அதிக வேலை வாய்ப்புகளையும் உருவாக்க உள்ள ஒரே வழி இதுவாகும்.

இன்னும் சுதந்திரப் பொருளாதார நடவடிக்கையைத் தடுத்துக்கொண்டிருக்கும் கட்டுப்பாடுகளையும் விதிகளையும் இனம்கண்டு ஒழிப்பது ஆரவது நடவடிக்கையாகும்.

பல்வேறு அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள் என்பவற்றினால் அரசு செலவினங்களை சிறப்பாக கட்டுப்படுத்துவதும், மேற்பார்வை செய்வதும் ஏழாவது நடவடிக்கையாக அமையும்.

போட்டித்தன்மையுள்ள பணச் சந்தையையும், மூலதனச் சந்தையையும் உருவாக்குவதும், அதிகளவில் சந்தை நோக்கிலான நாணயக் கொள்கையொன்றை அமைத்துக்கொள்வதும் எட்டாவது நடவடிக்கையாகும். திறமையான மூலதன ஒதுக்கீட்டின் மூலம் கடனுக்கான கேள்வியையும், நிரம்பலையும் பொருத்தமான அளவில் வைத்திருப்பதற்கு இத்தகு திறமையான பணச் சந்தைகள் அத்தியாவசியமாகும். நிறுவன அமைப்புக்கள் போதியதாக இல்லாதவிடத்து அல்லது குறைபாடுடையனவாக இருக்குமிடத்து நாம் அவற்றை அபிவிருத்தி செய்தல் வேண்டும். பல வருடங்கள், கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்த சேமிப்புக்களை பொதுத்துறைக்கு பறித்துக் கொள்வதற்கென அனாவசியமான முறையில் இச்சந்தைகளில் தலையிடுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்து வந்திருப்பதனால் திறமையான நிதிச் சந்தைகளை வளர்த்துக்கொள்ள எம்மால் முடியாமலிருக்கின்றது.

நாட்டின் பொருளாதாரம், கொள்கை என்பனபற்றி அமைச்சர் மேலும் சில முக்கியமான அம்சங்களை எடுத்துக் கூறினார். நாணயக் கொள்கை தொடர்பான அணுகுமுறை பின்வருமாறு இருக்கும்:

(1) வட்டி வீதங்களைத் தீர்மானிப்பதில் சந்தைச் சக்திகளின் பங்கினை அதிகரிக்கச் செய்தல்;

(2) நாணயச் சந்தை நடவடிக்கைகளை திறந்த சந்தை நடவடிக்கைகளை நோக்கி தொடர்ந்தும் நகர்த்திச் செய்தல்.

(3) வைப்பு கொடுகடன் வட்டி வீதங்களில் காணப்படும் இடைவெளியைக் குறைக்கும் ஒரு முயற்சியாக நிதி மத்தியஸ்த வேலைகளின் செலவுகளைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை யெடுத்தல். நிதிகளின் செலவுகளைக் குறைத்து அதன் மூலம் முதலீட்டினைத் தூண்டி வளர்ச்சியையும், வேலைவாய்ப்புக்களையும் அதிகரிக்கச் செய்வதனால் இது ஒரு மிக முக்கியமான நோக்கமெனக் கூறலாம்.

மிகக் கடுமையானதும், வெற்றிகரமானதுமான நிதி ஒழுக்காறு ஒன்றினைப் பேணுவதிலும் நடுத்தர காலத்தில் நாணய சரிக்கட்டல் திட்டத்தினை அமுல்படுத்துவதிலுமே எதிர்காலத்தில் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் எமது ஆற்றல் தங்கியிருக்கும். பணவீக்கத்தை நாம் முற்றிலும் வென்றுவிட்டோமென ஒரு கணத்திற்குக் கூட நினைத்தலாகாது. பொருத்தமான பரிகார நடவடிக்கைகள் சரியாக மேற்கொள்ளப்படாதவிடத்து மீண்டும் பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வளர்ந்துவரும் கேள்வி அமுக்கங்கள் எமது பெர்ருளாதாரத்தில் காணப்படுகின்றன. எந்தவொரு நாடும் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதற்கான ஒரே வழி சதாசர்வ காலமும் விழிப்புடன் இருப்பதுவேயாகும். எதிர்காலத்தில் தொடர்ந்தும் விழிப்புடன் செயற்படுவதற்கு நாம் எண்ணியுள்ளோம்.

வெளிநாட்டுக் கொடுகடன்களை உறிஞ்சிக் கொள்ளக்கூடிய பற்றாக்குறையொன்று இருத்தல் வேண்டும். இக்கொடுகடன்கள் சலுகை ரீதியான நிபந்தனையின் கீழ் பெறப்படும் வரையில் எமது கடன் தொடர்பாக நாம் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்க மாட்

டோம். இவ்வகையான கடன்படுதல் மூலம் வெளிநாட்டு சேமிப்புக்களைக் கொண்டு எமது உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்களை குறைநிரப்பு செய்வதையே நாம் செய்கின்றோம். எவ்வாறெனினும், வெளிநாட்டுச் சேமிப்புக்களை மட்டுமன்றி உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்களைக் கூட நாம் உயர்வினைதிறன் கொண்ட முதலீடுகளில் பயன்படுத்தல் வேண்டும். இச்சேமிப்புக்களை பகட்டான, குறைந்த உற்பத்தித்திறன் கொண்ட திட்டங்களில் வீணாக்கிவிடக் கூடாது. பொதுத்துறையைவிடவும் உயர்ந்த உற்பத்தி ஆற்றலையுடையதும், அதிகவேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதுமான தனியார்துறைக்கு உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்களின் கூடிய பகுதியை விட்டுவைத்தல் வேண்டும்.

பொதுத்துறைக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகவிருக்கும் சகல சேமிப்புக்களையும் தனியார்துறைக்கு திசைதிருப்பி அத்துறையினை போசித்து வளர்க்க வேண்டுமென்பதல்ல இதன் அர்த்தம். நாம் வருடா வருடம் இப்படியாக பாரிய வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக் குறைகளைக் கண்டுவந்தால் தனியார்துறைக்கு எந்த மூலவளங்களும் கிடைக்காது போய்விடும்.

வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பிரதான அம்சங்கள்

வரவு செலவுத்திட்ட விவாதத்தை முடித்துவைத்து தொகுப்புரை வழங்கிய நிதியமைச்சர் பொருளாதாரத்தின் அமைப்பு ரீதியான சமனின்மைகளை திருத்தியமைப்பது மிக முக்கியமான பணி என வலியுறுத்திக் கூறினார். சர்வதேச சமூகத்தின் நம்பிக்கையை வென்றெடுப்பதற்கு இது அவசியமென்றும், இந்நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றால் மட்டுமே சர்வதேச சமூகம் தொடர்ந்தும் எமக்கும் உதவிகளை வழங்கும் என்றும் அவர் தெரிவித்தார். நடுத்தர கால பொருளாதாரக் கொள்கை நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில்

உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள 15 சீர் செய்தல் நடவடிக்கைகளை அவர் பட்டியலிட்டுக் காட்டினார். இதுவே தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மையமாகும் எனவும் அவர் தெரிவித்தார்.

அமைச்சர் பட்டியலிட்டுக் காட்டிய இந்த 15 நடவடிக்கைகளும் வருமாறு:

1. இப்பொழுது 3 சதவீதமாக இருக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சியை அடுத்த இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்களில் 5 சதவீதமாக அதிகரிக்கச் செய்து புத்துயிருடனும். இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை நாம் பின்பற்றினால் இதனை சாதிக்க முடியும்.

2. இப்பொழுது மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 12 சதவீதமாக இருக்கும் வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை 1990 அளவில் 9 சதவீதமாக குறைவடையச் செய்தல்.

3. இதே மூன்று வருட காலத்தில் நடைமுறைக்கணக்குப் பற்றாக்குறையையும், சென்மதி நிலுவை குறையையும் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 9 சதவீதத்திலிருந்து 6 சதவீதமாக குறைத்தல்.

4. தற்போதைய 8 சதவீதமான பணவீக்க விகிதத்தை அடுத்த மூன்றாண்டு காலத்தில் 4 சதவீதமாக குறைவடையச் செய்தல்.

5. விசேஷமாக ஏற்றுமதிகளை அதிகரிக்கும் நோக்குடன் எனது அமைச்சினால் வரையப்பட்டுள்ள புதிய கைத்தொழில் கொள்கையை அமுல் நடத்துதல்.

6. முதலீடுகளையும் வேலை வாய்ப்புக்களையும் அதிகரிக்கும் பொருட்டு நான் எனது வரவு செலவுத்திட்ட உரையில் எடுத்து விளக்கிய வரிச் சீர்திருத்தங்களை அமுல் செய்தல்.

7. வரவு செலவுத்திட்ட உரையில் விளக்கப்பட்ட தீர்வை சீர்திருத்தங்களை அமுலாக்கம் செய்தல். முதலீடுகளையும், வேலை வாய்ப்புக்களையும், ஏற்றுமதிகளையும் அதிகரிப்பதற்கே இதையும் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது.

8. பொதுத்துறை கூட்டுத் தாபனங்களின் நடவடிக்கை குறைத்தல். பல அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்கள் இதனை இப்பொழுது செய்து வருகின்றன. ஆனால், இன்னமும் சில வெள்ளையானைகள் உண்டு. இவற்றின் நடவடிக்கைக் குறைப்பதன்மூலம் வரவு செலவுத்திட்டத்தின் சுமைகளைக் குறைத்தல்.

9. மிக அதிக அளவில் கடன் பட்டிருக்கும் ஏயார் லங்கா, கப்பல் கூட்டுத்தாபனம் போன்ற பொதுத்துறை தொழில் முயற்சிகளை மீள ஒழுங்கமைப்பதற்கென தொடரான சில சீர்திருத்தங்களை அமுல் செய்தல். இத்தொழில் முயற்சிகள் தொடர்பாக சில பாரிய சீர்திருத்தங்கள் தேவையாகும். இவை வரவு செலவுத்திட்டம் மீது பாரிய சுமைகளாக இருப்பதனால் இச்சீர்திருத்தங்கள் உடனடியாக அமுல் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

10. இறக்குமதி லைசென்ஸ் முறையை மிகக்குறைந்த மட்டத்துக்கு குறைத்தல்.

11. ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பினை பலப்படுத்தல்.

12. முதலீட்டு நடைமுறைகளை எளிதாக்குதல். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் (மாகொழம்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு, வெளிநாட்டு முதலீட்டு ஆலோசனைக்குழு என்பன தவிர்ந்த) பல்வேறு திணைக்களங்களிலும் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் சிவப்புநாடாத்தாமதங்களை யும், அதிகாரவர்க்க போக்குகளை யும் ஒழித்து விடுதல் வேண்டும்.

மா.கொ.பொ. ஆணைக்குழுவிலிருந்தோ அல்லது வெ.மு.ஆ. குழுவிலிருந்தோ நீங்கள் ஒரு முதலீட்டு முயற்சிக்கு இரு வாரங்களில் கூட அங்கீகாரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

13. முதலீட்டாளர்களின் நிதிகளுக்கான செலவினைக் குறைத்தல். வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையும், பணவீக்கமும் குறைக்கப்பட்டால் இது சாத்தியமாகும்.

14. அமைச்சர்களும், திணைக்களங்களும், கூட்டுத்தாபனங்களும் கணக்கீட்டு முறைகளை விருத்தி செய்து செலவினைக் கட்டுப்படுத்தல். சில அரச திணைக்களங்களிடமிருந்தும், கூட்டுத்தாபனங்களிடமிருந்தும் சரியான கணக்குகளைப் பெற முடியாமலும், உரிய காலத்தில் கணக்குகளைப் பெற முடியாமலும் திறைசேரி பல சிரமங்களை எதிர்நோக்குகிறது.

15. நன்கு சிந்தித்து, திட்டமிடப்பட்ட தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றை அமுல் செய்தல்.

இந்த அமைவில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதியமைச்சரின் பதிரொலவது வரவு செலவுத்திட்டம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒரு சம்பள அதிகரிப்பினை அறிவித்தது; சூதாட்ட நிலையங்கள் மீதான வருடாந்த லைசென்ஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டது; ஆராயம், சிகரட் என்பவற்றின் விலைகள் அதிகரிக்கப்பட்டன. மேலும், தனியார் வருமான வரி மொத்த வியாபார வரி என்பவற்றில் வெட்டுக்கள் செய்யப்பட்டன; வரைவு மதிப்பீடுகளின் படி மொத்தச் செலவினம் 8300 கோடி ரூபாவாகவும், மொத்த வருவாய் 4600 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்தது. பற்றாக்குறை 3700 கோடி ரூபாவாகும். நிதிப்படுத்துவதில் வெளிநாட்டு மூலங்களின் பங்களிப்பு 2200 கோடி ரூபாவாகவும் (59.5%), உள்நாட்டு மூலங்களின் பங்களிப்பு 1500 கோடி ரூபாவாகவும் (40.5%) இருக்கும்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பேரண்ட பொருளாதார அம்சங்கள்

பி. பி. ஜயசந்தர

(மிதி திட்டமிடல் அமைச்சர்)

குறிப்பிட்ட ஒரு கால கட்டத்திற்குள் செலவு, வருமானம் என்பவற்றின் மதிப்பீட்டையும், மிகை எவ்வாறு செலவிடப்படுமென்பதனையும் அல்லது பற்றாக்குறை எவ்விதம் நிதிப்படுத்தப்படுமென்பதனையும் காட்டும் நிதிசார் திட்டமே அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டமாகும். வருமான, செலவு, நிதிப்படுத்தல் படிமுறையானது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் மிக ஆழமான செல்வாக்கினைப் பிரயோகிக்கும் ஒன்றாகும். வரி மூலமும், வரியல்லாத ஏனைய மூலங்கள் மூலமும் மூலவளங்களைத் திரட்டுவதும், செலவுத் திட்டங்களுக்கூடாக இம் மூலவளங்களை ஒதுக்குவதும், சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினருக்கிடையே வருமானத்தினையும், செல்வத்தினையும் மீள் பகர்வு செய்வதனையும், மூலவளங்களை ஒதுக்குவதனையும் மாற்றியமைத்து முற்றுமுழுதான பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் இது செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. இவ்வரவு செலவுத் திட்டமானது இப் படிமுறையில் விலைகள், வட்டி, செலாவணி விகிதம், வேலை வாய்ப்பு, வருமானம் என்பவற்றிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வரக் கூடியதாக இருக்கும்.

எனவே வரவு செலவுத் திட்டக் கொள்கையானது தனித்தோ அல்லது ஏனைய கொள்கை நடைமுறைகளுடன் சேர்த்தோ அமுல் செய்யப்படும் போது பல்வேறு வழிகளிலான சமூகப் பொருளாதார நோக்குகளை அடைவதற்கு அதனைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். உதாரணமாக, சேமிப்புக்களைத் தூண்டுவதற்கும் அவற்றை உற்பத்திப்பகுதிகளுக்கு திசை திருப்புவதற்கும் அது நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்த முடியும். அதே போல சார்புரிதியான விலைகளில் காணப்படும் திரிபுகளை ஒழிப்பதற்கும், விலையுறுதிப்பாட்டை பேணுவதற்குமான நடவடிக்கைகளையும் அது எடுத்து வரலாம். இந் நோக்குகளில் பல பரஸ்பர பொருத்தப்பாடு அற்றவையாக இருப்பதால் ஒரே நேரத்தில் இவற்றை எய்துவது கடினமான காரியமாகும். எனவே, மிக முக்கியமான நோக்குகளையெய்தும் பொருட்டு அடிக்கடி கொள்கைகள் வகுக்கப்படுதல் வேண்டும். உதாரணமாக, இலங்கை போன்ற ஒரு வளர்முக நாட்டிற்கு தீவிர பொருளாதார வளர்ச்சியானது முதலீடையான இலக்காக இருந்த போதிலும், ஏனைய அபிவிருத்தி இலக்குகளான சமூக சேமநலன், வருமான மீள்பகர்வு என்பவற்றிற்கு உரிய கவனத்தையளிக்காது இதனை எய்தவியலாது. எனினும், போதிய பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தினையும், வேலை வாய்ப்பினையும் அடைவதற்குத் தேவையான மூலவளங்கள் வழங்கப்படாவிட்டால் பின்னைய இலக்கினையடைய முடியாது. மறுபுறத்தில், விலைகளின் உறுதிப்பாடு, வட்டி வீதங்கள், செலாவணி வீதங்கள், சென்மதி நிலுவை என்பவற்றிற்கு உரிய முக்கியத்துவத்தையளிக்காது இருப்பின் இவ்விரு நோக்குகளும் தோல்வியையே தழுவும.

சமீப ஆண்டுகளில் இலங்கை பாரிய வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளை அனுபவித்து வந்துள்ளது. உதாரணமாக 1985-1987 கால கட்டத்தில் சராசரி வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 12% ஆக இருந்தது. அரசாங்க வருமானங்களின் வளர்ச்சியை விடவும் கூடிய வேகத்தில் அரசாங்க செலவினங்கள் வளர்ச்சியடைந்து செல்லும் ஒரு போக்கு காணப்பட்டமையே பாரிய வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைக்கான காரணமாகும். அரசாங்க வருவாய்

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 20% இற்கு கூடுதலாக அதிகரித்திருந்த போதிலும், குறிப்பாக கடந்த சில வருடங்களில் பாதுகாப்புச் செலவுகள் மிக உயர்ந்த மட்டங்களில் நிலவியமையினால் அரசாங்கச் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகக் கடினமான பணியாக இருந்தது. இப்பற்றாக்குறைகளின் பெரும்பகுதி (வங்கியல்லாத) வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு மூலங்களினால் நிதிப்படுத்தப்பட்ட போதிலும், சமீப வருடங்களில் வங்கியமைப்பிலிருந்து கடன்படுத்தலும் தொடர்ந்து இடம் பெற்று வந்துள்ளது.

பாரிய வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை பொருளாதாரத்தின் மீது தீர்க்கமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய தொன்றாகும். முதலாவதாக, வங்கி மூலங்களுக்கூடாக பற்றாக்குறை நிதிப்படுத்தப்படும் போது அதன் விளைவாக பண நிரம்பல் அதிகரித்து, விலைகள், சென்மதி நிலுவைகள் என்பன மீது அழுக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் அடிக்கடி இழக்கப்படுவதற்கு வழிகோலும். இப்பின்வணியில் ஸ்திரமான செலாவணி விகித மொன்றைப் பராமரிப்பது மிகக் கடினமான பணியாகிவிடும். வரவு செலவுத் திட்டத்தின் தீரவத்தன்மைத் தாக்கத்தின் மோசமான பின்விளைவுகளை மிகக்குறைந்த மட்டத்தில் வைத்திருப்பதற்கு, நாணயக் கொள்கை கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு நிலைப்பாட்டினை பின்பற்ற வேண்டியிருக்கின்றது. எனினும், இது உயர் வட்டிவீதங்களுக்கு வழிவகுப்பதுடன் அதன் விளைவாக தனியார் முதலீடுகளைப் பாதிக்கின்றன. இரண்டாவதாக, வெளிநாட்டுக் கடன்களைக்

கொண்டு உயர்ந்த பற்றாக்குறை யொன்று நிதிப்படுத்தப்படும் போது வெளிநாட்டுக் கடப்பாடுகள் அதிகரித்து, பொருளாதாரத்தின் மீது கடன் சேவைப் பளுவினை அது சுமத்துகின்றது. முன்னுறவதாக, பாரியபற்றாக்குறையானது தனியார் துறைக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகவிருக்கும் மூலவளங்களை திசை திருப்பி, வட்டி வீதங்களை உயர்வடையச் செய்வதனால் அதன் விளைவுகள் பொருளாதாரத்தை மோசமாகப் பாதிக்கும்.

எனவே, சமூக பொருளாதார நோக்குகளை எய்தும் பொருட்டு வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறைகளை சமாளிக்கக் கூடிய மட்டங்களுக்கு குறைத்து விடுவது அவசியமாகும். வெறுமனே வரிகளை உயர்த்துவதன் மூலமும், செலவுகளைக் குறைப்பதன் மூலமும் இதனைச் சாதித்து விட முடியாது. அதற்குப் பதிலாக வரி ஆதாரத்தை விரிவடையச் செய்வதற்கும், அரசாங்க செலவு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை விவேக பூர்வமானனவையாக அமைப்பதற்கும் பரவலான கொள்கை நடைமுறைகள் அவசியமாகும். வரிகளை எளிதாக்குதல், வரிச்சமையைக் குறைத்தல், வரி நிருவாகத்தை விருத்தி செய்தல் என்பன வரி ஆதாரத்தை விரிவடையச் செய்வதற்கும், அதே நேரத்தில் வரி ஏய்ப்பினையும் வரித்தவிர்ப்பினையும் குறைந்த பட்சமட்டத்தில் வைத்திருப்பதற்கும் பயன்படக்கூடும். சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முன்னுரிமைத் துறைகளை தெரிவு செய்வதன் மூலமும், தாக்கமான நாணயக் கண்காணிப்பு முறையொன்றின் மூலமும் அரசாங்கச் செலவினத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். இம் முயற்சிகளுக்கூடாக அரசாங்கத்தின் கடன் தேவைகளை குறைக்கக் கூடியதாக இருப்பதுடன், அதன் காரணமாக கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகள் குறைவடைய, தனியார் துறைப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு கூடுதலான

மூலவளங்களை வழங்கக் கூடியதாகவிருக்கும். பேரண்டப் பொருளாதார மாறிகளின் ஸ்திரத்தன்மையை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கும் இது கணிசமான அளவில் உதவுபுரியும்.

நாணய முகாமையின் முக்கியத்துவத்தை 1988 ம் வருடத்திற்கான வரவு செலவுத்திட்டம் அதன் பிரதான நோக்குகளில் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளது. தொடர்ச்சியாக நிலவக்கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சியொன்றை எய்துவதற்கும், அதே வேளையில் நிதி ஸ்திரத்தன்மையைப் பேணுவதற்கும், தாக்கமான சென்மதி நிலுவை நிலையொன்றை அடைவதற்கும் வகை செய்யும் விதத்தில் நாணய முகாமை முறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நோக்கத்திற்காக 1988-1990 காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் நடுத்தர கால கொள்கைத் திட்டமொன்றை இவ்வரவு செலவுத்திட்டம் முன்வைத்துள்ளது. சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின் இவ்வரவு செலவுத் திட்டமானது பேரண்டப் பொருளாதார மாறிகள் குறித்த முதல் இலக்குகளை அறிமுகப் படுத்தியதன் மூலம் நடுத்தரகால கொள்கைத் திட்டமொன்றிற்கான அத்திவாரத்தையிட்டுள்ளது.

வருமான வரிகளையும் இறக்குமதித் தீர்வைகளையும் எளிமையாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளும், ஏற்றுமதி விலைகளின் கடுமையான வீழ்ச்சியினால் மிகமோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு கூடுதல் ஊக்குவிப்புகள் வழங்குவதும் இவ்வரவு செலவுத் திட்டமுன் மொழிவுகளின் பிரதான அம்சங்களாகும். இதே வேளையில் விற்பனைவரிகள், தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்க சேவைகள் மீதான கட்டணங்கள் என்பவற்றிற்கூடாக வருமான திரட்டு முயற்சிகள் பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முன்னுரிமைத் துறைகளிலும், தொடர்ச்சியாக மேற்

கொள்ளப்பட்டுவரும் அபிவிருத்தி செய்திட்டங்களிலும் குறைந்த வருமானம் பெறும் குழுவினரின் சேமநலத் திட்டங்களிலும் அரசாங்கச் செலவினத்தின் கவனம் சென்றுள்ளது. அரசாங்கத்தின் மூலதனச் செலவினம் படிப்படியாக குறைந்து செல்லும் விதத்தில் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, 1988 இல் அரசாங்க வருமானம்/மொத்த தேசிய உற்பத்தி விகிதம் 20% ஆகவிருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அதே நேரத்தில் செலவு/மொத்த தேசிய உற்பத்தி விகிதம் 32% அளவிவிருக்கும்.

நடப்பு ஆண்டிற்கென திட்டமிடப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை 11.6%, 1985-87 காலப் பகுதிக்கால சராசரிப் பற்றாக்குறையை விட சிறிது குறைவானதாகும். கூட்டு மொத்தப் பற்றாக்குறை/மொத்த தேசிய உற்பத்தி விகிதம் 11.6% ஆகவிருந்த போதிலும், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கடன் தேவைகள் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 9.4% ஆகவும், வெளிநாட்டுக் கொடைகள் 2.2% ஆகவும் இருந்தன. இப்பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்துவதில் வெளிநாட்டுக்கடன்கள் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 5.5% ஐ பங்களிப்பு செய்யுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனவே உள்நாட்டு மூலங்களிலான மூலவளத் தேவை 1985-1987 காலத்தில் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 5.3% ஆகவிருந்து 1988 இல் 3.9% ஆக வீழ்ச்சிகண்டுள்ளது. நிதிப்படுத்தும் தேவைகளுக்கான உள்நாட்டு மூலவளங்களின் பாவனை குறைவடைந்திருப்பதனால் வங்கிக்கடன் படுதல் 1988 இல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 1% ஆகவே இருக்கும். இது 1985-87 காலத்தில் 2% ஆகவிருந்தது. எனவே, திரவத்தன்மை ஆக்கத்தின் விளைவாக தோன்றும் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பண வீக்கத் தூண்டற் பேறு நடப்பு வருட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

கம்பெனிகளுக்கு வரிவிதித்தல்

பி. காராளசிங்கம்

(சட்டத்தரணி, வரி ஆலோசகர்)

கம்பெனிகளுக்கு வரி விதித்தல் இலங்கை போன்ற ஒரு நாட்டிற்கு மிக முக்கியமானதாகும். காரணம், வரி அரசிறையில் 70 சதவீதம் கம்பெனிகளிலிருந்து கிடைக்கிறது என்பதாகும். 1932 முதல் 1958 வரை கம்பெனிகளுக்கு வரி விதிப்பதற்கு இலங்கையில் குறித்துரைக்கும் முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. 1958-ல் கல்டோர் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1988 ஏப்ரல் 1 ஆந்திகதி முதல் கம்பெனிகள் மீது குறித்துரைக்கும் முறையில் வரி விதிக்கப்படும் என நிதி அமைச்சர் தம் வரவு செலவுத்திட்ட உரையில் அறிவித்தார்.

பண்டைய வரிவிதிப்பு முறையில் கம்பெனிகள் புறம்பான சட்டக் கூறுகளாகக் கொள்ளப்பட்டு அவற்றின் இலாபத்தின் மீது வரி விதிக்கப்பட்டது. பங்காளர்களுக்கு பங்கிலாபம் வழங்கினால் கம்பெனி பங்கிலாப வரி செலுத்த வேண்டும். இம்முறையின் படி "பொருளாதார இரட்டை வரிவிதிப்பு" இடம் பெறுகிறது. குறித்துரைப்பு முறையில் கம்பெனி ஒரு வரியை மட்டும் செலுத்த கம்பெனி செலுத்திய வரி பங்குதாரர்களின் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படும். இம்முறை "குறித்துரைப்பு முறை" எனக் குறிப்பிடக் காரணம் பங்கிலாபம் செலுத்தப்படும்பொழுது, அது தனித்தனிப் பங்குதாரர்களின் பெயரில் குறித்துரைக்கப்படுவதோடு செலுத்தப்பட்ட வரியும் அவர்களின் பெயரில் குறித்துரைக்கப்படுகிறது என்பதாகும்.

இம்முறை ஒவ்வொன்றிலும் சிறப்பம்சங்களும் குறைபாடுகளும் உண்டு. பண்டைய முறை ஒப்புரவைவிட கடனுக்குச் சார்

புடையதாகும். புது ஒப்புரவானது, புதுக் கடனைவிடக் கூடிய செலவை ஏற்படுத்துவதாகவுள்ளது. ஏனெனில் வட்டி வருமானத்தில் ஒரு முறை மட்டுமே வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பங்கிலாபம் இருதடவை வரிவிதிப்புக்குள்ளாகிறது. இரண்டாவதாக, பங்கிலாபங்கள் மீது இருமுறை வரிவிதிக்கப்படுவதால், இலாபங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதை விட தடுத்து வைத்துக்கொள்ளக் கம்பெனிகளைத் தூண்டுகிறது. மூன்றாவதாக பழைய முறையின் கீழான பெரும் வரிச்சுமை கம்பெனிகள் உருவாவதைத் தடுத்து ஒருங்கிணைக்கப்படாத பங்குதாரர்களைக் கொண்டவர்த்தகத்தாபனங்கள் உருவாக்கப்படுவதற்கு ஊக்கமளிக்கலாம். பழைய முறைக்கு இதே போன்ற வலுவான வாதங்களுள்ளன. மூலதனச் சந்தை ஆரம்ப நிலையிலுள்ள வளர்முக நாடுகளில் அவசியமான நிதிகள் குறிப்பிட்ட தாபனத்திலிருந்தே ஒதுக்கீடுகளாக வரவேண்டும். பழைய முறையின் கீழ், கம்பெனிகள் அவற்றின் இலாபங்களைப் பங்கிடுவதற்குப் பதில் ஒதுக்கீடுகளாக சேர்த்து வர ஊக்கமளிக்கப்படுகின்றன. குறித்துரைக்கும் முறையில் சர்வதேசமட்டத்தில் மற்றொரு சங்கடம் தோன்றுகிறது. இங்குவதியும் பங்குதாரர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அதே சலுகை வெளிநாட்டுப் பங்குதாரர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டுமா? இது அனுமதிக்கப்பட்டால் அரசிறை பெருமளவில் பாதிக்கப்படும். பழைய முறையின் கீழ் கம்பெனிகள் மீது வரிவிதிப்பதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் குறித்துரைக்கும் முறையிலிருந்து கிடைப்பதை விட மிக அதிகமானதாகும். ஏற்கனவே கூறப்பட்டது போல இலங்கை அதன் வரி வருமானத்

தில் 70 சதவீதத்துத்திற்கு மேற்பட்ட தொகையை கம்பெனிகளிடமிருந்து பெறுகிறது. குறித்துரைப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்துமாறு வரிவிதிப்பு ஆணைக்குழுவுக்கு 1966ல் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டதெனினும் அரசிறை இழப்பு ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால் ஆணைக்குழு அக்கருத்தினை ஏற்கவில்லை.

இந்நிலையில் குறித்துரைப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு நிதி அமைச்சர் தீர்மானித்திருப்பது துணிகரமான தொரு நடவடிக்கையாகும். இம்முறையினை அறிமுகப்படுத்தல் நிச்சயமாக கம்பெனிகளை உருவாக்குவதற்கும், பங்கிலாபத்தின் மூலம் பங்குதாரர்களுக்குச் சிறந்த வருமானத்தை அளிக்கக் கூடிய கம்பெனிகளில் தம் சேமிப்புகளை முதலீடு செய்வதற்கும் சிறு முதலீட்டர்களுக்கும் உற்சாகமளிக்கும். குறித்துரைக்கும் முறை ஐக்கிய ராச்சியம், மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், உட்பட பல நாடுகளில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. பழைய முறையைக் கையாண்டு வந்த அவுஸ்திரேலியா 1987 ஜூலை 1 முதல் குறித்துரைப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. நியூஸிலாந்து விரைவில் இம்முறையை அறிமுகப்படுத்தவுள்ளது. அவுஸ்திரேலியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகள் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள முறை குறித்துரைப்பதை முழுமையாகச் செய்வதற்கு இடமளிக்கிறது. எனினும், ஐ. இராச்சியம், ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் ஓரளவு குறித்துரைப்பே இடம் பெறுகிறது. இலங்கையில் நிதி அமைச்சர் 50 சதவீதக் குறித்துரைப்பைப் பிரேரித்துள்ளார். இதைச் செயல்படுத்துவதற்கான சட்டம் விரைவில் ஆக்கப்படவுள்ளது. பண்டைய முறையிலிருந்து குறித்துரைப்பு முறைக் கான மாற்றம் தட்டுத்தடங்கலின்று நடைபெறும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

வரவு செலவுத்திட்ட உரையுடன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 14 முக்கிய வரிவிதிப்பு நடவடிக்கைகளைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்;

ஆளுகூரிய மிகக்கூடிய வரி வீதத்தைக் குறைத்தல்

தனிப்பட்டவர்கள் வரி விதிப்புக்குக் கடப்பாடுடையவர்களாக ஆகும் மிகக்கூடிய வீதம், 1988/89 ஆம் மதிப்பீட்டாண்டு முதல் 50 சத விதத்திலிருந்து 40 சதவீதமாகக் குறைக்கப்படவுள்ளது. புதிய கட்டடங்கள் வருமாறு:

முதலாவது ரூ. 21,000 - 10%
அடுத்த ரூ. 24,000 - 20%
அடுத்த ரூ. 24,000 - 30%
மீதி - 40%

தகுதிபெறும் கொடுப்பனவாகக் கோரத்தக்க தெற்கை 150,000/ ரூபாவிலிருந்து 1988 ஏப்ரல் முதல் 50,000/ ரூபவாகக் குறைக்கப்படவுள்ளது.

வீடமைப்புக்கான வரிச்சலுகை

(1) 1989 ஏப்ரல் 1 ஆந்திக்குதி முதல், புதிதாகக் கட்டிய ஒரு வீட்டின் தளப்பரப்பு 1500 சதுர அடிக்கும் 2000 சதுர அடிக்கும் இடைப்பட்டதாக இருக்குமிடத்து, அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்திற்கு, 7 ஆண்டுகளுக்கு வரி விலக்களிக்கப்படும்.

(2) 1.4.89 க்குப்பின் கட்டப்பட்ட வீடுகளைப் பொறுத்தவரை, பின்வரும் நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் நிவாரணம் அளிக்கப்படும்:

(அ) 1978 ஏப்ரல் 1 க்குப்பின் கட்டப்பட்ட முதலாவது வீடாக இருத்தல் வேண்டும்.

(ஆ) கடமும்செலவு 10 இலட்சம் ரூபாவுக்கு மேற்படாதிருத்தல் வேண்டும்.

(3) 1.4.89 க்குப்பின் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட வீட்டின்

பெறுமதி 10 இலட்சம் ரூபாவுக்குக் குறைவாக இருக்குமிடத்து அதற்கும் நிவாரணம் கிடைக்கும். (கட்டும் செலவு, கொள்வனவு விலை என்பவற்றுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாவரை நிவாரணம்)

(4) வீடுகள், அடுக்குமாடி வீடுகள் கட்டி விற்பனை - (தனிப்பட்டவர்கள் அல்லது கம்பெனிகள்) விற்கும் வீடுகள், அடுக்குமாடிகளின் விற்பனைக்கு வரி விலக்களிக்கும் உள்நாட்டு அரசிறைச் சட்டத்தின் 21 ஆம்பிரிவு, விற்பனை இலாபத்தில் 75 சதவீதத்திற்கு விலக்களிக்கும் வகையில் திருத்தப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், தளப்பரப்பு 3000 ச. அடியிலிருந்து 2000 சதுர அடியாகக் குறைக்கப்படவுள்ளது. இது 1.4.88 முதல் அமுலுக்கு வரும்.

குறித்துரைத்து வரிவிதிக்கும் முறை

தற்போது கம்பெனிகள் ஓர் இரட்டை வரியும் மீளளிக்கப்படாத வரி ஒன்றையும் செலுத்துகின்றன. எதிர்காலத்தில் அவை இலாபத்தின் மீது ஒரு வரியை மட்டுமே செலுத்தும். இது, குறித்துரைப்பு முறை என வழங்கப்படுகிறது. தற்போதைய முறை பண்டைய முறை எனப்படுகிறது. இவ்வகையில் குறித்துரைப்பு முறை 1932 முதல் 1958 வரை நடைமுறையிலிருந்தது. கல்தோர் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதோடு பண்டைய முறை அமுலுக்கு வந்தது.

பண்டைய முறையில் பொருளாதார இரட்டை வரி அறவிடப்படுகிறது. கம்பெனி ஒரு வாக்கலுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படவில்லை. வரவு செலவுத் திட்டம் ஓரளவீலான குறித்துரைத்தல் முறை ஒன்றை அறிமுகப்படுத்துகிறது; கம்பெனிகளிடமிருந்து பங்கிலாபம் பெறும் தனித்தனிப் பங்குதாரர்களின் பெயரில் கம்பெனி செலுத்திய வரியில் 50% வரவு வைக்கப்படும்;

கம்பெனிகளுக்கிடையிலான இலாபப்பங்குகள்

தற்போதைய முறையின் படி, வரி விடுதலை பெற்ற 'அ' என்ற கம்பெனி 'ஆ' எனும் கம்பெனிக்கு பங்கிலாபமொன்றைப் பகிர்ந்தளிக்க 'ஆ' அதனைத் தனிநபரான பங்குதாரர் ஒருவருக்குப் பகிர்ந்தளித்தால், பங்குதாரருக்குக் கிடைக்கும் பங்கிலாபத்திற்கு வரி விலக்களிக்கப்படுவதில்லை. இது ஒரு பொருத்தமின்மையாகும். அந்த வரிசையில் உள்ள அனைவர்க்கும் வரி விலக்கு அளிக்கப்படும் வகையில் சட்டம் திருத்தப்படவுள்ளது.

6. முதலீட்டை மீளப் பெறுதலுக்கு நிவாரணம்

(அ) உள்நாட்டு அரசிறை சட்டத்தின் 31 (7) ஆம் பிரிவின் கீழ், முதலீடு செய்து ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் நிவாரணம் பெறப்பட்ட பங்குகளின் உடைமையுரிமை மாற்றப்பட்டிருப்பின், நிவாரணம் மீளப் பெறப்பட்டு மேலதிக மதிப்பீடுகள் வழங்கப்படும். இப்பிரிவு பின்வருமாறு திருத்தப்பட்டுள்ளது;

முதலீட்டின் ஒரு பகுதி மட்டும் மீளப் பெறப்பட்டிருக்குமிடத்து, முழு நிவாரணமும் மீளப் பெறப்படாமல் விகிதாசாரமான ஒரு பகுதி நிவாரணம் மட்டுமே மீளப் பெறப்படும்.

7. ஏற்றுமதிக்கான கைத்தொழில் களுக்கு வரி நிவாரணம்

(அ) "மாற்றத்தக்கதொரு வரி வரவு" திட்டம். இத்திட்டம் தற்போது ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் வரி விடுமுறை, ஏற்றுமதிக் கொடைகள் என்பவற்றுக்குப் பதிலீடாக அறிமுகப்படுத்தப்படவுள்ளது. இதற்கென அமைச்சர் நியமித்துள்ள குழு அதன் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தபின் இத்திட்டம் அமுல் செய்யப்படவுள்ளது;

(ஆ) உண்ணாட்டு அரசிறைச் சட்டத்திலுள்ள 'ஏற்றுமதி விற'

பனை மொத்தம்' என்ற வார்த்தைகளின் பொருள் விளக்கம் வெளிநாட்டுச் செலாவணியில் கொடுப்பனவு செய்யப்படுமிடத்து பா.கொ.பொ.ஆ.கு. வுக்கு விற்கப்படும் மூலப் பொருட்கள், இடைநிலைப் பொருட்கள் என்பவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளத் தக்கவாறு திருத்தப்படவுள்ளது.

8. மூலதன ஆதாயம்

பரிசாக அல்லது மரபுரிமையாகப் பெற்ற சொத்தின் உடைமையுரிமைக் காலம் 1977 ஏப்ரல் 1 ஆம் திகதியிலிருந்தன்றி, பரிசளிக்கப்பட்ட அல்லது மரபுரிமையாகப் பெற்ற திகதியிலிருந்து கணிக்கப்படவுள்ளது.

9. மதிப்பிற்க்கம்

தற்போதைய சட்டத்தின் படி, மதிப்பிற்க்கமானது, புதுச் சொத்தின் கொள்விலைக்கும் பழைய சொத்தின் விற்க விலைக்குமிடையிலான வித்தியாசத்தொகைக்கு வழங்கப்படுகிறது. இது, 1.4.88 க்குப் பின்னர் இடம் பெறும் விற்பனைகளுக்குப் பொருந்துவதாகும்.

10. சேமலாப நிதி மீதான வரி விதிப்பும் முடிவுப் பேறுகள் மீதான வரியும்

(அ) தற்போது, அரசாங்கப் பிணைகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் தவிர, சேமலாப நிதிய முதலீடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தின் மீது 20 சதவீத வரி விதிக்கப்படுகிறது. நிதியத்தின் உறுப்பினர்கள், ஓய்வு பெறுகையில் முடிவுப் பேறுகப் பெறும் வருமானத்தின் மீதும் வரி செலுத்தக் கடப்பாடுடையவராகின்றார். இது பின்வருமாறு திருத்தப்படவுள்ளது: ஏற்கனவே வரி விதிக்கப்பட்டதான முதலீட்டு வருமானம் நிதிய உறுப்பினரால் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்போது அதற்கு வரி விதிக்கப்படமாட்டாது.

(ஆ) சலுகை வரி வீதங்கள், பணியாளர் நம்பிக்கை நிதியத்துக்கும் ஏற்புடைத்தானவையாகும்.

11. தனியாட்களின் வதிவற்ற நிலை

உண்ணாட்டு அரசிறைச் சட்டத்தின் 67 ஆம் பிரிவில் உள்ள தனியாட்களின் வதிவற்ற நிலையைத் தீர்மானித்தற்கான அடிப்படை திருத்தப்படவுள்ளது. உத்தேச திருத்தங்கள் வருமாறு:

(அ) ஓராண்டில் 30 நாட்களுக்கு மேற்படாத ஒரு காலப் பிரிவு அல்லது காலப்பிரிவுகளின் கூட்டுமொத்தம், வதிவற்ற நிலை பற்றித் தீர்மானிக்கையில் பொருட்படுத்தப்படமாட்டாது.

(ஆ) வதிவற்றவராக ஆன ஒரு தனியாளர், மதிப்பீட்டாண்டில் 183 நாட்களுக்கு மேலாக இலங்கையில் தங்கியிருந்தால் வதிவுள்ளவராக ஆகிவிடுவார். மதிப்பீடு, அவர் இலங்கைக்கு வந்த திகதியிலிருந்தன்றி மதிப்பீட்டாண்டின்படியே செய்யப்படும்.

12. மதிப்பீட்டிற்கான காலவரையறை

சம்பந்தப்பட்டவர் நடுவம்பர் 30 ஆந் திகதிக்குமுன் திரும்பி வந்தால் காலவரையறைக்கு 3 ஆண்டுகளுள்ளன. அத்திகதிக்குள் அவர் திரட்டை அனுப்பத் தவறினால், தற்போதைய சட்டப்படி காலவரையறை ஒன்றில்லை. இது பின்வருமாறு திருத்தப்படவுள்ளது:

சம்பந்தப்பட்டவர் திரட்டை, நவம்பர் 30 க்கும் அடுத்த தாண்டு மார்ச் 31 க்குமிடையில் அளித்தால் காலவரை 5 ஆண்டுகளாகும்; எல்லையில்லாததல்ல.

13. கணக்கீட்டாண்டு

சட்டத்தின் 25 (3) ஆம் பிரிவின்படி மார்ச் 31 ஆந் திகதிக்குப் பதில் வேறொரு திகதிவரை கணக்குகளை வைத்திருப்பதற்குச் சிலருக்கு உண்ணாட்டு அரசிறை

ஆணையாளர் அதிபதி அனுமதி வழங்குகிறார். எவ்வாறாயினும் இவர்கள் தம் வரிகளை தற்போதைய சட்டத்தின் கீழ் ஏப்ரல் 1 ஆந் திகதியிலிருந்து மார்ச் 31 ஆந் திகதிவரை செலுத்துகின்றனர். இவர்கள், கணக்கீட்டாளர்க்குரிய இலாபத்தின் மீதும் வரி செலுத்த வேண்டியவர்களாக ஆக்கப்படவுள்ளனர்.

14. விற்பனை மொத்த வரி

1. குறைப்பு - விற்பனை மொத்த வரிக்குரிய அறவீடுகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்.

2. போக்குவரத்துச் சேவைகளுக்கான விற்பனை மொத்தவரி 3 சதவீதத்திலிருந்து 1 சதவீதமாகக் குறைக்கப்படும்.

3. காசிணை (குதாட்டத் தலங்கள்) சொந்தக்காரர்கள் உத்தரவுப் பத்திரக் கட்டணமாக 10,00,000 ரூபாவும் பந்தயக்கடைக்காரர்கள் 1,00,000 ரூபாவும் செலுத்த வேண்டும்.

4. முதலீட்டுக் கம்பெனிகளுக்கான விற்பனை மொத்தவரி வீதம் 5 சதவீதத்திலிருந்து 1 சதவீதமாகக் குறைக்கப்படும்.

5. பீடி உற்பத்தியாளர் - வரி வீதம் 3%

6. தளபாடங்கள், மரங்கள் வாங்கல், விற்பனை வியாபாரம்:

(அ) தளபாட உற்பத்தி, தளபாடங்கள வாங்கி, விற்பனை வியாபாரம் - இரண்டிற்கும் வரிவீதம் 5%

7. ஏற்றுமதியாளருக்கான விற்பனை மொத்த வரி விலக்கு - ஏற்றுமதியாளருக்கு விற்கப்படும் மூலப் பொருட்களுக்கு வரியில்லை. தற்போதைய முறையின்படி வழங்குனர் மீளளிப்புக் கோரிக்கை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். இதற்குக் காலம் பீடிக்கிறது.

வரவு செலவுத்திட்டத்தில் சேமிப்புக்களும் முதலீடுகளும்

ஏனைய பல வளர்முக் நாடுகளைப் போலவே இலங்கையின் விசயத்திலும் குறைந்த அளவிடான சேமிப்புகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான பிரதான தடங்கலாக இருந்துவருகின்றது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஒரு வீகிதமென்றவகையில் தேசிய சேமிப்புகள் 1978-86 காலப்பிரிவில் 14 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்து வந்துள்ளன. தேசிய சேமிப்புகளுக்கு மேலதிகமாக, வெளிநாட்டுக்கடன்கள், கொடைகள் என்றவகையில் இவ்வெளிநாட்டுச் சேமிப்புகள் குறை நிறைப்பு செய்யப்படாவிட்டால் உள்நாட்டு முதலீடு மிகக்குறைந்த மட்டத்தில் நிலவி வளர்ச்சியை தடைப்படுத்தியிருக்கும். கடந்த தசாப்தம் முழுவதிலும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அனைத்து வரவு செலவுத்திட்டங்களிலும் உள்நாட்டு முதலீடுகளை தூண்டி விடுவதற்கு மனமறிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்விதமாக உள்நாட்டுச் சேமிப்பில் காணப்பட்ட இடைவெளி வெளிநாட்டு மூலவளங்களால் நிரப்பப்பட்டதுடன், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஒரு வீதம் என்ற வகையில் உள்நாட்டு முதலீடுகள் 24 சதவீத மளவில் பேணப்பட்டு வந்தன.

இந்த சமீபத்திய போக்கினை தொடரும்விதத்தில், 1988 ம் வருடத்திற்கான வரவு செலவுத்திட்டம் அரசாங்க நாணய நடவடிக்கைகளிலிருந்து சேமிப்புகளில் மேலுமொரு அதிகரிப்பினைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அரசாங்க சேமிப்புகள் (அல்லது எதிர்மறை சேமிப்புகள்) நடைமுறைக்கணக்கின் மிகைக்கு (அல்லது பற்றாக்குறைக்கு) சமமானதாகும். மொத்த அரசாங்க வருமானத்திற்கும் மீளவரும்செலவினத்திற்கும் (குறைந்த செலவினத்திற்கென சரிக்கட்டப்பட்ட தொகை

க்கும்) இடையே காணப்பட்ட வித்தியாசமே நடைமுறைக்கணக்கு மிகை (அல்லது குறை) என்று கூறப்படுகின்றது. 1988 ம் வருடத்திற்கான நடைமுறைக்கணக்கின் மிகை 850 கோடி ரூபா என வரவு செலவுத்திட்டத்தில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் 3.8 சதவீதத்திற்குச் சமமானதாகும். சேமிப்புகள் 1988 ம் வருடத்தின் மூலதனச் செல்வினத்தின் ஐந்தில் ஒரு பகுதியை நிதிப்படுத்தப் போதுமானதாகும். மூலதனச் செலவினத்தின் மிகுதித் தொகையை வெளிநாட்டுத் தவி, உள்நாட்டுக் கடன்கள் என்பவற்றின் மூலம் பெற்றுக் கொள்ள எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

எஸ். எஸ். கொலம்பகே

(பிரதிபணிப்பாளர், தேசிய திட்டமிடல் பிரிவு, நிதி திட்டமிடல் அமைச்சு)

அரசாங்க சேமிப்புகள்
(நடைமுறைக்கணக்கு மிகை)
1978-88

	(கு. பத்து லட்சம்)	மொ. உ. உ... யின் சத வீதமாக
1978	- 551	-1.3
1981	+ 200	+0.3
1980	-2421	-3.6
1981	-1493	-1.8
1982	-1422	-1.4
1983	+ 128	+0.1
1984	+5889	+3.8
1985	+4854	+3.0
1986	+7042	+3.9
1987	+5954	+3.0
1988	+4544	+3.8

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி, வருடாந்த மீளாய்வு 1988
வரவு செலவுத்திட்ட உரை, 1988.

வரவு செலவுத்திட்டம்-1988

(கு. பத்து லட்சம்)

மீளவரும் செலவு	-41,760	
கழி: சேமிப்புகள் 2.5%	+ 1,044	-40,716
வருமானம்		+49,260
நடைமுறைக்கணக்கு மிகை		+ 8,544
மூலதனச் செலவு		-44,620
முற்பணக்கணக்குகள் மீதான தேறிய கொடுகடன்		- 100
சுட்டுமொத்த பற்றாக்குறை		-36,176
பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்தல்		+36,176
1. வெளிநாட்டு முற்றான கொடைகள்		5,000
2. வெளிநாட்டு திட்ட, பண்டக் கடன்கள்		17,600
3. உள்நாட்டு வங்கியல்லாத கடன்கள்		11,000
4. உள்நாட்டு வங்கிக்கடன்		2,576

ஆதாரம்: வரவு செலவுத்திட்ட உரை, 1988.

அரசாங்க சேமிப்புகள் 1983 ம் ஆண்டிலிருந்து கணிசமான அளவில் அதிகரித்து வந்திருக்கின்றன என்பதனை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இதற்குப் பிரதான காரணம் இக்காலப்பகுதியில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த கேள்வி முகாமைக் கொள்கைகளின் விளைவேன்றே கூறவேண்டும். அரசாங்க சேமிப்புகள் 1989-91 ஆண்டுகளில் ஒவ்வோராண்டும் 700 கோடி ரூபா அளவு

களிலிருக்குமென பொதுமுதலீட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டம் எதிர்பார்க்கின்றது.

வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட முதலீட்டு, செலவீட்டு மாதிரிகள் 1987-91 காலப்பிரிவுக்கான பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் இனம் காணப்பட்டுள்ள அபிவிருத்திச் செய்திட்டங்களுடன் நெருக்கமான விதத்தில் பிணை

(15ம் பக்கம் பார்க்க)

15 நவம், 1977

நிதி திட்டமிடல் அமைச்சர் திரு. ரொலீ டி. மெல் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முதலாவது வரவு செலவுத்திட்டம் பொருளாதாரத்தை நாராளமயப்படுத்துவது தொடர்பான பிரதான பல நடவடிக்கைகளை அறிமுகம் செய்தது. இறக்குமதி, செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகள், லைசன்ஸ் பங்கீட்டு முறைகள் என்பன ஒழிக்கப்பட்டதுடன் செலாவணி வீசம் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டது. மொத்தச் செலவு மதிப்பீடு 1890 கோடி ரூபாவாகவும், வருவாய் மதிப்பீடு 1230 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்தது. இவ்வரவு செலவுத் திட்டப்பற்றாக்குறை 660 கோடி ரூபாவாகும்; இதில் 380 கோடி ரூபா (58%) வெளிநாட்டு மூலவளங்களினால் நிதிப்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 280 கோடி ரூபா (42%) நிதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

15 நவம், 1978

முதலாவது வரவு செலவுத்திட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கொள்கை நோக்கங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லும் வகையில் மேலும் பல சீர்திருத்தங்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்டன. வரி அறவீடு, தீர்வைகள், சமூக நலன், சம்பள அமைப்பு என்பன குறித்து சீர்திருத்தங்களும், சலுகைகளும் அறிவிக்கப்பட்டன. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் ஒய்வுதியம் பெறுபவர்களுக்கும் அவர்கள் மொத்தச் சம்பளத்தில் 10% அதிகரிப்பு வழங்கப்பட்டது. இது குறைந்தபட்சம் 50 ரூபாவாக இருக்கும். வரியறவீட்டினை எளிதாக்குவதற்கும், இலகுவானதாக செய்வதற்கும் ஒரு புதிய உள்நாட்டு இறைவரிச்சட்டம் கொண்டுவர முன்மொழியப்பட்டது. வீடமைப்பு, சேமிப்பு, முதலீடுகள் என்பவற்றிற்கு வரி ஊக்குவிப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. சிறிய நடுத்தரளவு கைத்தொழில்களுக்கான வரி விடுமுறை மேலும் 5 ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப்பட்டது. வரைவு மதிப்பீடுகளின்படி மொத்தச் செலவினம் 2150 கோடி ரூபாவாகவும், மொத்தவருவாய் 1410 கோடி ரூபாவாகவும் இருக்கும். இதன்விளைவான பற்றாக்குறை 740 கோடி ரூபாவாகும்; இதில் வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 290 கோடி ரூபா (39%) நிதிப்படுத்தப்படும். உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 450 கோடி ரூபா (61%) நிதிப்படுத்தப்படும்.

14 நவம், 1979

மூன்றாவது வரவு செலவுத்திட்டம் தேயிலைக்கான வீலை ஆதாரம், இறப்பர் மீள்நடுகைக்கான மானியத்தில் அதிகரிப்பு, தென்னை புது நடுகை, மீள்நடுகை ஆகியவற்றிற்கான மானிய அதிகரிப்பு போன்ற வடிவங்களில் பெருந்தொட்டத்துறைக்கு சலுகைகளை வழங்கியது. சில குறிப்பிட்ட சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர்களுக்கான ஏற்றுமதித் தீர்வைகளும் ஒழிக்கப்பட்டன. உள்நாட்டுக் கம்பனிகளுக்கான வரி அறவீட்டு வீதம் திருத்தியமைக்கப்பட்டதுடன், பலவிதமான வரிவிலக்குகளும் அளிக்கப்பட்டன. வரைவு மதிப்பீடுகளின்படி மொத்தச் செலவினம் 3030 கோடி ரூபாவாகவும், மொத்தவருவாய் 1670 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்தது. பற்றாக்குறையான 1360 கோடி ரூபாவில் வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 410 கோடி ரூபா (30%) நிதிப்படுத்தப்படும்; மிகுதி 950 கோடி ரூபா (70%) உள்நாட்டு மூலவளங்களினால் நிதிப்படுத்தப்பட்டு.

5 நவம், 1980

நான்காவது வரவு செலவுத்திட்டம் கம்பனிகள் உட்பட அனைவரும் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் வருமான வரிகள் மீது 10% மேலதிக கட்டணமொன்றை விதித்தது. விசேட வாழ்க்கைச் செலவு படியொன்றாக சகல அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், ஒய்வுதியம் பெறுபவர்களுக்கும் 1981 ஜனவரியிலிருந்து ரூபா 70 வழங்குவதற்கும் அது ஏற்பாடு செய்தது. ஒரு புசல் நெல்லுக்கான உத்தரவாத விலை 40 ரூபாவிலிருந்து 50 ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டது, வரைவு மதிப்பீடுகளின்படி மொத்தச் செலவினம் 3110 கோடி ரூபாவாகவும், மொத்த வருவாய் 1900 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்ததுடன், வரவு செலவுத்திட்டப்பற்றாக்குறை 1210 கோடி ரூபா மட்டத்தை அடைந்தது. வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 680 கோடி ரூபா (55%) நிதிப்படுத்தப்படும்.

12 நவம், 1981

ஆண்டொன்றிற்கு 25000 ரூபாவிற்கு அதிகமான வரி அறவீடக் கூடிய வருமானத்தைப் பெறும் தனிநபர்கள் மீதும், கம்பனிகள் மீதுமான வருமான வரிமீது ஒரு மேலதிகக் கட்டணத்தை 5 வது வரவுசெலவுத் திட்டம் அறிமுகம் செய்தது. அனுமதிக்கப்பட்ட செயல் திட்டங்கள் மீதான வரிவிடுமுறைகள் நிறுத்தப்பட்டதுடன், வெளிநாட்டு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கான வரி விலக்குகள் வாய்ப்பு பெறப்பட்டன. வெளிநாட்டுக் கலைஞர்கள், கேளிக்கை செய்வோர் மீது 33.5% மானியத்தினைத் திருக்கும் ஒரு வரி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. சிறுவர் வைப்புத் திட்டங்களின் வட்டி மீது 15% வரியும், காணிச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு நடவடிக்கைக் கொடுப்பனவின் மீது 10% வரியும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

பல்வேறுவகைப்பட்ட இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களையும் உள்ளடக்கும் விதத்தில் மொத்த விற்பனை வரி வீசம் தரிக்கப்பட்டது. சில அரசாங்க நிறுவனங்களின் கட்டணங்கள் இரட்டிப்பாக்கப்பட்டன. வரைவு மதிப்பீடுகளின்படி மொத்தச் செலவினம் 3790 கோடி ரூபாவாகவும், மொத்த வருவாய் 2120 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்தது. 1670 கோடி ரூபா பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 540 கோடி ரூபாவும் (32%), உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 1130 கோடி ரூபாவும் (68%) நிதிப்படுத்தப்படும்.

8 மார்ச் 1983

வழமையான காலத்தை விடவும் நான்குமாதங்கள் பிந்தியே 6 வது வரவு செலவுத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இவ்வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு அங்கீகாரமளிக்கப்படும் வரையிலான செலவுகளுக்கு நவம், 1982 ல் பாராளுமன்றத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்ட கணக்கு மீதான வாக்களிப்போன்றின் மூலம் அதிகாரமளிக்கப்பட்டது. தமது சொந்த மூலதனத்தைக் கொண்டு வீடுகளை நிர்மாணிக்கும் தனிநபர்களுக்கான வரி நிவாரணத்தை 5 வருடங்களிலிருந்து 15 வருடங்களாக நீடிப்பதாக அமைச்சர் அறிவித்தார். தேயிலை, இறப்பர், தென்னை என்பனவல்லாத ஏனைய ஏற்றுமதி களுக்கு வரிவிடுமுறைகள் தொடர்ச்சியாக வழங்கப்பட்டன. இதற்குமுன்னர் தீர்வையிலாதிருந்த சகல பொருட்கள் மீதும் 5% தீர்வையொன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன், வியாபார மொத்த விற்பனை வரி 2% இருந்து 4% ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை மானியங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டன. நெல்லுக்கான உத்தரவாத விலை ரூபா 5 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டு புசல் ஒன்றின் விலை ரூபா 55 ஆகியது. வரைவு மதிப்பீடுகளின் படி மொத்தச் செலவினம் 4680 கோடி ரூபாவாகவும், மொத்த வருவாய் 2770 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்தது. பற்றுக்குறை 1910 கோடி ரூபாவாக காணப்பட்டது. வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 750 கோடி ரூபாவும் (37%) உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 1160 கோடி ரூபாவும் (61%) நிதிப்படுத்தப்படும்.

14 நவம். 1983

வருமான வரிமீதான இலக்கினைவருடமொன்றிற்கு 12 ஆயிரம் ரூபாவிலிருந்து 18 ஆயிரம் ரூபாவாக அதிகரிப்பதற்கு ஏழாவது வரவு செலவுத்திட்டம் ஏற்பாடு செய்தது. இலாபப்பங்குகள் மீதான பிடித்துவைக்கும் வரியினை 20% மாக அது மீள அறிமுகப்படுத்தியது: வருமான வரி மீது 10% புனருத்தாரணக்கட்டணமொன்றும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது; அரசாங்க, தனியார்துறையில் பணிபுரியும் சகல ஊழியர்களும், மொத்த சம்பாத்தியம் மீது 1% புனருத்தாரண கட்டணமொன்றும் அறிவிடப்பட்டது. தேயிலைக்கான மீள் நடுகை மானியம் அதிகரிக்கப்பட்டது. வரைவு மதிப்பீடுகளின்படி மொத்தச் செலவினம் 5360 கோடி ரூபாவும், மொத்தவருவாய் 4100 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்ததுடன் பற்றுக்குறை 1260 கோடியாக இருந்தது. வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 800 கோடி ரூபாவும் (60%) உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 460 கோடி ரூபாவும் (37%) நிதிப்படுத்தப்படும்.

16 நவம். 1984

தனியார் வருமான வரி விலக்கு எல்லையை 18000 ரூபாவிலிருந்து 24000 ரூபாவாக 8 வது வரவு செலவுத்திட்டம் அதிகரித்தது. வதிவிடப்பிராஜைகள் அல்லாதோரின் வெளிநாட்டுத் தொண்டுகளுக்கு வட்டி மீதான வரிவிலக்கு 10 வருடங்கள் வரையும் வழங்கப்பட்டது; பெட்ரோல் மீதான மொத்த விற்பனை வரி 4% இருந்து 20% வரை உயர்த்தப்பட்டது. தேங்காய் எண்ணெய் மெட்ரிக்க்தொள் ஒன்றின் தீர்வைக்கான விலை ரூபா 13100 இலிருந்து ரூபா 20,000 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. தேயிலை, இறப்பர் மீதான ஏற்றமுத்தீர்வை குறைக்கப்பட்டது. வரைவு மதிப்பீடுகளின்படி மொத்தச் செலவு 6470 கோடி ரூபாவாகும்; மொத்தவருவாய் 4230 கோடி ரூபாவாகும். 2240 கோடி ரூபா பற்றுக்குறை ஏற்பட்டது. இப்பற்றுக்குறையில் வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 880 கோடி ரூபாவும் (40%) உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 1350 கோடி ரூபாவும் (60%) நிதிப்படுத்தப்படும்.

13 நவம். 1985

தனிநபர் வருமானவரி மட்டத்தை 9 வது வரவு செலவுத்திட்டம் ரூபா 24000 இருந்து ரூபா 27000 ஆக உயர்த்தியது. அதேவேளையில் உச்சமட்ட வரிவீதம் 55% இருந்து 50% ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. நெயில்வே கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. விமானம் ஏறும் கட்டணம் ரூ. 100 இருந்து 200 ரூபாவாக உயர்த்தப்பட்டது. நெல்லுக்கான உத்தரவாத விலை புசல் ஒன்று ரூபா 62.50 இருந்து ரூபா 70 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. வரைவு மதிப்பீடுகளின்படி மொத்தச் செலவினம் 6970 கோடி ரூபாவாகவும், மொத்தவருவாய் 4540 கோடி ரூபாவாகவும் இருக்க 2430 கோடி ரூபா பற்றுக்குறை காணப்பட்டது. வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 1210 கோடி (50%) ரூபாவும், உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 1220 கோடி ரூபாவும் (50%) நிதிப்படுத்தப்படும்.

12 நவம். 1986

ஆகனங்களை வாங்கல் விற்பல் ஆகிய வியாபாரத்திலிருந்து கிடைக்கும் மூலதன வருமானங்கள் மீது வரி விதிக்கப்படுமென்பதாவது வரவு செலவுத்திட்டம் அறிவித்தது. சேமலாப நிதி, ஒப்பீதிய நிதி, சேமிப்பு நிதிகள் என்பவற்றின் வட்டி வருமானங்களின் மீது 20% மும், சிக்கன சேமிப்பு சங்கங்களின் (27000 ரூபாவிற்கு மேற்பட்ட) வட்டி வருமானங்கள் மீது 10% மும் வரி அறவிடப்படும். புகையிலைமீதான தீர்வை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபா 603.50 ல் இருந்து ரூபா 605.50 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. பெட்ரோலியக் கூட்டுத்தாபனம் மீது ரூபா 50 கோடி வீசேட கட்டணமொன்று அறவிடப்பட்டது. வரைவு மதிப்பீடுகளின்படி மொத்தச் செலவினம் 7010 கோடி ரூபாவாகவும், மொத்த வருவாய் 4820 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்ததுடன், 2190 கோடி ரூபா பற்றுக்குறை காணப்பட்டது. வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 1110 கோடி ரூபாவும், (51%) உள்நாட்டு மூலவளங்களைக் கொண்டு 1080 கோடி ரூபாவும் (49%) நிதிப்படுத்தப்படும்.

(13 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

துள்ளான. இக்காலப்பிரிவிடிற்கான பொது முதலீடு 15,415 கோடி ரூபாவாக இருக்குமென இந்நிகழ்ச்சித்திட்டம் எதிர்பார்க்கின்றது. இதில் 15,137 கோடி ரூபா வரவு செலவுத்திட்ட ஏற்பாடுகளுக்கடாக வழங்கப்படும். விவசாயம், கைத்தொழில்கள், மானிடக்குடியிருப்புகள், பொருளாதார சமூகப்பொதுமுதலீட்டு வசதிகள் போன்ற துறைகள் தொடர்பான பல்வேறு திட்டங்களுக்கு மூலதனச் செலவு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் 1988 ம் நிதியாண்டிற்கென இத்தகைய திட்டங்களுக்காக நிதி வளங்களை ஒதுக்கியுள்ளது.

சமீபகால வரவு செலவுத்திட்டக் கொள்கைகள் கடந்த ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்ட உரையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நடுத்தரகால கொள்கைத்திட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. ஒரு பேரண்ட பொருளாதார உத்தியாக இது பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்ட அமைப்பு முதலில் 1987-89 காலத்திற்கென வகுக்கப்பட்டது. அண்மைய வரவு செலவுத்திட்டம் இதே விதத்தில் 1988-90 காலத்திற்கெனவும் ஒரு திட்டத்தை

வகுத்துள்ளது. பிரதானமாக வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றுக் குறைகளையும், சென்மதிநிலுவை பற்றுக்குறைகளையும் குறைப்ப தன் மூலம் பொருளாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்துவதே இத்திட்டத் தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்திற்கென அரசவரு வாய், செலவு, சென்மதிநிலுவை, நடைமுறைக்கணக்குப் பற்றுக் குறை என்பன குறித்து இலக்கு கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. உள்நாட்டு சேமிப்புக்களையும், முதலீடுகளையும் உயர்த்தி விடு வதற்கும், அதன் மூலம் பொரு ளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்களிப் புச் செய்வதற்கும் இக்கொள்கை கள் உதவுமென எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

சமீபத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட படி, அடுத்த மூன்றாண்டுகளில் நடைமுறைச் செலவுகளை சுருக்கு வதன் மூலம் அரசாங்க சேமிப்பு களை நியாயமானவொரு மட்டத் தில் வைத்திருப்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும். வீண்விர யத்தையகற்றல், மிதமிஞ்சிய பணியாளர்களைக் குறைத்தல், அனாவசிய நடவடிக்கைகளை தவிர் த்தல், உற்பத்திக்குதவாத மானி யங்களை நீக்குதல் போன்ற நட வடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமே இது சாதிக்கப்படும். மிக் விரிவான இச் செய்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அரசாங்கத்துறையி ல் அதன் திறமையையும், உற் பத்தி ஆற்றலையும் விருத்தி செய் யும் விதத்தில் ஒரு பிரதான சீர் திருத்தம் அமுல் செய்யப்பட விருக்கின்றது. அடுத்த மூன்றாண் டுகளில் அரசாங்கமூலதனச் செல வுகளை சமாளிக்கக் கூடிய ஒரு மட் டத்திற்கு குறைத்து விடுவதற்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சமூ கப் பொது முதலீட்டு வசதிகளை விருத்தி செய்வதற்காக சமீப கடந்த காலத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட பாரிய பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டம் இனிவரும் வருடங்களில் படிப் படியாக சுருக்கமடைந்து செல் லும். எனினும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் ஏற்பட்ட உள்

நாட்டு கலவரங்கள் காரணமாக பாதுகாப்பிற்கும் புனர்வாழ்வு நோக்கங்களுக்குமென கணிச மான அளவு மூலவளங்களை உட னடி எதிர்காலத்தில் ஒதுக்க வேண்டி ஏற்படும். அரச செல வின்னங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட மட் டங்களுக்கு கட்டுப்படுத்தும் ஆற் றலை இது பாதிக்கின்றது.

தனியார் துறைக்குக்கிடைக் கக் கூடியதாயிருக்கும் உள்நாட் டுச் சேமிப்புக்களில் எந்தத்தடை களும் இல்லாதிருப்பதற்கு தற்போ தைய வரவு செலவுத்திட்டக் கொள்கைகள் உதவுமென எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. பிரமாண் டமான அரசாங்கச் செலவினங் கள் காரணமாக இடையீட்டின்றி அதிகரித்துவரும் பற்றாக்குறை, பல நாடுகளில் வங்கிக் கடன்க ளில் பெருந்தொகையை அரச துறை உறிஞ்சிக் கொள்ள வழி கோலியுள்ளதாகவும் இதனால் தனியார் துறை மூலவளங்களை இழப்பதாகவும் அவதானிக்கப் பட்டுள்ளது. மேலும் வங்கித் துறையிலிருந்து அரசாங்கம் கடன்படுவதானது பணவீக்க நிலைமைகளைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியதாகவுமுள்ளது. இத்த கைய எதிர் விளைவுகள் தனியார் துறையின் சேமிப்பு, முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு சாதகமற்ற வையாகும். இந்தப் பின்னணியில் நடுத்தரகால கொள்கைத் திட்டத்தின் கீழ் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையை படிப் படியாக குறைத்து வருவதற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வித மாக (கொடைகள் நீங்கலாக) வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக் குறையை 1987ம் ஆண்டில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 12 சதவீதத்திலிருந்து 1990ம் ஆண்டில் 9 சதவீதமாக குறைவ டையுமென எதிர்பார்க்கப்படு கின்றது. கொடைகளையும் சேர்த்து கணக்கிடும்போது பற் றாக்குறை 1987 இல் 9.5 சத வீதத்திலிருந்து 1990 இல் 7 சத வீதமாக குறைவடையும்.

வரவு செலவுத் திட்டம் தொடர்பான திருப்திகரமான

இச் செயற்பாடு பிரதானமாக அரசாங்க செலவினக் கட்டுப் பாடுகளுக்கூடாகவே எய்தப்படு தல் வேண்டும். கொள்கைத் திட்டத்தின்படி அரசாங்கச் செல வின் இலக்கு, 1987ம் ஆண்டில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி யின் 33 சதவீதத்திலிருந்து 1990 இல் 29 சதவீதமாகக் குறையு மென நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், இக்காலம் முழுவதி லும் அரச வருமானம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 20 சத வீதத்திற்குள்ளேயே இருக்கும்.

இக்கொள்கை நடவடிக்கை களின் பின்னணியில் அதிக சேமிப் புக்களை திரட்டுவதன் மூலமும் இயன்ற அளவிலான முதலீடுகளை இடுவதன் மூலமும் தனியார் துறையினர் பொருளாதார வளர்ச்சித் துறையில் சுறுசுறுப் பான முறையில் பங்கெடுத்துக் கொள்வார்கள் என எதிர்பார்க் கப் படுகின்றது. கவனமாகத் திட்டமிடப்பட்ட தனியார் மயப் படுத்தல் திட்டங்களுக்கூடாக வும், பண, மூலதனச் சந்தைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் விருத் திகளினாலும் தனியார் துறையி னர் ஆற்றவிருக்கும் பங்களிப் பிற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப் படும்.

உள்நாட்டு முதலீடுகளை ஊக்குவிப்பதில் வரவு செலவுத் திட்டம் மீதான அமுக்கங்களை இந்நடவடிக்கைகள் எளிதாக்கி விடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின் றது. பொது முதலீட்டுத் திட்டத்தின்படி உள்நாட்டு முதலீடு 1987ம் ஆண்டில் 4500 கோடி ரூபாவிலிருந்து 1991ம் ஆண்டில் 6800 கோடி ரூபாவாக அதிகரிக்கும். மொத்த முதலீட்டில் அதிகரிக்கும் இந்த விகிதத்தை தனி யார் துறையே பொறுப்பேற்க வேண்டியிருக்கும். உள்நாட்டு முதலீட்டில் தனியார் துறையின் தற்போதைய விகிதம் 38 சத வீதமாகும். மிகுதி 62 சதவீத மும் பொதுத் துறையினாலேயே நிதிப்படுகின்றது. தனியார்

துறை 1991 ம் ஆண்டளவில் முதலீடுகளில் அரைப்பகுதிக்கேனும் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்றும், அதன் மூலம் பொதுத்துறையின் சுமையை சற்றுக்குறைத்துவிட வேண்டுமெனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. உள்நாட்டுமுதலீடு 1991 ம் ஆண்டில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 21 சதவீதமாகவும் சேமிப்புக்களின் 15 சதவீதமாகவுமிருக்கும். இதன் விளைவான உள்நாட்டுச் சேமிப்பு - முதலீடு இடைவெளி வெளிநாட்டு வளங்களினால் நிதிப்படுத்தப்படவிருப்பதனால் இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் தற்போதைய 8 சதவீதத்திலிருந்து 1991 இல் 3 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடையும். பொருளாதார வளர்ச்சி விதிம் 1987 ம் ஆண்டு 3 சதவீதத்திலிருந்து 1988 - 91 காலப் பிரிவில் ஆண்டொன்றிற்கு 5 சதவீதம் வரையிருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

பொருளாதாரத்தில் ஸ்திரத்தன்மையை தொடர்ந்து பேணும் அதேவேளையில் உயர்வளர்ச்சி வேகமொன்றை வைத்திருப்பதே இப்பேரண்டப் பொருளாதார இலக்குகளின் அடிப்படை நோக்கமாகும். அதிகரித்தளவிலான உள்நாட்டு சேமிப்புகளைத் திரட்டுதலும், முதலீட்டு நடவடிக்கைகளில் தனியார்துறையினரின் விஸ்தரிப்புகளை மிகக் கவனமான முறையில் திட்டமிடுவதன் மூலமும் இது சாதிக்கப்படுகின்றது. இந்நோக்கங்களை எய்தக்கூடிய விதத்திலான மிக உறுதியான ஓர் அர்ப்பணிப்பினை இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கவனத்தை அதிகம் கவரும் அம்சம் பாரிய வரவு செலவுப்பற்றாக்குறையாகும். அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் இது படிப்படியாக குறைக்கப்படாதவிடத்து நாடு பாரிய நிதிப் பிரச்சினைகளை எதிர்ப்போக்க வேண்டி நேரிடும்.

உதவியாக 1500 கோடி ரூபா கிடைக்கும்

இனப்போரின் விளைவாக ஏற்பட்ட சேதங்களை உலகவங்க நிபுணர்களுடன் உதவியுடன் எனது அமைச்சினதும், புனருத்தாரண அமைச்சினதும் அதிகாரிளை மதிப்பீடு செய்தனர். இம்மதிப்பீடு நாட்டில் சார்புரித்யாக சமாதானம் நிலவிய ஆகஸ்ட் மாதத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது. எனினும், அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் மீண்டும் வன்செயல்கள் வெடித்தன. சேதங்கள் உத்தேசமாக 6000 கோடி ரூபாவாகவிருக்குமென இம்மதிப்பீடு தெரிவித்தது. உள்நாட்டு உற்பத்தி, சுற்றுலாப் பயணிகள் தொடர்பான சம்பாத்தியம், வெளிநாட்டுதலிகள், பாதுகாப்புக்கான, மேலதிகச் செலவு என்பவற்றிலேற்பட்ட நடவடிக்கையும் இது உள்ளடக்கியுள்ளது.

பொது வசதிகளுக்கு மட்டுமேற்பட்ட சேதம் ரூபா 1200 கோடி வரையிலிருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இம்மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் செம்மீட்பு முடிவில் மேலும் சேதங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இது 300 கோடி ரூபா வரையிலிருக்குமென உத்தேசமாக கூறலாம். உண்மையான சேதம் இதைவிட கூடுதலாக இருக்கும். புனருத்தாரண புனர்நிர்மான நிகழ்ச்சித்திட்டம் எமது நிதி நிலைமையின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது என்பது மிகவும் தெளிவானதாகும். வெளிநாட்டுதலியின்றி இவ்வேலைகளை நாம் செய்யத் தொடங்கினால் அவற்றை முடிப்பதற்கு பல தசாப்தங்கள் பிடிக்கும். எனவே இப்பாரிய பணிக்கு சர்வதேச சமூகத்தின் உதவியை நான் வேண்டுகிறேன்.

இலங்கையில் சமாதானம் உறுதியாக நிலவுவதற்கு மட்டுமன்றி நீண்டகாலத்தில் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு புத்துயிர்ப்பூட்டவும் அதனை ஸ்திரப்படுத்தவும் இப்புனர்நிர்மான நிகழ்ச்சித்திட்டம் அத்தியாவசியமாகும். எனவே, எந்த விதத்தில் நோக்கினாலும் சமீபத்தில் பாரியில் முடிவுற்ற உதவிக்குழு நாடுகளின் விசேட கூட்டம் இலங்கையின் எதிர்காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். இது இலங்கைக்கு பெரு வெற்றியாக இருந்தது. எமக்கு மொத்தம் ரூபா 1500 கோடிவரையிலான உதவிகள் குறித்து உத்தரவாதங்கள் கிடைத்தன. இவ்வுதவியில் சுமார் அரைவாசிப் பகுதி கொடைகளாகக் கிடைக்கின்றன. இதில் நாம் மூலதனமாகவோ வட்டியாகவோ ஒரு சதவீதமே திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியவை. கொடைகளாக 730 கோடி ரூபா கிடைக்கும். மிகுதி உயர்சலுகை வீதங்களிலான கடன்களாகும். இவற்றில் சிலவற்றிற்கு வட்டியில்லை. மிகுதிக்கடன்களுக்கு 1% அல்லது 1% அல்லது 2% என வட்டி அறவிடப்படும்.

எமக்கு இக்கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு 10 வருட தாட்சன்ய காலத்துடன் 30 வருடங்கள் 40 வருடங்கள், 50 வருடங்கள் என காலக்கெடுதரப்பட்டுள்ளது. 4 வருடங்கள் இடம் பெற்ற உள்நாட்டுப் போரின் பின்னர் புனர்நிர்மாணத்திற்கும் புனருத்தாரணத்திற்குமென எந்தவொரு நாடும் இத்தகைய சலுகைகளைப் பெற்றிருக்க முடியாது. எமக்குக்கிடைத்த உதவி நாம் எதிர்பார்த்திருந்ததை விடவும் மிக அதிகமானதாகும். சிலவாரங்களுக்கு முன்னர் பாராளுமன்றத்தில் பேசிய போது உதவியாக 900 கோடி ரூபா கிடைக்குமென நான் நம்புவதாகத் தெரிவித்தேன். ஆனால், இப்போது ரூபா 1500 கோடி - அதாவது நான் எதிர்பார்த்ததை விடவும் 600 கோடி ரூபா கூடுதலாக - உதவி கிடைத்திருக்கின்றது. இது தவிர இவ்வாண்டின் ஐதீன் மாதத்தில் இலங்கையின் வழமையான அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கென எமக்கு 1800 கோடி ரூபா உதவி கிடைத்தது.

இவ்வருடத்தில் நடைபெற்ற இரண்டு கூட்டங்களின் பின்னரும் நாம் மொத்தமாக 3300 கோடி ரூபா உதவிகளை வாக்குறுதிகளைப் பெற்றுள்ளோம். இது இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவொரு தனியாண்டுக்குமான சாதனைமட்டமாகும். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் இடம் பெற்ற அனைத்து நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பின்னரும் கூட சர்வதேச சமூகம் இலங்கையின் மீது இன்னமும் நம்பிக்கை வைத்தல்என்று குறித்த நாம் நிச்சயமாக சந்தோசமடைய வேண்டும். எமது நாட்டிற்குதலுவதற்கென்றே ஒரு வருடத்தில் இருமுறை கூட்டங்களை நடத்திய உலகவங்கிக்கும், உதவிவழங்கும் நாடுகளுக்கும், ஸ்தாபனங்களுக்கும் நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். உதவி பெறும் நாடு என்றவகையில் இது குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டிய நிகழ்ச்சியாகும். மேலும், சனத்தொகை, தேசிய வருமானம், மொத்த தேசிய உற்பத்தி என்பவற்றின் விதிகாரங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஒரு தனிநாட்டிற்கு உறுதியளிக்கப்பட்ட மிகக்கூடிய தொகை இதுவேன்றே கூறவேண்டும். இவ்வாண்டில் அரசாங்கத்தின் மொத்தவருமானத்துடனும் (4100 கோடி ரூபா) மொத்த மூலதனச் செலவினத்துடனும் (2200 கோடி ரூபா) இதனை ஒப்பிடும்போது இது ஒரு கணிசமான தொகையென்பதும் மூன்றுமடங்குமே இராத விதத்தில் சர்வதேச ஒத்த வழப்பு எமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றதென்பதும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

(உதவிக்குழு நாடுகளின் கூட்டத்தின் முடிவுகள் குறித்து பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையொன்றிலிருந்து பெறப்பட்டது.)

திரு. ரொனீ டி மெல்

பற்றுக்குறையை நிதிப்படுத்தலும் அதன் தாக்கங்களும்

டப். டி. லக்ஸ்மன்

(பொருளியல் பேராசிரியர், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்)

வருடாந்தம் சமர்ப்பிக்கப் படும் வரவு செலவுத்திட்டத்தை பல்வேறு கண்ணோட்டங்களிலிருந்தும் நோக்க முடியும். வரவு செலவுத்திட்டம் 'நல்லது' அல்லது 'மோசமானது' என்பது நாம் யாருடைய கண்ணோட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்பதனை பொறுத்த ஒரு விஷயமாகும். இவ்வாண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் அவர்களுக்கு கிடைக்க இருக்கும் சம்பள அதிகரிப்புக்கள் குறித்து சந்தோசப்படக்கூடும். அதே போல வர்த்தகத்துக்கு கிட்டியிருக்கும் பல அனுகூலங்கள் குறித்து வர்த்தக சமூகம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடையக் கூடும். வேறும் சிலர் தமது துறைசார்ந்த நலன்களை முன்னிட்டு, இது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு வரவு செலவுத்திட்டம் அல்ல என்று கூறக்கூடும். இந்த குழுவின் பேணும் நோக்கிலிருந்து ஒருவர் மேலே வந்து இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தை பாரபட்சமில்லாது பகுப்பாய்வு செய்ய முடியுமா? கஷ்டமான வேலைதான்; ஆனால் அதனைச் செய்வதற்கு யாராவது முயற்சி எடுக்கத்தான் வேண்டும். எனக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்துக்குள் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தின் ஒரே ஒரு அம்சம் - அதாவது பற்றுக்குறை நிதிப்படுத்தலும் அதன் தாக்கங்களும் - குறித்து முடியுமானவரையில் எனது கருத்துக்களை முன் வைக்கிறேன்.

தனியார் மயப்படுத்தல், சுதந்திர சந்தை என்பன குறித்தும் அவற்றின் அனுகூலங்கள் குறித்தும் நிதியமைச்சரும், அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த மற்றவர்களும் அடிக்கடி பேசி வருகிறார்கள். ஆனால், 1977 ஆம் வருடத்துக்குப்பின் இந்த அரசாங்கத்தின் நிதி முகாமையின் கீழ், பொரு

ளாதாரத்தில் அரசாங்கத்தின் ஈடுபாடு தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வந்திருப்பதனை நாம் காண முடிகிறது. இதனை நான் எந்த வகையிலும் எதிர்க்கவில்லை. உண்மையிலேயே அரசாங்கம் இப்பொழுது பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளும் பல "சாதனைகள்" இந்த அரசாங்க ஈடுபாடுகளுக்கூடாகவே எய்தப்பட்டுள்ளன. கடந்த பத்து வருட காலத்தில் அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்டங்களின் போக்கினை அவதானிக்கும் ஒருவர் தனியார் மயப்படுத்தும் முயற்சிகள் மிகத்தீவிரமாக விஸ்தரிப்படைந்து வந்திருப்பினை காண முடிகிறது. சந்தைச் சக்திகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அமைப்புக்களில், ஆரம்பகால அபிவிருத்தி சமூகத்தில் அதிகரித்துவரும் சமயின்மைகளுடன் தொடர்புடையதாகவே இருக்கும் என நான் கூறுவதனை உலகின் பல்வேறு நாடுகளும் பொருளாதார வரலாறுகளுடன் பரிச்சயமுள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். இலங்கையில் வாழும் நாம் "திறந்த பொருளாதாரத்தின்" கீழ் இவ்வனுபவத்தை கண்டோம். ஆனால், எமது நாட்டைப்பொறுத்த வரையில், அரசாங்க ஈடுபாடுகளுக்கூடாக இலவச கல்வி, இலவச சுகாதாரம், உணவு முத்திரைத்திட்டம், மற்றும் சேம நலத்திட்டங்கள் போன்ற சேவைகள் தொடர்ச்சியாக பேணப்பட்டு வந்தமையால் சமூகத்தில் வாழும் வறியோரின் நிலைமை அவ்வளவு மோசமானதாக மாறி விடவில்லை. நிலைமை ஓரளவுக்கு சீரழிந்தது உண்மைதான்; ஆனால் அது படுபாதாளத்துக்குள் தள்ளப்படவில்லை. அரசாங்கத்துறையின் "பங்குபற்றலை" நான் எதிர்க்காமல் இருப்பதற்கான பிரதான காரணம் இதுவாகும்.

ஆனால், சமீப கடந்த காலத்தில் இலங்கையில் அரசாங்கத்துறை நடவடிக்கை விஸ்தரிப்பின் சில அம்சங்கள் பொருளியலாளர்களுக்கு கவலையூட்டுவனவாக உள்ளன. இதில் மனக்கிசேசமடையச் செய்யும் பிரதான அம்சம் வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றுக்குறைகளில் காணப்பட்டு வரும் செங்குத்தான அதிகரிப்புக்களாகும். குறிப்பாக, 1979 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இப்பற்றுக்குறைகள் படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ளன. 1979 ல் மதிப்பிடப்பட்ட பற்றுக்குறை 1000 கோடி ரூபாவாக இருந்ததுடன், இறுதியில் உண்மையான பற்றுக்குறை 1200 கோடி ரூபாவாக உயர்ந்தது. உண்மையான பற்றுக்குறை 1983 ல் 2200 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்திருந்ததுடன் 1986 ல் அது 2800 கோடி ரூபாவாக இருந்தது. இப்பற்றுக்குறை 1986 இலிருந்து தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வந்து, 1988 ல் 3700 கோடி ரூபாவாக இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்க வருமானத்தில் எந்த அதிகரிப்பின்மீறி, பிரமாண்டமான அளவிலான அரசாங்க செலவினங்களை பேணி வருவதானது மிகப் பாரதூரமான நிதிப்படுத்தல் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியதாகும். சமீப காலத்தில் அரசாங்க வருமானத்தின் வளர்ச்சி அரசாங்க செலவினங்களின் வளர்ச்சியை விடவும் குறைவானதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தாத மூலங்களுக்கூடாக நிதிப்படுத்தப்படும் வரையில் பாரிய அளவிலான வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றுக்குறைகளை வைத்திருப்பதில் எந்தத் தவறுமில்லை என பொருளியலாளர்கள் வாதிடக்கூடும். தொடர்ந்தும் அதிகரித்து வரும்

பற்றுக்குறைகளை அத்தகைய மூலங்களிலிருந்து - குறிப்பாக வெளிநாட்டு உதவிகள் மூலம் - நிதிப்படுத்துவதற்கு தற்போதைய அரசாங்கம் தன்னுடைய சகல முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறது. பல சந்தர்ப்பங்களில் இம்முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை. அத்துடன் இக்காலகட்டத்தில் பண நிரம்பலும் கடுமையாக அதிகரித்து வந்துள்ளது.

பற்றுக்குறை நிதிப்படுத்தலின் பணவீக்க அம்சம் இங்கு கவனத்தையடைய வேண்டிய மிகமுக்கியமான விஷயமாக இருந்த போதிலும், இச்சுருக்கமான உரையில் பற்றுக்குறையை கடன்கள் மூலம் நிதிப்படுத்துவதன் தாக்கங்கள் குறித்து கவனத்தை செலுத்த விரும்புகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தின் முழுப் பற்றுக்குறையும் வெளிநாட்டு மூலங்களால் நிதிப்படுத்தப்பட்டாலும் கூட, "பணவீக்க" நிதிப்படுத்தல் அறவே இல்லாதிருப்பினும் கூட, கடன் பிரச்சினை மிக மோசமான ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டேயிருக்கும். மொத்த பொதுக்கடன் 1978 ல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 78 சதவீதமாக இருந்தது. 1980 ஆம் ஆண்டில் 84 சதவீதமாகவும், 1986 ல் 98 சதவீதமாகவும் உயர்ந்து சென்றுள்ளது. வெளிநாட்டுக் கடன்களை ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களுடன் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது நிலைமை கலக்கமுட்டுவதாக இருக்கிறது. இது 1978 ல் ஏற்றுமதிகளின் 103 சதவீதமாகவும், 1980 ல் 122 சதவீதமாகவும், 1986 ல் 253 சதவீதமாகவும் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. (ஏற்றுமதிகள் + சேவைகள் சம்பாத்தியங்கள் + தனியார் பண அனுப்பீடுகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய) மொத்த வெளிநாட்டுச் சம்பாத்தியங்களில் மொத்த வெளிநாட்டுக்கடன் 1978 ல் 88 சதவீதமாக

(23ம் பக்கம் பார்க்க)

பாதுகாப்புச் செலவுகள்

மிகக்கடுமையான வரவு-செலவு நிர்வகணைகள் நான் எதிர்நோக்கிய போதிலும், பாதுகாப்பு அமைச்சர் என்ற முறையில் மாட்சிமை தங்கிய ஜனநாயக அமைச்சர்கள் குறித்து விடுக்கப்பட்ட சகல வேண்டுகோள்களையும் நான் ஏற்றுள்ளேன். ஆயுதப்படைபினர் பிரிவினைவாதிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தை தொடர்ந்து நடத்துவதற்குத் தேவையான மூலதனச் செலவுகளாகவும், மீளவரும் செலவுகளாகவும் இந்நிதிகள் தேவையாக இருந்தன. வரவு செலவுத் திட்ட நிதிகள் குறித்து ஏனைய அமைச்சர்கள் முன்வைக்க வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறேன். மிக நுணுக்கமாக பரிசீலித்தது. வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றுக்குறையை குறைக்கும் பொருட்டு நிறைவேற்றி நிதித்தேவைகளில் வெட்டுக்களைச் செய்துள்ளது. பாதுகாப்பு அமைச்சரினால் விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோள்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டதுடன் செலவுகள் குறித்த ஏனைய சகல வேண்டுகோள்களிலும் இதற்கு முதன்மை வகையில் அளிக்கப்பட்டது. பாதுகாப்பு செலவு ஒதுக்கீடுகளையும் அவ்வப்போது தேவை நேர்ந்த போது மேலதிக செலவு ஒதுக்கீடுகளையும் நாம் வழங்கி வந்துள்ளோம். பாதுகாப்பு பந்தோபஸ்து துறைக்கு மட்டுமே மேலதிக செலவு பதிப்பீடுகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இது தொடர்பான இலக்கங்களே இதனை நன்கு விளக்குகின்றன. உங்கள் காலத்தில் 30 கோடி ரூபாய் எங்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் 1400 கோடி ரூபாய். இது 400 மடங்கு அதிகமானது. இனப்பிரச்சினை வன்செயலாக வெடித்த ஆண்டுக்கு முன்னைய ஆண்டில் அதாவது 1982 ல் பாதுகாப்பு மீதான மொத்தச் செலவினம் 100 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இது அரசாங்க செலவினத்தின் 2.7% ஆகவும், நாட்டின் மொ.தே.உ.ன் 1% ஆகவும் இருந்தது. ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின்னர் 1987 ம் ஆண்டில் பாதுகாப்புச் செலவினம் 10 மடங்களில் உயர்ந்து 1080 கோடி ரூபாயாக காணப்பட்டது. இது மொத்த அரசாங்க செலவினத்தின் 15 சதவீதமும், நாட்டின் மொ.தே.உ. உற்பத்தியின் 5.4 சதவீதமும் ஆகும். இது மிகக்கணிசமானதும், நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல, எனக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்த வரையறுக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்ட மூலங்களிலிருந்து இராணுவ அமைப்பின் நிதித் தேவைகளை வழங்குவதற்கு நான் உச்சமட்ட முன்னுரிமையை வழங்கியுள்ளேன். தொடர்ந்தும் அதிகரித்துவரும் பாதுகாப்புச் செலவுகள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மீது ஏற்படுத்தும் மிகமோசமான விளைவுகள் குறித்து அரசாங்கத்தின்

கும் நாட்டிற்கும் நான் எடுத்துச் செல்ல விரும்புகிறேன். இது குறிக்கவில்லை.

நான் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் நிதியமைச்சர் என்ற முறையில் எனது கடமையினின்றும் தவறியவனாகி விடுவேன். இந்த மோசமான தாக்கங்கள் என்ன என்பதனை நான் விளக்குகின்றேன் முதலில். செங்குத்தாக உயர்ந்துவரும் பாதுகாப்புச் செலவுகள் இலங்கையில் பாரிய நிதித் குறைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. 1987 ல் வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றுக்குறை மொத்தச் தேசிய உற்பத்தியின் 12% அளவில் இருக்கும். ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றுக்குறை குறித்து முழு உலகினதும் கவனம் சென்றள்ள தனை இச்சுரை அறியும்; எனினும், அது நாட்டின் மொ.தே.உ. யில் 5% ஆகவே இருக்கின்றது. உலகின் வளமிக்கதும், செல்வம் நிறைந்ததுமான ஒரு நாடு மொ.தே.உ. யில் 5% இற்கும் குறைவான ஒரு வரவு செலவுப் பற்றுக்குறையை (அதன் நாணய பெறுமதியில் தொடர்ச்சியான வீழ்ச்சி ஏற்படாத விதத்திலும், பொருளாதார மந்தம் குறித்த அச்சுறுத்தலின்றியும்) வைத்திருக்க முடியாதெனின், உலகின் மிகவரிய நாடுகளிலொன்றான இலங்கை எவ்வளவு அவ்வாறு செய்ய முடியும்?

பாரிய இந்த வரவு செலவுப் பற்றுக்குறைகளின் தவிர்க்க முடியாத விளைவு பணவீக்கமாகும். மிகக்கடுமையான பகிரதப் பிரயத்தனங்கள் மூலம் இலங்கையின் பணவீக்க வீதத்தினை இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர்ப்புச்சியும் வரையில் குறைப்பதற்கு என்னால் முடிந்தது. இப்பொழுது அது 8% வரை அதிகரித்துள்ளது. எமது வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றுக்குறைகள் தொடர்ந்து நீடிக்குமானால் பணவீக்க வீதம் செங்குத்தாக உயர்ந்து நாட்டு மக்களின் சகல பிரிவினருக்கும் கடும்துன்பத்தை விளைவிக்கும்.

அதிகரித்து வரும் பாதுகாப்புச் செலவுகளின் இரண்டாவது தாக்கம் எமது சொந்த அபிவிருத்திச் செலவுகளை வெட்டிவிட வேண்டியிருப்பதாகும். மகர்வலி குடியிருப்பு அபிவிருத்தி வேலைகளை எம்மால் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள முடியவில்லை. மகர்வலிச் செய்திட்டத்தின் கீழ் நான்கு பிரதான நீர்த்தேக்கங்களை நிர்மாணிப்பதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்ப்பணத்தினை நாம் செலவிட்டுள்ளோம். எனினும், அவை தேக்கிவைத்திருக்கும் நீரைக் கொண்டு உச்சமட்ட விவசாயப்பயன்னை நாம் பெறமுடியவில்லை.

(வரவு செலவுத் திட்ட உரை)

சம்பள அதிகரிப்புகள்

கடந்த பல வருடங்களில் அரசாங்கத்துறை சம்பள மட்டங்களில் கணிசமான அளவில் எந்த அதிகரிப்புகளும் நிகழவில்லை. பொதுத்துறையை மீண்டும் திறமையான ஒரு துறையாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமெனில், ஏனைய நடவடிக்கைகளுடன், சம்பள அதிகரிப்பொன்றும் அத்தியாவசியமாக இருந்தது. அரசாங்க சேவையின் தரங்கள் சீரழிந்து போனமைக்கு போதிய சம்பளமின்மையும் ஒரு காரணமாகுமென நிதியமைச்சர் தெரிவித்தார். "தற்பொழுது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளம் போதியதாய் இல்லை என நான் கூறுவதை இச்சபையிலிருக்கும் சகல உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இதன் காரணமாக இலங்கையின் அரசாங்க சேவையில் விரும்பத்தகாத பல பின் விளைவுகள் தோன்றியுள்ளன. அரசாங்க சேவையின் ஒழுக்க விழுமியங்களை அது பாதித்துள்ளது. நிருவாக இயந்திரத்தின் திறமையை இது குன்றச் செய்திருப்பதுடன், அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்திச் செய்திட்டங்களின் தாக்கமான அமுலாக்கத்தினையும் பாதித்து வந்துள்ளது. அரசாங்க சேவையில் அதிக ஊழல்கள் நிகழ்வதற்கும் இது வழிவகுக்கின்றது. இதன் காரணமாக அரசாங்கத்துறையில் தொழில்சார் முகாமைத்தரங்களில் ஆளணியினரைக் கவர்வதற்கும், அவர்களை தொடர்ந்து வைத்திருப்பதற்கும் மிசக் கடினமாக உள்ளது. இக்காரணிகளையாவும் சேர்ந்து நிர்வாக அமைப்பில் சீரழிவுப் போக் கொன்றை தூண்டிவிட்டுள்ளன. இந்நிலமை ஒழுங்குபடுத்தப்படாதுவிடின் அது அரசாங்கத்திற்கும் நாட்டிற்கும் பாரதூரமான பின் விளைவுகளைக் கொண்டு வருவதாக முடியும்."

நிர்வாகச் சீர்திருத்தக்கமிட்டி அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்

பளங்கள் தொடர்பான அதன் அறிக்கையில், பொது நிர்வாக அமைப்பின் திறமை குன்றியிருப்பதற்கு அரசாங்க ஊழியர்களின் குறைந்த சம்பள மட்டங்கள் ஒரு பங்களிப்புக் காரணியென சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென அது பிரேரணையொன்றை முன்வைத்துள்ளது. அடுத்த வருடத்திற்கான வரவு செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளின்படி ஒவ்வொரு அரசாங்க உத்தியோகத்தரும் ஜனவரி 1, 1988 இல் இருந்து அவருடைய தற்போதைய சம்பளத்திற்கும், புதிய திட்டத்தின் கீழ் அவர் பெற உரித்துடைய சம்பளத்திற்குமிடையிலான வித்தியாசத்தில் அரைவாசியைப் பெறுவர். மிகுதி அரையாசி 1-1-1989 இலிருந்து வழங்கப்படும்.

இலங்கை மத்திய வங்கி தொகுத்துள்ள அரசாங்க ஊழியர்களின் பெயரளவிலான சம்பள விகிதக் குறிகாட்டிகளின் படி 1977ம் வருடத்திற்கும் 1986ம் வருடத்திற்கும் இடைப்பட்ட 10 வருடகாலத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளங்கள் கணிசமான அளவில் அதிகரித்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. ஆசிரியர்கள், நிறைவேற்று உத்தியோகத்தர் அல்லாத ஏனைய அதிகாரிகள், இல்கிதர்கள் (தேர்ச்சிபெற்ற/தேர்ச்சியற்ற) சிற்றாழியர்கள் ஆகியோரின் பெயரளவிலான சம்பளங்கள் இக்காலப் பிரிவில் முறையே 177%, 214%, 274% என அதிகரித்து வந்துள்ளன.

இத்தகைய அதிகரிப்புகளின் விளைவாக அரசாங்க ஊழியர்களின் கொள்வனவுச் சக்தியும் அதே விகிதங்களில் அதிகரித்தது எனக் கூறமுடியாது. ஏனெனில் இந்த பத்து வருடகாலத்திலும் நாட்டில் தொடர்ச்சி

யாக பணவிக்கம் நீடித்துவந்தது. மெய்ச்சம்பள வருமானங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை மதிப்பிடுவதற்கு (அதாவது பேரளவுச் சம்பள வருமானங்களின் கொள்வனவுச் சக்தியை மதிப்பிடுவதற்கு) பொருத்தமான விளைச்சுட்டெண் ஒன்றுடன் பெயரளவுச் சம்பளச் சுட்டெண்ணைப் பொருத்திப் பார்த்தல் வேண்டும். கிடைக்கக் கூடியதாகவிரும்பும் மிகப் பொருத்தமான கொழும்பு நுகர்வோர் வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்ணுடன் இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, கடந்த 10 வருடகாலத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களின் மெய்யளவுகளிலான சம்பள அதிகரிப்புகளின் பரிமாணம் குறித்து ஒரு வித்தியாசமான சித்திரமே தென்படுகின்றது. உண்மையில் ஆசிரியர்களின் மெய் வருமானங்கள் 8% ஆல் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. நிறைவேற்றுத் தரத்தில்லாத அதிகாரிகளின் சம்பள விகிதம் இக்காலப்பிரிவில் 4% மட்டுமே அதிகரித்துள்ளது. சிற்றாழியர்களின் சம்பளங்கள் மட்டுமே கணிசமான அளவில் 24% ஆக அதிகரித்துள்ளன. சிற்றாழியர்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று தொகுதிகளில் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்கள் என்பதும், இந்த 24% அதிகரிப்பு நீண்ட பத்து வருடகாலத்தினுள் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படுதல் வேண்டும். இதன் பிரகாரம் இப்பத்துவருடகாலத்திற்கும் ஆசிரியர்களே மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட குழுவினராக இருக்கின்றனர்.

அரசாங்க ஊழியர்களின் மெய் வருமானங்களின் மாற்றங்களை அவதானிக்கும்போது கடந்த 10 வருடகாலப்பிரிவில் சில வீசேட அம்சங்களைக் காண முடிகின்றது. அதாவது ஏனைய இரு வகுப்பினரினதும் மெய்ச்சம்பள வருமானங்களில் எந்த அதிகரிப்புகளும் ஏற்படாத 1978, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளிலும் கூட சிற்றாழியர்களின் மெய் வருமானங்

கள் அதிகரித்துள்ளன. இதனை சிற்றுழியர்களினதும் ஏனைய ஊழியர்களினதும் சம்பளங்களுக்கிடையிலான இடைவெளியைக் குறைப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முயற்சியாக பகுப்பாய்வு செய்யமுடியும். நிறைவேற்றுத் தரத்திலில்லாத அதிகாரிகளையும், ஆசிரியர்களையும் மட்டும் கருத்திலெடுத்துப் பார்க்கும் போது அவர்களின் மெய் வருமானங்களின் மாற்றங்களில் ஒரு தெளிவான போக்கு தென்படுகின்றது. அவர்களது சம்பள வருமானம் இரு வருடங்கள் குறைந்து வந்ததன் பின்னர் மூன்றாவது வருடத்தில் அதிகரித்துள்ளன. உதாரணமாக, 1979, 1982, 1985 ஆகிய ஆண்டுகளில் அவர்களது சம்பள வருமானம் அதிகரித்துள்ள அதே வேளையில் ஏனைய ஆண்டுகளில் அது குறைவடைந்துள்ளது. இப்பிரிவினரின் சம்பளங்கள் 1985 ம் வருடத்தில் அதிகரிக்கப்பட்டதன் பின்னர் 86 ம் வருடத்தில் ஒரு வீழ்ச்சிகாணப்பட்டது. பணவீக்கத்தாக்கத்திலிருந்து தப்பிவருவதற்கு போதுமான சம்பள அதிகரிப்புக்கள் வழங்கப்படாததால் 1987 ம் வருடத்தில் அவர்களது வருமானத்தில் மேலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. தற்போதைய வரவு செலவுத்திட்ட முன்மொழிவுகளின்படி 1988 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து கணிசமான சம்பள அதிகரிப்பு செய்யப்படவிருப்பதனால் இரண்டும்

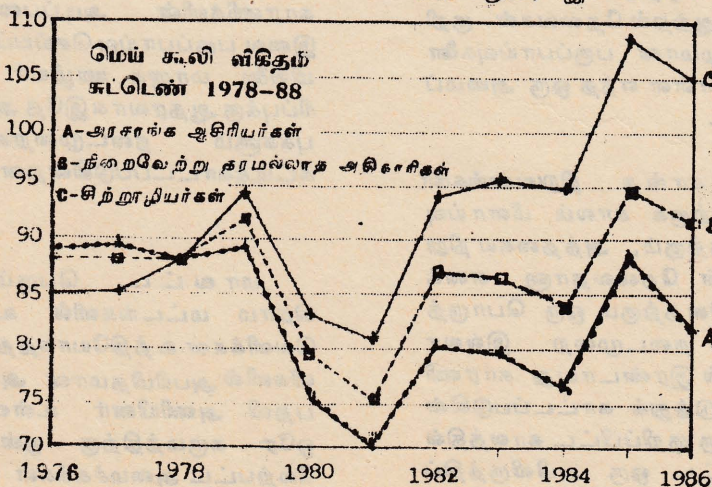
வருட வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் இப்பிரிவினரது சம்பள அதிகரிப்புகள் உயர்ந்து செல்லும். இன்னொரு சிறப்பம்சம் என்னவெனில் அரசாங்க ஊழியர்களில் இம் மூன்று பிரிவினரும் இக்காலப் பிரிவில் 1981 ம் ஆண்டிலேயே மிகக் குறைந்த மெய் வருமானத்தைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதாகும்.

கடந்த 10 ஆண்டு காலத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களின் மெய் வருமானங்கள் அவ்வளவு தூரம் வீழ்ச்சியடையவில்லையாயினும், தமது சம்பளம் போதிய தாயில்லை என்பதை சமீப காலத்திலிருந்து அவர்கள் நன்கு உணரத் தொடங்கியிருந்தனர். கணிசமான சம்பள அதிகரிப்புக்களை எதிர்பார்த்துமிருந்தனர். கூடிய சம்பள அதிகரிப்புக்கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு வேறு சில காரணங்களும் உண்டு. இவற்றுள் ஒன்று கடந்த சில வருடங்களில் பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருட்கள் மீதும், சேவைகள் மீதும் அவர்களது செலவுத் தேவைகள் விரிவடைந்து சென்றிருப்பதாகும். தாராளமயப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் கீழ் நாட்டில் ஏற்பட்டுவந்த பல்வகையான சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களின் விளைவாகவே பிரதானமாக இந்நிலமை தோன்றியுள்ளது. மற்றொரு காரணம் அரசாங்க ஊழியர்களுடன் ஒப்பிடும் போது தனியார் துறை ஊழியர்களினதும், இலாபம் சம்பாதிக்கும்

வர்த்தகர்களினதும் கொள்வனவுச் சக்தி அதிகரித்திருப்பதும், அவர்கள் உயர்ந்த பண வருவாய்களைப் பெறுவதுமாகும். அரசாங்க ஊழியர்கட்கும், ஏனைய பிரிவினருக்குமிடையே தலா நபர் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி சமமற்றவிதத்தில் பகிரப்பட்டிருப்பதனை இந்த இரண்டாவது காரணி எடுத்துக்காட்டுகின்றது. உதாரணமாக கடந்த 10 வருடகாலத்தில் (1977-1986) தலா நபர் மொத்த தேசிய உற்பத்தி மெய்யளவுகளில் 58% ஆல் அதிகரித்திருந்த போதிலும், அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பள அதிகரிப்புகள் இக்காலப் பிரிவில் -8% இருந்து 24% வரையிலேயே இருந்து வந்துள்ளன.

இப் பின்னணியில் அரசாங்க ஊழியர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், அரசு துறை சம்பளம் பெறுவோரினதும் ஏனைய துறையைச் சார்ந்தோரினதும் வருமான இடைவெளிகளைக் குறைப்பதற்கும், அரசு நிர்வாக அமைப்பில் திறமையை அதிகரிப்பதற்கும் அரசாங்கத்துறை ஊழியர்களுக்கான கணிசமான அளவிலான சம்பள அதிகரிப்பொன்று முதல் முக்கிய தேவையாகவிரந்தது. "வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் அதிகரிப்புக்கள் அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பாத்தியங்களை முற்றாக அள்ளிச் சென்று விடாதென அவர்களுக்கு உத்தரவாதமளிக்கப்படல் வேண்டும். இது மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால், அதன் விளைவாக எழும் பாதுகாப்பின்மை உணர்வு முற்றுமுழுதான அரசாங்க சேவையின் உற்பத்தியாற்றலையும், செயற்றிறனையும் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கும்" என்று சம்பள மீளாய்வுக்குழு அதன் அறிக்கையில் எச்சரிக்கை விடுத்திருந்தது.

— எச். எல். ஹேமச்சந்திரா
(ஆராய்ச்சிப் பகுதி, மக்கள் வங்கி)

பொருளியல் நோக்கு, நவம்பர் 1987

நிர்வாக அமைப்பின் கோளாறுகள்

இலங்கையின் நிர்வாக அமைப்பு ஒரு புறத்தில் மேலதிக ஊழியர்களினாலும், மறுபுறத்தில் யதார்த்த ரீதியற்ற மிகக்குறைவான சம்பள அமைப்பொன்றினாலும் என இரட்டைவியாதி ஒன்றினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளது. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ஐதைபதிக்கு சமர்ப்பித்துள்ள அதன் இரண்டாவது அறிக்கையில் இதனைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. இக்காரணிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்துள்ளன என்றும், நிர்வாக சேவையில் ஒழுக்கமும், கட்டுப்பாடும் சீர்குலைவதற்கும், நேர்மையினம் தலைதூக்குவதற்கும் இவை வழிகோலின என்றும் மேலும் அவ்வறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அரசாங்க ஊழியர்கள் தேவையான பயிற்சனைப் பெறாதவர்களாக இருப்பதனால் அவர்களது வெளியீடு மிகக்குறைவான மட்டத்தில் இருப்பதுடன், அரசு செயற்பாடுகளின் செலவுகளும் உயர்ந்து காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் சேர்ந்து அரசு சேவையில் பொதுமக்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கையை இழக்கச் செய்துள்ளன. நிர்வாகம் படிப்படியாக சீர்குலைந்து செல்லும் படிமுறை ஒன்று உருவாகியுள்ளது. இந்நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்கும் ஒரு முயற்சியாகவே சம்பள அமைப்பில் திருத்தம் செய்து நிர்வாக முறையை முற்றுமுழுதாக மாற்றி அமைக்கும் பிரேரணையை நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ளார். நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களும், செயற்பாடுகளும் வெற்றி காணவேண்டுமாயின் அரசாங்கத்தின் முன்னுள்ள மிகப் பெரிய பணி ஒர் ஒழுங்குமுறையில் அமைந்த பணியாளர் முகாமையாகும் என இக்குழு வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளது.

தாக்கமான பணியாளர் முகாமை முறையொன்று இன்மையே இப்பிரச்சினைக்கான முலகாரணம் என சீர்திருத்தக் குழு கருதுகின்றது. இந்நிலைமைக்குப் பங்களிப்புச் செய்த பல காரணிகளை இக்குழு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. ஆளணி முகாமைக்காக போதிய நிறுவன ரீதியான அமைப்பொன்று இன்மை இதில் முதலாவதானதாகும். அரசாங்க சேவையில் பெறுமானமதிப்பீடு மேலெழுந்த வாரியானதாக இருப்பதாகவும், குறிப்பாக வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்ட யாரிப்பின் போது அமைச்சுக்களும், திணைக்களங்களும், உபதிணைக்களங்களும் பணியாளர்களை அதிகரிக்குமாறு வேண்டுவதும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இவ்வேண்டுகோள்களை விவேக பூர்வமாக பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு திறைசேரிக்கு உள்ள ஆற்றல் மிகக்குறைவாகும். மேலும், இவ்வாற்றலை கால அவகாசமின்மை, வேண்டுகோள் விடுக்கும் நிறுவனங்களின் உயர்மட்ட அமுக்கங்கள் என்பன மேலும் மட்டுப்படுத்துகின்றன: தற்போதைய பணியாளர்களின் தொகை பகுப்பாய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்படுவதில்லை. நிறுவன ரீதியான மனித ஆற்றல் தேவைகள் குறித்து ஆழமான பகுப்பாய்வுகளை மேற்கொள்ள எந்த ஒரு அமைப்பில்லை.

அரசாங்க நிறுவனங்களை காலத்திற்குக் காலம் மீளாய்வு செய்வதற்கும், அத்தகைய நிறுவனங்கள் தேவைதானான எனக் கண்டறிவதற்கும் ஒரு பொருத்தமான நடைமுறை இல்லாத திருத்தல் இரண்டாவது காரணியாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு அபிவிருத்திப்

பின்னணியில் குறித்த சில நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கும், நடவடிக்கைகளுக்கும் என அமைக்கப்பட்ட திணைக்களங்கள், உபதிணைக்களங்கள் என்பவற்றின் அமைப்பினை இப்போது வெகுவாக மாற்றமடைந்து வரும் ஒரு சூழ்நிலையில் தொடர்ந்தும் வைத்திருத்தல் புத்திசாலித்தனமான காரியமல்ல. இந்நிலைமைக்கு உடனடியாக பரிசாரம் காணப்பட வேண்டுமென இக்குழு சிபாரிசு செய்துள்ளது. இத்தகைய பல திணைக்களங்களின் பணியாளர் மட்டம் விவேகபூர்வமான ஒரு முறையில் பேணப்படவில்லை என குழு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. பணியாளர் சளைச்சேவைகளில் அமர்த்தல் தொடர்பாக சரியான விதிகளும் தரங்களும் இன்மையே கூடுதலாக பணியாளர்கள் இருப்பதற்கான காரணி என கூறப்படுகின்றது. பொது நிர்வாக அமைச்சில் இருந்த முகாமைச் சேவைகள் பிரிவு ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர் இத்தகைய தரநிர்ணயங்களை விருத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு அமைப்பு இல்லை. எனவே ஒரே விதமான வேலைகளுக்கு வெவ்வேறு திணைக்களங்கள் எண்ணிக்கையிலும் மட்டத்திலும் வெவ்வேறு அளவிலான ஊழியத்தை பயன்படுத்தி வருகின்றன. இது மேலதிக செலவினைக் கொண்டு வருகின்றது. பல தசாப்தங்களாக வேலை முறைகளும் நடைமுறைகளும் மாற்றமடையாது இருந்து வருகின்றன. நேரம், செலவு என்ற காரணிகளின் அடிப்படையில் இவை பகுப்பாய்வு செய்யப்படவில்லை. மாறாக ஊழியர் அதிகரிப்புக்கு ஆதரவாக இதே அமைப்புகளும் நடைமுறைகளும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

மாவட்ட, பெரும்பாக, கிராம மட்டங்களில் உள்ள வெளிக்கள உத்தியோகத்தர்பதவிகளில் அபரிமிதமான அளவில் பதவி அணியினர் உள்ளனர். ஒரே கருமத்திற்கு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட அமைச்சுக்கள் இருப்ப

பதன் காரணமாகவும் (உ+ம் விவசாயம்) அல்லது ஒரு தனி அபிவிருத்தி நோக்கத்திற்கு இரு அமைச்சுக்கள் இருப்பதன் காரணமாகவும் (உ+ம் கிராமிய அபிவிருத்தி), வெளிக்கள மட்டத்தில் ஒரே வேலையைச் செய்வதற்கு பல கள உத்தியோகத்தர் இருக்கின்றார்கள். ஏற்கனவே இருந்துவரும் உள்நாட்டு அமைச்சின் வெளிக்கள உத்தியோகத்தர்களுக்கு மேலதிகமாகவே இது நிகழ்ந்து வருகின்றது. இப்பிரச்சினைகள் குறித்து 1960 களிலிருந்து பல ஆராச்சி பரிசீலனைகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. ஆனால், வரவர பிரச்சினை தீர்வதுக்குப் பதிலாக சிக்கலடைந்து கொண்டே போகின்றது. அரசு துறை ஆளணி மூகாமையில் காணப்படும் கெடுதல் தரும் பிறிதொரு குறைபாடு குறிப்பாக கீழ் மட்டங்களிலும் உடல் உழைப்பு மட்டங்களிலும் வேலை நிர்ப்பயம் மிக்க நுகியதாக இருப்பதாகும். இது ஆளணி குறைந்தளவில் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு வழிகோலி அதன் விளைவாக கூடுதல் பணியாளர்களின் தேவையை ஏற்படுத்துகின்றது. இம்மட்டங்களில் பல்வேறு பணிகளையும் புரியக் கூடிய ஆளணியினருக்கான தேவை மென்மேலும் வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும்.

அரசாங்கக் காரியாலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் பொதுவான சில நடவடிக்கைகளை பணியாளர்கள் குறைவாகப் பாவிக்கப்படுவதற்கான காரணமென குறிப்பிடப்படுகின்றது. உதாரணமாக, வாகனங்களை வாகனத் தொகுதியில் வைக்காது தனிநபர் ஒருவருக்கென ஒதுக்கிவைப்பதன் விளைவாக சாரதிகள் நீண்ட நேரம் வெறுமனே சும்மா இருக்க வேண்டி இருக்கின்றது. மேலதிக ஊழியர் இருப்பதற்கான பிறிதொரு காரணம் நவீன அலுவலக இயந்திரங்கள் இல்லாதிருப்பதும், தொந்தரவு மிக்க நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவதுமாகும். பெரும்பாலான அலுவலகம்

(26ம் பக்கம் பார்க்க)

பொருளியல் நோக்கு, நவம்பர் 1987

(19ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இருந்து 1986 ல் 159 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது.

கடந்த பத்தாண்டு காலத்தில் பற்றாக்குறைகள் மிக விஸ்தாரமான விதத்தில் நிதிப்படுத்தப்பட்டதால் பல பாரதூரமான பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. தேச நலனில் அக்கறை கொண்ட அனைவரும் இப்பிரச்சினைகள் குறித்து கவலை கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. குறைகளை நிதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் அதிகரித்த அளவிலான கடன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்மேயாயின், அது இக்கடன்களில் சுணிசமான தொகையை உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு ஆற்றுப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வாறு செய்தால் மட்டுமே வாங்கும் கடன்களை நம் நாடு திருப்பிச் செலுத்த முடியும். கடன் பணம் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டால் இக்கடன் சுமையை இறுதியில் ஏற்க வேண்டியிருக்கும் வருங்கால தலைமுறையினர் குறித்தும் நாம் அதிகம் கவலை கொள்ளத் தேவையிராது. சமீப கடந்த காலத்தில் இது நடைபெறவில்லை என்பதனை மொத்த தேசிய உற்பத்தி அளவுகளுடனான கடன் விகிதாரங்கள் உயர்ந்து வருவதனையும் மொத்த ஏற்றுமதி அளவுகளுடனான வெளிகரித்து வருவதும் காட்டுகிறது. இதன் காரணத்தினாலேயே பற்றாக்குறைகளை நிதிப்படுத்துவதற்கு அதிகரித்த அளவில் கடன்களை நாடுவது குறித்து நாம் கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்றுமதிகளினதும் ஏனைய செலாவணிச் சம்பாத்தியங்களதும் மந்தமான வளர்ச்சி இங்கு குறிப்பிடக் கூற வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும். பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் ஏற்றுமதிகளுடன் ஒப்பிடும் போது 1982 ஆம் வருடத்தில் 19 சதவீதமாக இருந்த கடன் சேவை விகிதம் 1986 ஆம் வருடத்தில் 26 சதவீதமாக அதிகரித்திருந்தது இப்பின்னணியில் அதிகரித்திருக்கும் ஓரம்சமாகும்.

இவ்விகிதம் மேலும் உயர்ந்து செல்லும் என்பதற்கான அடையாளங்கள் தெரிகின்றன,

சமீப காலத்தில் அரசின் வரவு செலவுத்திட்டக் கொள்கையைப் பாதித்துவந்துள்ள ஒரு முரண்பாட்டினை, ஒரு தொடர்ச்சியான பிரச்சினையைச் சுட்டிக்காட்டி விட்டு நான் உண்மையை முடித்துக் கொள்கிறேன். பாரிய பொதுத் துறையொன்றை வைத்துப் பராமரிப்பதற்கு அவசியமான வருமானத் தேவைகளுக்கும், அதே வேளையில் சந்தைச்சக்திகளின் கை ஓங்கியிருக்கும் உத்தியின் கீழ்தனியாருக்கான உயர் அளவிலான ஊக்குவிப்புக்களை வைத்திருப்பதற்குமான தேவைக்குமிடையிலான முரண்பாட்டினையே நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். பின்னையதனைப் பொறுத்த வரையில் தனியார் துறை மீது கடுமையான வரிகள் விதிக்கப்படமாட்டாது. மறுபுறத்தில், குடிமக்களில் பெருந்தொகையாளோரின் வாழ்க்கைத்தரங்கள் நலிவுற்றுச் செல்வத்தை தடுக்கும் பொருட்டு பாரிய பொதுத்துறையொன்றை வைத்திருக்க வேண்டிய தேவையுள்ளது. இதன் விளைவாக அரசாங்க செலவினங்களை உயர்மட்டத்தில் வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இலங்கையின் பொது நிதிகளில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட இவ்விரு சக்திகளும் கடந்த சில வருடங்களில் இயங்கி வந்துள்ளன. மோசமான கடன், பணவீக்கத்தாக்கங்களுடன் சதா அதிகரித்து வரும் பற்றாக்குறைகள், ஒரு வேளை, முரண்பட்ட இரு கொள்கை நோக்குகளின் மோதலில் ஏற்பட்ட ஒரு பாதகமான விளைவாக இருக்கலாம். அடுத்து வரும் வருடங்களில் கொள்கையில் காணப்படும் இந்த முரண்பாட்டுக்கு திருப்திகரமான ஒரு தீர்வு கிட்டுமென நாம் நம்புவோமாக.

(தொழில் சார் சங்கங்களின் அமைப்பில் ஆற்றிய ஓர் உரையிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டது.)

1987 ல் இலங்கையின் பொருளாதாரம்

முன்னைய வருடத்தின் இதே காலப்பகுதியுடன் ஒப்பிடும் போது 1987 ம் வருடத்தின் முதலரைப் பாகத்தில் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் பல முக்கியமான துறைகளின் வளர்ச்சி ஒரு மந்தமான போக்கினைப் பதிவு செய்தது. இதன் விளைவாக ஓட்டு மொத்தமான வளர்ச்சியில் கணிசமான அளவிலான குறைவு ஏற்பட்டது. இப்போக்குக்கான அடிப்படைக் காரணமாக இனப் பிரச்சினையின் நேரடி, மறை முகத் தாக்கங்கள் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. மற்றொரு முக்கிய காரணி வறட்சி நிலமைகளாகும். நீடித்து நிலவிய வறட்சி விவசாயத்தை பாதித்து பல பயிர்களின் விளைச்சலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

இவ் வருடத்தின் முதல் 6 மாதங்களில் உள்நாட்டுக் கலவரம், வறட்சி நிலைமைகள் என்பவற்றினால் பொருளாதாரத்தின் சில துறைகள் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட போதிலும், வேறும் சில துறைகள் சிறந்த செயற்பாட்டைக் காட்டியிருப்பதாக இலங்கை மத்திய வங்கி அதன் அரையாண்டு மீளாய்வு அறிக்கையில் தெரிவிக்கின்றது. நாணய, விலை அம்சங்களில் சிறந்த சாதனை நிலைநாட்டப்பட்டதுடன் கணிசமான ஒரு ஸ்திரத்தன்மையும் காணப்பட்டது. உயர் அளவிலான பாதுகாப்புச் செலவின் மத்தியிலும் கூட வரவு செலவுத்திட்டச் செயற்பாடு குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவுக்கு விருத்தியுற்றிருந்தது. வெளிநாட்டு வர்த்தகத்துறை கடந்த ஆண்டின் இதே காலப்பகுதியை விட நல்ல திருப்திகரமான போக்கினைக் காட்டுகின்றது. இதன் விளைவாக சென்மதி நிலுவையின் நிலைமையும் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டது. மெய் அளவுகளின்

வானகைத்தொழில் வெளியீடும் ஓர் அதிகரிப்பினைக் காட்டியது.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் சகல பிரதான பயிர்களின் விளைச்சலும் வீழ்ச்சியைக் காட்டியது. வறட்சியினால் சக்தித்துறை மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டதன் விளைவாக அனல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு பெற்றோலிய உற்பத்திப் பொருட்களுக்குக் கரும் கேள்வி நிலவியது. பாதுகாப்புப் படையினரின் உயரளவிலான கேள்விகளை நிறைவேற்ற வேண்டி இடந்தமையினால் பெற்றோலியம், மசல் போன்றவற்றின் கேள்வி அதிகரித்தது. பாதிக்கப்பட்ட மற்றொரு துறை சுற்றுலாத் துறையாகும்; சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி முன்னைய வருடத்தைப் போன்று இவ்வாண்டும் தொடர்ந்தது. இக்காலத்தில் மொத்த கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகள் 26% அதிகரித்தன. அதேவேளை கடன் சேவை விகிதம் 3% தால் அதிகரித்து 28.2% ஆக உயர்ந்தது. எஸ்.டி.ஆர். அளவுகளில் ரூபாவின் பெறுமதி ஜூன் 1986 இல் ரூபா 32.97 ஆக இருந்து ஜூன் 87 ல் 37.40 ஆக பெறுமதி இறக்கம் கண்டது. மொத்த வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் ரூபா அளவிலும் எஸ்.டி.ஆர். அளவிலும் வீழ்ச்சி கண்டன. ரூபா அளவினாலான வீழ்ச்சி 123 கோடி ரூபாவாக இருந்தது. மேலும், அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேர்ந்த தேறிய மூலதன உட்பாய்ச்சல் 1987 ம் ஆண்டில் 50% மாக வீழ்ச்சிகண்டது.

நாணயக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் 1984 ம் வருடத்திலிருந்து மிக இறுக்கமான சிலவிதிகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தன; எனினும், இவ்வாண்

டின் முதலரைப் பாகத்தில் இக்கொள்கை மிக அவதானத்துடன் ஓரளவுக்கு தளர்த்தப்பட்டது. உள்நாட்டு கடன் விஸ்தரிப்பில் சிறிதளவு வளர்ச்சி காணப்பட்டது. சில கொள்கைகளில் காணப்பட்ட கட்டுப்பாட்டுக் கூறுகளை சற்றே நெகிழச் செய்வதன் மூலம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை தூண்டி விடுவதில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. வர்த்தக வங்கிகளின் சட்டரீதியான ஒதுக்குத் தேவைகளைக் குறைத்தமையானது நாணயக் கொள்கையிலான நெகிழ்ச்சித்தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பாவிக்கப்படாத அதிகப் பற்றுக்கள் தொடர்பாக ஒதுக்குகள் வைக்கப்பட வேண்டும் என 1983 டிசம்பரில் கொண்டுவரப்பட்ட விதி ஜூன் 1987 ல் தளர்த்தப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், ஒதுக்கு வீதங்கள் தொடர்பான பிரதான சீர்திருத்தம் இவ்வாண்டு ஆகஸ்டில் வந்தது. அதன் மூலம் இது ஒரே சீராக 10% ஆக அமூல் செய்யப்பட்டது. இதன் விளைவாக கேள்விவைப்புகள் மீதான ஒதுக்கு வீதம் 18 சதவீதத்தில் இருந்து 10 சதவீதமாகவும் (90 நாட்களுக்கு மேற்படாத) தவணை வைப்புக்கள் மீதான ஒதுக்கு வீதம் 14 சதவீதத்தில் இருந்து 10 சதவீதமாகவும் குறைவடைந்தது. இவ்விதமாக வர்த்தக வங்கிகளின் நிதிகளின் செலவினைக்குறைத்ததின் மூலமும், கொடுகடன் வட்டி வீதங்களில் இறங்கு முகமான மாற்றம் ஒன்றினை ஊக்கிவித்ததன் மூலமும் கடன் வாங்குவோர் நன்மை அடைவர் என எதிர் பார்க்கப்பட்டது.

வர்த்தக வங்கி அமைப்பு இக்காலப்பிரிவில் கணிசமான அளவிலான திரவத்தன்மையுடன் இயங்கி வந்தது. எனினும், சில வங்கிகள் பிரதானமாக வைப்புக்களின் மெதுவான வளர்ச்சி காரணமாக அவ்வப்போது தற்காலிக திரவத்தன்மை பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கின. வங்கித்துறையில் மேலதிக திரவத்தன்மை

ன்மை காணப்பட்டமைக்கு கடனுக்கான கோரிக்கை ஓர் அளவிற்கு குறைவாக இருந்தமையே காரணமாகும். வர்த்தக வட்டாரங்களில் காணப்பட்ட நிச்சையமின்மை காரணமாகவே கடனுக்கான கேள்வி குறைவாகக் காணப்பட்டது. மேலும், குறைக்கப்பட்ட பணவீக்கத்தாக்கங்களின் பின்னணியினாலான உயர்மட்ட மெய் கொடுகடன் வட்டி வீதங்கள் கடனுக்கான கோரிக்கையை பாதித்திருப்பது போல் தோன்றுகின்றது. வர்த்தக வங்கிகள் தமது மிகை நிதிகளை இடுவதற்கு குறுகிய கால முதலீட்டு வழிகளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தன.

நாணயம், பொது மக்கள் வைத்திருக்கும் கேள்விவைப்புக்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய குறுகிய பண நிரம்பல் (எம் 1) 4 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருந்தது. முன்னைய வருடத்தின் இதே காலப்பிரிவில் இதில் காணப்பட்ட அதிகரிப்பு 6 சதவீதமாகும். எம் 1 ஐயும் தனியார் துறையின் தவணை சேமிப்பு வைப்புக்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும் விரிவான பண நிரம்பல் (எம் 2) 1987 ம் வருடத்தின் முதல் 6 மாதங்களில் 6 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது; முன்னைய வருடத்தின் இதே காலப்பகுதியில் இதன் வளர்ச்சி 1 சதவீதமாகவே இருந்தது.

வரவு செலவுத் திட்ட நிலமை

வரவு செலவுத் திட்டச் செயற்பாடு குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடிய முன்னேற்றத்தைப் பதிவு செய்திருந்தது. நடைமுறைக்கணக்கு மிகை 1986 ம் வருடத்தின் முதல் 6 மாதங்களில் 200.8 கோடி ரூபாயில் இருந்து இவ்வாண்டின் முதல் ஆறு மாதங்களில் 482.2 கோடி ரூபாயாக அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது. முன்னைய ஆண்டின் இதே காலப்பகுதியில் 1404.9 கோடி ரூபாயாக இருந்த வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை இவ்வாண்டின் இதே காலப்

பகுதியில் 1245.8 கோடி ரூபாயாக வீழ்ச்சி கண்டது. வருமானச் செயற்பாட்டில் நல்ல முன்னேற்றம் காணப்பட்டமையும் கூட்டு மொத்தச் செலவினத்தின் வளர்ச்சி நிதானமான அளவில் இருந்தமையுமே நாணயத்துறையிலான இச்சாதனைகளுக்கு வழி கோலிய காரணிகளாகும். வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் உள்நாட்டு மூலங்களில் இருந்து 585.2 கோடி ரூபாயையும், வெளிநாட்டுக் கடன்கள், கொடைகள் என்பவற்றிலிருந்து 660.6 கோடி ரூபாயையும் திரட்டியது. அரசாங்கத்தின் கடன் கடப்பாடுகளின் செலுத்தப்படாத நிலுவை இவ்வாண்டு ஜூன் மாத இறுதியில் 16784.9 கோடி ரூபாயாக இருந்தது.

சென்மதி நிலுவை

இலங்கையின் சென்மதி நிலுவை நிலமை இக்காலப்பகுதியில் ஓரளவுக்கு விருத்தி கண்டது. வர்த்தகம் நடைமுறை கணக்குகள் என்பன எஸ்.டி.ஆர். அளவுகளில் சிறு பற்றாக்குறைகளைப் பதிவு செய்தன. வர்த்தகக் கணக்கில், மதிப்பிடப்பட்ட பற்றாக்குறை 31.5 கோடி எஸ்.டி.ஆர். களாகும். முன்னைய ஆண்டின் இதே காலப்பகுதியில் இது 32.3 கோடி எஸ்.டி.ஆர். களாக இருந்தது. இறக்குமதிகளில் ஓரளவுக்கு காணப்பட்ட குறைவான போக்கும், உயர் மட்டங்களில் காணப்பட்ட ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களுமே சென்மதி நிலுவையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்திற்கு காரணமாகும். எவ்வாறாயினும், கூட்டுமொத்த நிலுவை தொடர்தும் பற்றாக்குறையாகவே இருந்தது. ஜூன் இறுதியில் இருந்த மொத்த வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் மட்டம் இவ்வருடத்தின் அடுத்த அரைப்பகுதிக்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கும் இறக்குமதிகளில் 3 அல்லது 4 மாதங்களுக்குத் தேவையான இறக்குமதிகளை நிதிப்படுத்தப் போதுமானதாகவே இருந்தது.

நுகர்வோர் விலைகள்

1987 ன் முதலரைப் பாகத்தில் நுகர்வோர் விலைகள் குறைந்த அதிகரிப்பு வீதமொன்றைப் பதிவு செய்தன. முன்னைய வருடத்தின் இதே காலப்பகுதியில் 6.3 சதவீதமாக அதிகரித்த கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் இவ்வாண்டில் 5.4 சதவீதமாக மட்டுமே அதிகரித்தது. இதே வேளையில் 1986 ன் முதல் 6 மாதங்களில் 4.8 சதவீதத்தால் அதிகரித்த மொத்த விற்பனை விலைச் சுட்டெண் இவ்வருடத்தின் முதல் 5 மாதங்களில் 9.3 சதவீத அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது. தேயிலை, தென்னை என்பவற்றின் ஏற்றுமதி விலைகள் விருத்தி கண்டமையே இதற்கான காரணமாகும்.

கைத்தொழில் வெளியீடு

கைத்தொழில் வெளியீடு மெய் அளவுகளில் 8 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. தனியார் துறைக்கைத்தொழில்கள், மிகச் சிறப்பாக 16 சதவீத அதிகரிப்பை பதிவு செய்தன. துணிகள், உடுபுடவைகள், உணவு பாணங்கள், புகையிலை போன்ற பொருட்களின் உற்பத்தி மட்டத்தில் காணப்பட்ட அதிகரிப்பே இவ்வெளியீட்டு அதிகரிப்புக்கு முக்கிய பங்களிப்புக் காரணியாக விளங்கியது. இவ்வருடத்தின் முதலரைப் பகுதியில் பெட்ரோலிய சுத்திகரிப்பு நிலையம் சுமார் ஒரு மாத காலமாக மூடப்பட்டிருந்தமையால் பொதுத்துறை கைத்தொழில்களின் வெளியீட்டில் 4 சதவீத வீழ்ச்சி காணப்பட்டது.

விவசாயத் துறை

விவசாயத் துறையின் செயற்பாட்டைப் பொறுத்த வரையில் சகல பிரதான பயிர்களின் விளைச்சல் மட்டங்களிலும் வீழ்ச்சி காணப்பட்டது. பிரதான பயிர் உற்பத்தி மாவட்டங்களில் நிலவிய நீடித்த வறட்சியே இவ்வீழ்ச்சி

சிக்கான முக்கிய காரணமாகும். தேயிலை, இறப்பர், தென்னை என்பவற்றின் உற்பத்தி முறையே 3%, 8%, 20% என்பவற்றால் குறைவடைந்தன. அதே வேளையில் 1986/87 மகா பருவத்திற்கான நெல்லுற்பத்தி முன்னைய பருவத்தின் நெல் உற்பத்தியிலும் பார்க்க 18% வீழ்ச்சியை பதிவு செய்தது. எனினும், 1986/87 மகா பருவத்தில் உப உணவு பயிர்கள் துறையின் செயற்பாடு சாதகமாகவே இருந்தது. பயிர் செய்யப்பட்ட நிலப்பரப்பில் காணப்பட்ட அதிகரிப்பும், சிறந்த சாகுபடி முறைகளும், உயர் மட்டத்திலான உற்பத்தியாளர் இலாபங்களும் இதற்கான காரணங்களாக இருக்கலாம். மிளகு, கோக்கோ, எள்ளு போன்ற சிறு உற்பத்திப் பயிர்களும் இக்காலத்தில் வெளியீட்டு அதிகரிப்பினைக் காட்டின.

சுற்றுலாத்துறை

சுற்றுலாத்துறையின் நடவடிக்கை மட்டம் தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சி கண்டுவந்தது. முன்னைய வருடத்தின் இதே காலப்பகுதியுடன் ஒப்பிடும்போது 1987 ன் முதல் அரைப்பாகத்தில் மொத்த சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை 23% ஆல் வீழ்ச்சி அடைந்தது. உள்நாட்டுக் கல்வரங்களின் பாதிப்பே இத்துறையின் செயற்பாட்டு மட்டத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய காரணியாகும். 1983ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட நிலமைகளினால் சுற்றுலாத்துறை கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. நாட்டில் தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்றுவரும் உள்நாட்டுக் கல்வரங்களும், இலங்கையின் பாதுகாப்பு நிலைமைகள் குறித்து வெளிநாடுகளில் நடத்தப்பட்டுவரும் மோசமான பிரசாரங்களினாலும் இத்துறை பாதிக்கப்பட்டது. 1986ம் ஆண்டின் முதலரைப்பாகத்தில் 134,232 பயணிகள் நம் நாட்டிற்குள் வந்த அதே வேளையில் இத்தொகை இவ்வாண்டின் முதலரைப்பாகத்தில் 104,090 ஆகக்

குறைவடைந்தது. இரத்தினக் கற்கள் மூலமான சம்பாத்தியங்கள் 45% ஆலும், ஏனைய கனிப் பொருள் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் 104% மாகவும் எஸ்.டி. ஆர். அளவுகளில் அதிகரித்திருந்தது.

இறக்குமதிகள்

1986ம் வருடத்தின் முதல் அரைப்பகுதியில் 2477.1 கோடி ரூபாவாக (எஸ்.டி. ஆர். 78.1 கோடி) ஆக இருந்த இறக்குமதிகள் 1987 இன் முதலரைப்பாகத்தில் 2884.6 கோடி ரூபாவாக (78.4 கோடி எஸ்.டி.ஆர்.) ஆக உயர்ந்தது. எஸ்.டி.ஆர். அளவுகளில் இவ் அதிகரிப்பு மிகச்சிறிதாக இருந்த போதிலும் ரூபா அளவில் இது 14% ஆக இருந்தது. நுகர் பொருட்கள் இறக்குமதி 17% தால் அதிகரித்திருந்தது என இலங்கை மத்திய வங்கி குறிப்பிடுகின்றது. சீனி, பாலுணவுப் பொருட்கள், துணிகள், ஆடைகள் என்பவற்றின் மீதான அதிகரித்த செலவினங்களே இதற்கான பிரதான காரணமாகும். இடைத்தரப் பொருட்களின் இறக்குமதிகள் மீதான செலவு ரூபா அளவுகளில் 13% ஆக அதிகரித்ததுடன், எஸ்.டி.ஆர். அளவுகளில் 2% ஆக உயர்ந்தது. உரம், கோதுமைத்தானியம், இரசாயனப் பொருட்கள் என்பவற்றின் பெறுமதி வீழ்ச்சி அடைந்த அதே வேளையில் கடதாசி, கடதாசி அட்டை என்பவற்றின் பெறுமதி அதிகரித்தது. முதலீட்டுப் பொருட்கள் மீதான இறக்குமதிச் செலவு 15% தால் அதிகரித்து 510.7 கோடி ரூபாவாகியது. எனினும், எஸ்.டி.ஆர். அளவுகளில் இவ் இறக்குமதிகளின் பெறுமதி முன்னைய ஆண்டின் அதே அளவான 13.9 கோடி எஸ்.டி.ஆர். களாகவே இருந்தது. இயந்திர வகைகளின் இறக்குமதி 17% ஆக எஸ்.டி.ஆர். அளவுகளில் கணிசமாக அதிகரித்த போதிலும் ஏனைய சகல முதலீட்டுப் பொருட்களினதும் இறக்குமதி வீழ்ச்சியைப் பதிவு செய்தது. இறக்குமதிகளில் நுகர்வுப்

பொருட்கள் 28% ஆகவும், இடைத்தரப் பொருட்கள் 42% ஆகவும், முதலீட்டுப் பொருட்கள் 18% ஆகவும் இருந்தன. இது முன்னைய ஆண்டின் அதே போக்கினையே பிரதிபலித்தது.

(23 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வலக இயந்திர உபகரணங்கள் 1950 களிலும் 1960 களிலும் பாவிக்கப்பட்டவையாகவே இருக்கின்றன. 1980 களின் கடைசி அரைப்பகுதியைச் சேர்ந்தவைகளாக அவை இல்லை என்பது கவலைதரும் விசயமாகும்.

அரசாங்க அலுவலகங்களில் செய்யப்படும் பெருமளவிலான வேலைகள் மாமூலானவையாகவும், மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்படுபவையாகவும், ஒழுங்குற அமைந்தவையாகவும் இருக்கின்றன. அறிவுறுத்தல்களையும் நடைமுறைகளையும் மிக இலகுவாக செயற்பாட்டு மட்டத்திலுள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்வதனை இது சாத்தியமாக்குகின்றது. தரவுகளைத் திரட்டுவதும் பகுப்பாய்வுகளுக்காக தகவல்களை எடுப்பதும் கீர்மானம் மேற்கொள்வதும் கீழ்மட்டங்களிலேயே செய்யக்கூடியவையாக இருக்கின்றது. கனிஷ்ட அதிகாரி மட்டத்திலுள்ள பணியாளர்களைக் கொண்டு இவற்றைச் செய்ய முடியும். பணியாளர்களைத் தெரிவு செய்யும்போது போட்டி முறையில் தெரிவு செய்வதும், அவர்களுக்கு கடுமையான பயிற்சிகளை அளிப்பதன் மூலமும் சிறந்த ஆளணியினரை உருவாக்க முடியுமென இக்குழு அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளது.

நிருவாகச் சீர் திருத்தக்குழு திரு. எச். எஸ். வணசிங்க (தலைவர்), திரு. பி. மகாதேவா, ஜனாப் எஸ். எம். எல். மரைக்கார், பேராசிரியர் விலி மென்டிஸ், கலாநிதி ரெயினி பீரிஸ், திரு. அசோக சேனநாயக, திரு. எஸ். கே. விக்கிரமசிங்க, திரு. எராஜ் விஜேசிங்க ஆகியோரை உள்ளடக்கியதாகும்.

குறிப்பாக சிறுதோட்டங்கள் தொடர்பான தேயிலைக் கைத்தொழிலின் அபிவிருத்தியில் தடங்கல்கள்

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில்
தேயிலை

இலங்கை பிரதானமாக ஒரு விவசாய நாடு. அதன் விவசாயப் பாங்கு, பொருளாதாரத்தில் இரட்டைச் சிறப்பியல்புகளைக் காட்டுகிறது. இதனை நாம் பாரம்பரிய பிழைப்பூதிய விவசாயப் பொருளாதாரம், மிக நவீனமயமான பெருந்தோட்ட விவசாயப் பொருளாதாரம் என வகுத்துக் கூறலாம். இலங்கையின் பெருந்தோட்ட விவசாயம் தேயிலை, இறப்பர், தென்னை ஆகிய மூன்று மரப் பயிர்களைக் கொண்டது. இலங்கையின் பயிரிடப்பட்ட நிலப்பரப்பில் இவை 41 சதவீதத்தை உள்ளடக்குகின்றன. அத்துடன் இப்பயிர்கள் ஏற்றுமதிச் சம்பாதிப்பில் 47 சதவீதத்தையும் வரவு செலவுத்திட்ட வருமானத்தில் 14 சதவீதத்தையும் தருகின்றன. மேலும் 12 இலட்சம் பேருக்குத் தொழில் வாய்ப்பையும் அளிக்கின்றன.

இம்முப்பயிர்களில், நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்குரிய பிரதான பயிராக தேயிலையே விளங்கி வந்துள்ளது. தேயிலை இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் செலாவணியில் மிகப்பெரும் பங்கைக் கொள்கிறது. நாட்டின் வெளிநாட்டுச் சம்பாதிப்பில் 34 சதவீதம் தேயிலையிலிருந்து கிடைக்கிறது. இலங்கையின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருளும் தேயிலையாகும். மொத்த ஏற்றுமதி வருவாயில் 1979 ஆம் ஆண்டில் 50 சதவீதத்தை பெற்றுத்தந்த தேயிலை 1982 ல் 30 சதவீதமாக வீழ்ச்சியுற்றது. எனினும், வரிகள், தீர்வைகள் எனும் உருவங்களில் தேயிலை அரசாங்கத்திற்குக் கணிசமான வருமானத்தை அளிக்கிறது. 1983 ல் இது 8.8

சதவீதமாக இருந்தது. இக்கைத் தொழிலில் ஏறத்தாழ 6,00,000 தொழிலாளர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். இது, நாட்டின் தொழிலாளர் தொகையில் 11 சதவீதமாகும். இலங்கையின் தேயிலைத் தோட்ட நிலப்பரப்பில் 34 சதவீதமானது சிறுதோட்டங்களைக் கொண்டதாகும்.

நிலப் பயன்பாட்டுப் பாங்கு

மொத்தம் 343,006 ஹெக்டயர் அல்லது நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 3.5 சதவீதத்தில் தேயிலை நடப்பட்டுள்ளது. உயரத்தின் அடிப்படையில் இந்நிலப் பரப்பு மூன்று வலயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உயர் வலயம் (1200 மீ.) மத்திய வலயம் (600 - 1200 மீ.) தாழ் வலயம் (600 மீ.) என்பனவே அவ்வலயங்கள். இவ்வலயங்களில் நிலப் பரப்பு 38, 28, 34 என்ற விகிதங்களில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பயிரில் 85 சதவீதம் பழம் விதைக்கன்றுகளைக் கொண்டதாகும். 15 சதவீத நிலப்பரப்பில் வீருத்தி செய்யப்பட்ட பயிர் நடப்பட்டுள்ளது. மக்கள் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை, அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம் ஆகிய இரு அரசு நிறுவனங்கள், ஏறத்தாழ 128,000 ஹெக்டயர்களை அல்லது நிலப்பரப்பில் 57 சதவீதத்தை முகாமை செய்கின்றன. மீதி 43 சதவீத நிலம், தனியார் துறைக்குச் செர்ந்தமான சிறு தோட்டங்களைக் கொண்டதாகும். இவற்றிற்கு பெரும் பகுதி கண்டி, காலி, மாதறை மாவட்டங்களில் காணப்படுகின்றன. இச்சிறு தோட்டங்களில் சுமார் 65 சதவீதமானவை 5 ஏக்கருக்குக் குறைந்தவையாகும். 1950 முதல் சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் 100 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளனர்.

எஸ். விதானகமாச்சி

உதவிப்பணிப்பாளர் (திட்டமிடல்)

வரலாற்றுப் பின்னணி

தேயிலை இலங்கையின் உள்நாட்டுப் பயிர் என்று. நாட்டின் சுவடிக் கூடத்திலுள்ள சுவடிகளின்படி, தேயிலை விதை முதன் முதலாக 1824 ல் சீனாவிலிருந்தும், 1839 ல் அஸ்ஸாமிலிருந்தும் இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இலங்கையின் தேயிலைக் கைத்தொழிலுக்குத் தந்தையான ஜேம்ஸ் டெயிலர் என்பவர், இலங்கையின் மலை நாட்டுப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 20 ஏக்கர் காணியைச் சுத்தஞ் செய்து முதலாவது தேயிலைச் செடியை நடட்டார். 1840 - 1937 ஆண்டுக் காலப்பிரிவில் முடிக்குரிய காணிகளில் சேர்த்தெல்லையிடல் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதோடு, மலைநாட்டுக் காணிகளின் பெரும்பகுதி, தேயிலை நடுவதற்காக பிரிட்டிஷ்காரர்களாலும் தனவந்தர்களாலும் கையேற்கப்பட்டன. அத்துடன், தேயிலைத்தோட்டப் பகுதிக்கு ஒரு ரயில்பாதை திறக்கப்பட்டு, கொழும்புத் துறைமுகம் விரிவாக்கப்பட்டு தேயிலைத் தோட்டங்களை முகாமை செய்வதற்கு முகவர் நிலையங்களும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

1969 வரை தேயிலையே இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் பிரதான அருவியாகவும், பாரிய ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியத்துக்குரிய சாதனமாகவும் விளங்கியது. ஆனால், 1970 களில் வெளிநாட்டவர்க்குச் சொந்தமான பெருந்தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டு, நிலச் சீர்திருத்தம் போன்ற அமைப்பு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டதிலிருந்து தேயிலை உற்பத்தி நலிவுறத் தொடங்கி

யது. நிலச் சீர்திருத்தத்தோடு, அடிக்கடி ஏற்பட்ட வறட்சி, விலை வீழ்ச்சி, மோசமான முகாமை முறைகள், அரசாங்கவரிகள், வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கொள்கைகள் என்பனவும் தேயிலை உற்பத்தி நிலைவடைவதற்கு ஏதுக்களாயின. இக்காரணிகளின் நிமித்தம், உர உபயோகம் வெகுவாகக் குறைந்தது; பாராமரிப்பு மோசமடைந்தது; மீள் நடுகை, இடைநிரப்பல் என்பன கைவிடப்பட்டன. 1970 வரை ஆண்டொன்றுக்குச் சராசரி 6200 ஹெக்டயர்களாக இருந்த மீள் நடுகை 1976-78 ல் 1000 ஹெ. களாகக் குறைந்தது. பெரும்பாலான தேயிலைச் செடிகள் 70 ஆண்டுகளுக்குமேல் வயதானவை; பொருளாதார பயன்தரும் பருவத்தைக் கடந்தவை; செடி இறப்பதனால் ஏற்படும் இடைவெளி நிரப்பல் நீண்டகாலமாக அசட்டை செய்யப்பட்டு வந்தது. மண் பாதுகாப்பு போன்ற விவசாய முறைகள் ஒத்திவைக்கப்பட்டு வந்தன.

இக் காரணிகளின் விளைவாக இலங்கையில் தேயிலை உற்பத்தி மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறிய, பெரிய தேயிலைத் தோட்டங்களின் முகாமை மாதிரி

தனியாருக்குச் சொந்தமான பெருந்தோட்டங்கள் 1975 ல் தேசிய மயமாக்கப்படுமுன், ஏறத்தாழ 70 சதவீதமான தோட்டங்கள் பிற நாட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. இலங்கையருக்குச் சொந்தமான தோட்டங்கள் குறைவாகவே இருந்தன. காணிச் சீர்திருத்தக் கொள்கை அமுல் நடாத்தப்பட்டதும் வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களில் 67 சதவீதமானவை அரசுக்குச் சொந்தமாயின; பெரும்பாலானவை அரசு தாபனங்களால் முகாமை செய்யப்பட்டன. இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம், மக்கள்

தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை என்பனவே இவ்வரசு தாபனங்களாகும். சில தோட்டங்களைக் கூட்டுறவு அடிப்படையில் முகாமை செய்வதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், இதற்கு 1977 க்குப்பின் அரசியல் ஆதரவு கிடைக்காததனால் இம்முயற்சி கைவிடப்பட்டது.

பெருந்தோட்டங்களின் முகாமை மாதிரி சிறுதோட்ட முகாமைப் பாங்கிலிருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்டதாகும். ஒரு புறம் புகழ்பெற்ற தேயிலைத் தோட்டங்கள், அனுபவமிக்க தோட்டத்துறையானாலும் அவர்களின் பணியாளர்களிலும் முகாமை செய்யப்படுகின்றன. மறுபுறம், சிறுதோட்டச் சொந்தக்காரர் தம் தோட்டத்தைத் தமது அனுவத்தையும் தம் குடும்பத்தவர்களின் சிரமத்தையும் கொண்டே நடாத்த வேண்டியுள்ளது.

ஒரு முறை, திட்ட அமுலாக்கல் அமைச்சு பின்வருமாறு கூறியது:

“தம் கிராமங்களை அடுத்துள்ள பெருந்தோட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் இலாபம் காரணமாக சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் தம் தோட்டங்களிலும் தேயிலை நடத்தொடங்கியிருப்பர் என்பதில் ஐயமில்லை. எவ்வாறாயினும், முகாமை நுணுக்கங்களும் தொழில் நுட்ப அறிவும் அனுபவம் வாய்ந்த தோட்டத்துறை மாருடாகவும் தேயிலை ஆராய்ச்சிக்கழகத்தின் மூலமும் பெருந்தோட்டங்களுக்குக் கிடைக்க, சிறுதோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் தாமதமாகவே பெற்றுக் கொண்ட அறிவையே நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தது. (திட்ட அமுலாக்கல் அமைச்சு, 1980).

அதுவுமன்றி பெருந்தோட்டங்களில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். அதேவேளையில் சிறு

தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் நடல், மண் செம்மைப்படுத்தல், உரமிடல், கொழுந்துபறித்தல், கிட்டியு, தொழிற்சாலைக்குக் கொண்டு செல்லல் முதலிய எல்லா வேலைகளையும் தாமே செய்ய வேண்டியுள்ளது.

உற்பத்தித் தடங்கல்கள்

பெருந்தோட்டங்களுடன் ஒப்பீடுகையில் சிறுதோட்டங்களில் உற்பத்தி குறைவானது எனக் காணப்பட்டது. பின்வரும் தடைகளே இதற்குக் காரணமாகும்.

உள்ளீட்டு வழங்கல், மூலதனம், தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கை பற்றிய அறிவு, பதனிடலும் சந்தைப்படுத்தலும், நிறுவன ஆதரவு (பெருந்தோட்டக் கைத் தொழில் அமைச்சு, 1984).

உள்ளீடுகைகள் வழங்கல்

தேயிலை பயிரிடுவதற்கான முக்கிய உள்ளீடுகைகள் உரம், கன்றுகள், விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள், தொழிலாளர் என்பனவாகும். இவற்றைப் பெறுவதில் ஏற்படும் தடங்கல்கள், உற்பத்திக் குறைவுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன.

உரம்

தேயிலைச் செடியிலிருந்து கூடிய விளைச்சலைப் பெறுவதற்கு உரமிடல் மிக அவசியமாகும். தற்போது சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே உரமிடுகின்றனர். 1983 ல் இலங்கை உரசு செயலகம் நடாத்திய அளவையொன்றின்படி, சிறுதோட்டங்களில் 57 சதவீதமானவற்றுக்கு 1982 ல் உரமிடப்படவில்லை என்பது தெரியவந்தது. (பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சு). இதற்குக் காரணம், சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர் மட்டத்தில் உரம் கிடைக்காததும் உயர்ந்த விலையுமாகும். அவர்கள் கூடிய விலை கொடுத்து உரம் வாங்க

முடியாது. காலி, மாத்தறை மாவட்டங்களைத் தவிர, நாட்டின் வேறு எப்பகுதியிலும் சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கு கடன் அடிப்படையில் உரம் வழங்குவதற்கான திட்டம் எதுவும் அமுலில் இல்லை.

பால்படாத் தேயிலைச் செடி

பால்படாத் தேயிலைச் செடித் தொகுதிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சங்கடமுள்ளது. ஒரு தோட்டத்தின் விளைச்சல், ஒரு செடியின் விளைச்சலிலும் ஒரு தோட்டப் பிரிவில் எத்தனை செடி நடப்பட்டுள்ளது என்பதையும் பொறுத்ததாகும். எனவே பழைய விதைச் செடிகளை அகற்றி புதுச் செடிகளை நாட்டுவதும் இடைவெளிகளை நிரப்புவதும் அவசியமாகும். இப்பொழுது இச்செடிகளை வழங்குவதற்கு அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத் தாபனம், தேயிலை ஆராய்ச்சிக் கழகம், சிறுதோட்ட அபிவிருத்தி அதிகார சபை என்பவற்றின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. இந்நிறுவனங்களின் தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்பு எஞ்சிய கன்றுகளே சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கு வழங்கப்படுவதாக அறியப்படுகிறது. இதன் விளைவாக பலவீனமான செடிகள் கிடைப்பதோடு, நடும் பருவத்தின் இறுதிப் பகுதியிலேயே இவை சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன.

விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்

விவசாய இரசாயனப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரை, உயர்ந்த விலைகளே தடங்கலாகும். நிதிக்கஷ்டம் காரணமாக அவசியமான இரசாயனப் பொருட்களைச் சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் விலைக்கு வாங்கிப் பயன்படுத்த முடியாது.

தொழிலாளர்

சி. தோ. சொந்தக்காரர்கள் பிரதானமாகத் தம் குடும்ப

உறுப்பினர்களையே தொழிலாளர்களாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். தோட்டத்தில் வதிவார்களான அல்லது வதியாதவர்களான பிறதொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவதும் சங்கடமானதாகும். தோட்டத்தில் வதியாதவர்களைப் பயன்படுத்துவது குறிப்பாக நெல் அறுவடைக் காலத்தில் பெரும் பிரச்சினையாகும்.

மூலதனம்

மூலதனம் மற்றொரு பிரச்சினையாகும். தற்போது அவர்கள் தம் சொந்த மூலதனத்திலும், தோட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக சிறுதோட்ட அபிவிருத்தி அதிகார சபை வழங்கும் கடன்களிலும் தங்கியிருக்க வேண்டும். அதிகார சபை மீள் நடுகை, புது நடுகை, இடைவெளி நிரப்பல் என்பவற்றுக்கு வழங்கும் கடன்கள் செலவில் 40 சதவீதத்தை மட்டும் சமாளிப்பதற்குப் போதியதாகும். இது காணியை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் போதிய தன்று.

தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கை பற்றிய அறிவு

தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கை பற்றிய அறிவின்மை மற்றொரு தடையாகும். இதனை செடிகளின் நிலை, இடைவெளி, வடிகால், உரமிடல், நோய்க் கட்டுப்பாடு, களை ஒழிப்பு, மண்ணரிப்பைத் தடுத்தல் போன்றவை பற்றிய அறிவின்மை என விளக்கலாம். இதன் காரணமாகப் பெருந்தோட்ட விளைச்சலுக்கும் சிறு தோட்டங்களின் விளைச்சலுக்கு மிடையே பெரும் வத்தியாசம் காணப்படுகிறது. சிறு தோட்டங்களில் ஹெக்டயருக்கு 360 கிலோகிராமும் பெருந்தோட்டங்களில் 1500 கி. கி. மும் விளையும். போதிய விஸ்தரிப்புச் சேவைகள் அளிக்கப்படாமையினாலேயே இந்நிலை தோன்றியுள்ளது. இச்சேவைகளை அளிப்பது தேயிலை ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தேயிலை ஆணையாளர் பிரிவு, சிறு

தோட்ட அபிவிருத்தி அதிகார சபை என்பவற்றின் பொறுப்பாகும். ஆனால் இத்தாபனங்கள்தம் பணிகளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்குப் போதிய உத்தியோகத்தர்கள் இல்லை என்று தெரிகிறது. கடமையாற்றும் சிறு தொகையான உத்தியோகத்தர்களுக்கும் போதிய பயிற்சி இல்லை.

பதனிடலும் சந்தைப்படுத்தலும்

இத்துறையிற் காணப்படும் தடங்கல் சந்தைப்படுத்தல் வரையறைகளாகும். தேயிலை செலவு கூடிய தொழிற்சாலைகளில் மட்டுமே பதனிடப்பட முடியும். சிறு தோட்டப் பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகள் அருமையாகவே அமைந்துள்ளன. தொழிற்சாலைகள் இல்லாமைக்கும் கொழுந்து பறித்தவுடனேயே தொழிற்சாலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலைக்கும் இடையில் தவிக்கும் சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்களை நடுவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் தம் தேயிலையில் 54 சதவீதத்தை கொழுந்து வியாபாரிகளுக்கு அல்லது கொழுந்து சேகரிப்போருக்கு விற்கின்றனர். ஒன்பது சதவீதம் மட்டுமே கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விற்கப்படுகின்றன.

நிறுவன ஆதரவு

நிறுவன ஆதரவு இல்லாததும் மற்றொரு தடங்கலாகலாம். மீள்நடுகை, புதுநடுகை, இடைவெளி நிரப்பல், உரமிடல் என்பவற்றுக்குச் சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் சி. தோ. அ. அதிகார சபை வழங்கும் கடனையே நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. தற்போது மீள் நடுகைக்கு அளிக்கப்படும் சுமார் 36,000 ரூபா, செயலாற்றுகையைப் பொறுத்துப் பல கட்டங்களில் வழங்கப்படுகிறது. மீள் நடுகை தொடர்பான ஐம்பெருங் கட்டங்களான வன: பிடுங்கல், மண் புனருத்தாரணம், மண் பாதுகாப்பு, செடி நடுகை, முதலாண்டுப் பராமரி

ப்பு, இரண்டாமாண்டுப் பராமரிப்பு என்பன. உள் எப்படியான செலவு ஏறத்தாழ 68,000 ரூபாவாகும். தற்போது வழங்கப்படும் உதவிப்பணம் மேலும் தேயிலை நடுவதற்குச் சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கு உற்சாகமளிக்கப் போதியதன்று. ஆகையால் அவர்கள் தம் தோட்டங்களில் மீண்டும் தேயிலை நடவீரும்புவதில்லை. இதுவும் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பிற பிரச்சினைகளும் சேர்ந்து விளைச்சலைக் குறைக்க, அது சி.தோ. சொந்தக்காரர்களின் வருமானத்தைப் பாதிக்கிறது.

அத்துடன், பல நிறுவனங்கள் ஈடுபடுவதனால் சி.தோ. சொந்தக்காரர்களுடனான விஸ்தரிப்புத் தொடர்பும் மோசமாகவுள்ளது. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல சி.தோ.அ. அதிகார சபையும், தேயிலை ஆராய்ச்சி நிறுவனமும் ஒன்றிணைந்து சி.தோ. சொந்தக்காரர்கள் தம் காணிகளை விருத்தி செய்வதற்கு அவசியமான ஆலோசனைகளைச் சிறந்த முறையில் வழங்க வேண்டும். மறுபுறம், அவர்கள் தம் தேயிலையை அரசாங்கத் தொழிற்சாலைக்கு அல்லது சி.தோ.அ. அதிகார சபை அல்லது தனியார் துறைக்கு விற்க வேண்டும்.

கமநலச் சேவைகள் திணைக்களமும் கிராமமட்டத்திலான கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் தேவையான உரங்களையும் இரசாயனப் பொருட்களையும் வழங்க வேண்டும். தற்போது இந்நிறுவனங்களிடையே இயைபின்மையால் சி.தோ. சொந்தக்காரர்கள் குழப்பத்திற்கு ஆளாகின்றனர்.

சிறு தோட்டங்களில் 65 சதவீதமானவை தேயிலை ஆணையாளர் பிரிவில் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வசு மானியம் பெறுவதற்கு இது அவசியமாகும். காணி உரிமைப் பாங்கின் காரணமாகப் பதிவு செய்தலும் தாமதமாகிறது.

முடிவுரையும் சிபாரிசுகளும்

தேயிலை இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு முக்கியமான ஒரு பயிராகும். தேயிலைத் தோட்டத்துறையில் சிறுதோட்டங்கள் இப்பொழுது முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இவற்றுடன், தேயிலையின் வரலாற்றுப் பின்னணி, பொருளாதாரம், முகாமை என்பன பற்றியும் ஆராய்ந்தோம்.

இலங்கையில் தேயிலை உற்பத்தித் தொழில் பல்வேறு தடங்கல்களை எதிர்நோக்குகிறது என்று நாம் முடிவு செய்யலாம். இத்தடங்கல்களை குறிப்பாகச் சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்களே எதிர்நோக்குகின்றனர். இதன் காரணமாக சிறு தோட்டங்களில் ஹெக்டயருக்கு 300 கிலோகிராமுக்குக் குறைந்த விளைச்சலை கிடைக்கிறது. காணிச் சீர்திருத்தத்தின் கீழ் சி.தோ. சொந்தக்காரர்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அவர்களுக்குப் பெருந்தோட்டக்காணிகள் விநியோகிக்கப்பட்டன. முகாமைத் திறமைக் குறைவு காரணமாக அதுவும் வெற்றியளிக்கவில்லை. சிறுதோட்டங்களில் 63 சதவீதமானவை ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்தவை; 87 சதவீதமானவை 2 ஏக்கருக்குக் குறைந்தவை.

சிபாரிசுகள்

(அ) சிறுதோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளில் உரம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். உரம் கடன் அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டும். உரத்தின் விலையை தேயிலைக் கொழுந்துக்கான விலையிலிருந்து கழித்துக் கொள்ளலாம்.

(ஆ) தொழிற்சாலை வளவுகளில் நூற்றுமேடை வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும். இவற்றியிருந்து சி.தோட்டங்களுக்கான கன்றுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

(இ) வங்கிகளுடன் இணைந்து கடன் வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

(ஈ) விஸ்தரிப்பு, ஆலோசனைச் சேவைகள் மீளமைக்கப்பட்டு, ஆராய்ச்சி முடிவுகள் சி.தோ. சொந்தக்காரருக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். ஆராய்ச்சிகழகம், முகாமை நிறுவனங்கள் என்பவற்றுக்கும் சி.தோ. சொந்தக்காரர்களுக்கும் இடையிலான இயைபு பலப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

(உ) தேயிலை ஆணையாளர் பிரிவு, சி.தோ. சொந்தக்காரர்களைப் பதிவு செய்யும் வேலையைத் துரிதப்படுத்திவைன்றி அவர்கள் உதவிப்பணம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதனைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு இவ்வேலை காணிப்பதிவுத் திணைக்களம், பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிகார அலுவலகம், பெருந்தோட்டக் கைத் தொழில் அமைச்சு என்பவற்றுடன் இணைந்து செய்யப்பட வேண்டும்.

ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டு காலம் நமது நாட்டின் பொருளாதாரம் தேயிலை ஏற்றுமதித் துறையின் செயற்பாட்டிலேயே பிரதானமாக தங்கியிருந்து வந்துள்ளது. எனினும், சமீப ஆண்டுகளில் குறிப்பாக தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டதற்குப் பின்னர் பெருந்தோட்ட தேயிலைக் கைத்தொழிலில் திறமையின்மையும், மந்தப்போக்கும், வீழ்ச்சியும் அவ்வப்போது அவதானிக்கப்பட்டு நெடுள்ளது. பெருந்தோட்டத் துறைக்கு மீண்டும் புத்துயிரளித்து தாக்கமான ஓர் உற்பத்தித் துறையாக அதனை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். எனினும், இதற்கு கனத்த அளவில் முதலீடுகள் தேவை. அதே வேளையில் தேயிலை சிறு தோட்டத்துறையை ஒப்பிட்டு ரீதியில் குறைந்த முதலீடுகளைக் கொண்டு நன்கு, திட்டமிட்டு அபிவிருத்தியடையச் செய்ய முடியும்.

தேசிய வருமானம் என்றால் என்ன?

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றி பேசும் போது தேசிய வருமானம் என்ற கோட்பாட்டில் காணப்படும் முக்கியத்துவத்தினையும், பிரயோசனத்தையும் குறைத்து மதிப்பிட்டு விட முடியாது. பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றி ஆராயும் போது பல்வேறு அளவுகோல்களை பிரயோகிக்க முடியுமாயினும், பொருளாதார வளர்ச்சி அல்லது முன்னேற்றம் பற்றி பகுப்பாய்வு செய்யும் போது தேசிய வருமானத்திற்கு உன்னதமான ஓர் இடம் கிடைக்கின்றது.

ஒரு வருடத்தில் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள், சேவைகள் என்பவற்றின் கூட்டு மொத்தப் பெறுமதியே தேசிய வருமானம், தேசிய உற்பத்தி என்ற சொற்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. பூகோள எல்லைகளினால் நிரயணக்கப்படும் ஒரு நாட்டிற்குள்ளே நடைபெறும் பொருள்கள், சேவைகள் என்பவற்றின் உற்பத்தியின் பெறுமதியே உள்நாட்டு வருமானம் அல்லது உள்நாட்டு உற்பத்தி (Domestic Product) என அழைக்கப்படுகின்றது. உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு நாட்டிற்கு வெளியே நடைபெறும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் நிகர பெறுமதி சேர்க்கப்படும் போது அது தேசிய வருமானம், தேசிய உற்பத்தி (National Product) எனக் கூறப்படுகின்றது. நாட்டுக்கு வெளியே மேற்கொள்ளப்படும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் நிகர விளைவின் பெறுமதி வெளிநாட்டிலிருந்து கிடைத்த நிகர காரணி வருமானமென அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த நாடு வெளிநாட்டினருக்குச் செலுத்தும் நிகர வருமானக் கொடுப்பனவுகளுக்கும், வெளி நாடுகளிலிருந்து எமது நாட்டின்

ருக்குக் கிடைக்கும் நிகர வருமானத்திற்கும் இடையில் காணப்படும் வித்தியாசமே வெளிநாட்டு நிகர (Net factor Income from abroad) காரணி வருமானமாகும். உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மூலதனப் பொருட்கள் பாவனையின் போது தேய்வு அடைவதனால் இதற்குரிய பெறுமதியிறக்கத்தினைச் செய்யாது. உள்நாட்டு உற்பத்தியை அல்லது தேசிய உற்பத்தியை கணக்கிடும் போது அது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (Gross Domestic Product) அல்லது மொத்த தேசிய உற்பத்தி (Gross National Product) எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இத்தேய்விற்கென பெறுமதியிறக்கம் செய்யப்படும் போது உற்பத்திப் பெறுமதி, தேறிய உள்நாட்டு உற்பத்தி அல்லது தேறிய தேசிய உற்பத்தி என அழைக்கப்படுகின்றது.

இதுவரை எடுத்துக் கூறப்பட்ட விடயங்களை சுருக்கிக் கூறுவதாயின் பின்வருமாறு கூறமுடியும்:

- ★ மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி + வெளிநாட்டு நிகர காரணி வருமானம் = தேறிய தேசிய உற்பத்தி
- ★ மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி - பெறுமானத் தேய்வு = தேறிய உள்நாட்டு உற்பத்தி
- ★ மொத்த தேசிய உற்பத்தி - பெறுமானத் தேய்வு = தேறிய தேசிய உற்பத்தி

குறிப்பிட்ட ஒரு கால எல்லைக்குள் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களினதும், சேவைகளினதும் பெறுமதியாக காட்டப்படும் உள்நாட்டு உற்பத்தி குறித்த மதிப்பீடுகளைத் தயார் செய்யும் பிரதான முறைமைகள் மூன்று உண்டு:

1. உற்பத்தி முறை - அதாவது அனைத்துப் பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் உற்பத்தியின் மொத்தப் பெறுமதி.
2. செலவு முறை - அதாவது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள், சேவைகள் மீது நுகர்வோர் மேற்கொண்ட அனைத்துச் செலவுகளினதும் மொத்தம்.
3. வருமான முறை - அதாவது உற்பத்திச் சாதனங்களின் உரிமையாளர்கள் தமது சகல விதமான உற்பத்திப் பொருட்களையும் விற்பதன் மூலமாகக் கிடைக்கும் வருமானம்.

உற்பத்தி முறை

உற்பத்தி முறையின் கீழ் தேசிய வருமானத்தைக் கணக்கிடுவதில் இரு முறைகளைக் கையாள முடியும்.

- (i) முடிவு உற்பத்திகளின் பெறுமதியை மட்டும் கணக்கிடுதல்.
- (ii) சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியின்படி கணக்கிடுதல்.

இங்கு முடிவு உற்பத்திப் பொருட்களின் பெறுமதியை எடுப்பதில் சில சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. ஒரு உற்பத்திப் பொருளின் ஒரு பாகம் முடிவு உற்பத்திப் பொருளாகவிருக்கும் அதே நிலைமையில், அதனை வேறு ஒரு உற்பத்திப் பொருளின் சேர்க்கையாகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். உதாரணமாக, பாலை எடுத்துக் கொண்டால் அது ஒரு உற்பத்திப் படிமுறையின் இறுதி விளைவாகும். மறுபுறத்தில், பட்டர் உற்பத்திக் கைத்தொழிலின் ஆரம்பப் பொருளாகவும் அது இருக்கின்றது. இதன் காரணமாக முடிவு உற்பத்திப் பொருள் என்ன? எந்த அளவிலுள்ளது? போன்றவற்றை கண்டுகொள்வதில் சில பிரச்சினைகள் எழக்கூடும். சில

வேளைகளில் இரு தடவைகள் கணக்கிலெடுக்கப்படும் தவறும் நேர வாய்ப்புண்டு.

சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதிப் படி தேசிய உற்பத்தியைக் கணக்கிடுவதில் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பம் அல்லது கட்டங்களை எடுத்து அங்கு சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி கணக்கில் எடுக்கப்படுகின்றது. முடிவு உற்பத்திப் பொருட்களின் பெறுமதியைப் பெறுவதில் எழக் கூடிய சிக்கல்கள் இங்கு எழுவதில்லை. ஒரு உற்பத்திப் பொருளின் மொத்தப் பெறுமதியில் அந்த உற்பத்திப் பிரிவுக்கு வெளியிலிருந்து பெறப்பட்ட சேர்க்கைகளின் பெறுமதியை கழிக்கும் போது அவ்வற்பத்திப் பிரிவின் மூலம் தேசிய உற்பத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்யப்பட்ட சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியை கண்டறிய முடியும்.

மரத்தளி பாடங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலையொன்றை உதாரணமாக எடுப்போம். இத் தொழிற்சாலையின் உற்பத்திப் பொருட்களின் பெறுமதி 1000 ரூபாவாகவும், வெளியிலிருந்து விலைக்கு வாங்கிய பலகை, ஆணிகள், தீந்தைகள் ஏனைய பொருட்கள் என்பவற்றின் பெறுமதி 600 ரூபாவாகவும் இருந்தால் அக்கைத்தொழிலின் மூலம் தேசிய உற்பத்திக்குச் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி (ரூபா 1000 - 600) ரூபா 400 ஆகும்.

இங்கு மூலப் பொருட்களாக எடுக்கப்பட்ட பலகை, ஆணிகள், தீந்தைகள் போன்ற பொருட்கள் வேறு ஒரு படிமுறையின் கீழ் தேசிய வருமான மதிப்பீடுகளைத் தயாரிப்பதில் தொடர்பு பட்டிருப்பதனால் அப்பொருட்களின் பெறுமதி தளபாடக் கைத்தொழில் இறுதி உற்பத்திப் பெறுமதியிலிருந்து கழிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக, பலகை மூலம் தேசிய வருமானத்திற்கு சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி மரக் கைத் தொழிலின் கீழும், ஆணிகள் மூலம் தேசிய வருமானத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்யப்பட்ட

தொகை ஏற்கனவே இரும்புக் கைத்தொழிலுக்கூடாகவும் தேசிய வருமான மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியினை வேறு ஒரு விதத்திலும் விளங்கப்படுத்த முடியும். அதாவது, அந்தக்கட்டத்தில் உழைப்புக்களைச் செலுத்தப்பட்ட சகல கொடுப்பனவுகளையும், இலாபத்தையும் கணக்கிலெடுப்பதாகும். மேலே குறிப்பிட்ட கைத் தொழிலில் தொழிலாளர்களுக்கென ரூபா 250/- கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் மிகுதி ரூபா 150 அக்கைத்தொழிலின் இலாபமாகும். சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி இக்கட்டத்தில் செலுத்தப்படும் சம்பளம், கூலி, இலாபம் என்பவற்றிற்கு சமமானது என்பதே இதன் மூலம் தெளிவாகின்றது. (ரூபா 250 + ரூபா 150 = ரூ. 400)

மேலே குறிப்பிட்ட புள்ளி விபர உதாரணங்களை பின்வருமாறு காட்டமுடியும்.

- (i) உற்பத்திப் பெறுமதி - உற்பத்திக்கெடுக்கப்பட்ட பொருட்களின் பெறுமதி = சேர்க்கப்பட்ட பொருட்களின் பெறுமதி, ரூபா 1000 - ரூபா 600 = ரூபா 400.
- (ii) சம்பளம் + இலாபம் = சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி ரூபா 250 + ரூபா 150 = ரூபா 400.

இலங்கை மத்திய வங்கி தேசிய வருமான மதிப்பீடுகளைத் தயாரிக்கும் போது சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியின் பிரகாரம் மொத்த உள்நாட்டு வருமானத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு முழுப் பொருளாதாரத்தினையும் இரு பிரதான பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றது. இவ்விரு பிரிவுகளின் மூலமும் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி அவ்வருடத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்த மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு வெளிநாட்டு நிகர காரணி வருமானத்தைச் சேர்ப்

பதன் மூலம் மொத்த தேசிய உற்பத்தி தயாரிக்கப்படுகின்றது.

இவ்விதம் தேசிய வருமானத்தை உற்பத்தித் துறைகளுக்கூடாக கணக்கிடும் போது இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் ஒவ்வொரு துறையினதும் முக்கியத்துவம் குறித்து ஒரு தெளிவான விளக்கத்தைப் பெறமுடிகின்றது. மேலும், பொருளாதார அமைப்பினையும், பொருளாதாரம் எத்திகையில் செல்கின்றது என்பதனைக் கண்டறியவும் இது உதவும். முழுப் பொருளாதாரத்தையும், துறைவாரியான வளர்ச்சிப் போக்குகளையும் காலத்திற்குக் காலம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கும் இது துணை புரியும்.

செலவு முறை

தேசிய வருமானத்தைக் கணக்கிடுவதில் அடுத்த முக்கிய முறை செலவுத்துறை மூலம் அதனைக் கணக்கிடுவதாகும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள், சேவைகள் என்பன மீது நுகர்வோரும், முதலீட்டாளரும் செய்யும் அனைத்துச் செலவுகளினதும் மொத்தம் இங்கு கருத்திலெடுக்கப்படுவதுடன், அது தேசிய வருமானமாகவும் எடுக்கப்படுகின்றது.

செலவுகளுக்கூடாக தேசிய உற்பத்தியைக் கணக்கிடுவதில் அடிப்படையில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய இரு செலவுப் பிரிவுகள் உள்ளன. அதாவது, நுகர்வோருடன் தொடர்பான நுகர்வுச் செலவுகளும், முதலீட்டாளர்களுடன் தொடர்பான முதலீட்டுச் செலவுகளுமாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு காலப் பிரிவுக்குள் நாட்டின் நுகர்வோர், முதலீட்டாளர் என்போர் முறையே நுகர்வுப் பொருட்கள், சேவைகள், முதலீட்டுப் பொருட்கள் என்பவற்றிற்காகச் செய்த அனைத்துச் செலவுகளின் மொத்தம் உள்நாட்டுச் செலவு எனக் கூறப்படுகின்றது. தேய்வுக்கென பெறுமதியிறக்கம் செய்யப்படாத இந்தச் செலவு மொத்த

உள்நாட்டுச் செலவு என்றழைக்கப்படுகின்றது. இந்த மொ. உள்நாட்டுச் செலவினத்தில் தனியார் துறையைப் போலவே அரசாங்கத் துறையினாலும் செய்யப்பட்ட நுகர்வுச் செலவும் முதலீட்டுச் செலவும் உள்ளடங்கியிருக்கின்றது.

நாட்டிற்குள்ளே உள்நாட்டவர்களால் செய்யப்பட்ட உள்நாட்டு செலவிற்கு வெளிநாட்டு நிகர முதலீட்டினை சேர்ப்பதன் மூலம் மொத்தத் தேசிய செலவினம் கணக்கிடப்படுகின்றது. நாடு செய்த பொருள்கள், சேவைகள் என்பவற்றின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதிப் பெறுமதிகளின் வித்தியாசம் நிகர வெளிநாட்டு முதலீடு என்று கருதப்படுகின்றது. மேலே குறிப்பிட்டவற்றை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறமுடியும்.

மொத்த உள்நாட்டுச் செலவு

= நுகர்வுச் செலவு (C) + முதலீட்டுச் செலவு (i)

= தனியார் நுகர்வுச் செலவு (CP) + அரசாங்க நுகர்வுச் செலவு (Cg) தனியார் முதலீட்டுச் செலவு (IP) + அரசாங்க முதலீட்டுச் செலவு (Ig)

மொத்தத் தேசிய செலவு

= மொத்த உள்நாட்டுச் செலவு + நிகர வெளிநாட்டு முதலீடு

= மொத்த உள்நாட்டுச் செலவு + (பொருட்கள் சேவைகள் ஏற்றுமதி) (X)

— (பொருட்கள் சேவைகள் இறக்குமதி) (M)

GDE = Cp + Cg + IP + Ig

GNE = GDE + X - M

GNE = C + C + I + I + X - M
P g P g.

ஒரு நாட்டின் தேசிய உற்பத்தி மூலம்கிடைக்கும் வருமானத்தை அந்நாடு எவ்விதம் நுகர்வு செய்கின்றது என்பதனை

இந்த தேசிய செலவு முறை மூலம் மிகத் தெளிவாக கண்டறிய முடியும். உற்பத்தியில் எந்த அளவு நுகரப்படுகின்றது, எதிர்கால உற்பத்திக்காக எந்த அளவு முதலீடு செய்யப்படுகின்றது போன்ற விபரங்களை தேசிய செலவு பட்டியல்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வருமான முறை

தேசிய வருமானத்தைக் கணக்கிடக் கூடிய மற்றொரு முறை வருவாய் துறையாகும். இம்முறையில் உற்பத்திச் சாதனங்களின் உரிமையாளர்கள் ஈட்டும் வருமானங்களின் கூட்டு மொத்தமே தேசிய வருமானம் எனக்கருதப்படுகிறது. உற்பத்திச் சாதனங்களின் உரிமையாளர்கள் ஈட்டும் சம்பளம், கூலி, வட்டி, இலாபம், குத்தகைக்கூலி என்பவற்றுடன் சேர்த்து தொழில் முயற்சிகளின் பகிரப்படாத இலாபம், அரசு துறை இலாபம் போன்ற நிரல்களை வருவாய் பிரிவு கொண்டிருக்கிறது.

வருவாய் துறை மூலம் தேசிய வருமானத்தைக் கணக்கிடுவதால் கிட்டும் அனுகூலம் நாட்டு வருமானம் மக்களிடையே எவ்வாறு பகிரப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதாகும். மேலும், அரசாங்கத்தின் வரி தொடர்பான கொள்கைகளையும், சமூக நலன் தொடர்பான கொள்கைகளையும் வகுத்துக் கொள்ள அது துணை புரிகின்றது. எனினும், நாட்டு மக்கள், உற்பத்திச் சாதனங்களின் உரிமையாளர்கள் என்போர் ஈட்டும் அனைத்து வருமானங்கள் குறித்தும் சரியான தகவல்களை உடனே பெற்றுக்கொள்ள முடியாதிருப்பது இம்முறையின் முக்கிய குறைபாடாகும்.

கோட்பாட்டு ரீதியில் பாரீக்கும் போது உற்பத்தி, செலவு, வருமானம் என்ற எந்த முறையில் கணித்தாலும் தேசிய வரு

மானமாக ஒரே விடையே கிடைக்க வேண்டும். எனினும், சிக்கலான அம்சங்களை உள்ளடக்கிய பொருளாதாரமொன்றில் இக்கோட்பாட்டினை நடைமுறையில் விடும்பொழுது நாம் எதிர்பார்க்கும் விளைவுகளை அவ்விதத்திலேயே பெற்றுக்கொள்வது மிகக் கடினமாகும்.

தேசிய வருமானத்தைக் கணிப்பதன் மூலம் கிட்டும் அனுகூலங்களையும் கவனத்திலெடுத்தல்தகும். அடிப்படையில் நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பு எவ்விதம் அமைந்துள்ளது என்பதனைப் பற்றியும், ஒவ்வொரு துறையும் தேசிய உற்பத்திக்கு எந்த அளவினை பங்களிப்புச் செய்கிறது என்பது குறித்தும் தேசிய வருமானத்தைக் கணக்கெடுவதன் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும். பொருளாதார அமைப்பு பற்றி அறிந்து கொள்வதானது பொருளாதார கருத்துக்களை கொள்கை வடிவில் அமைப்பதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும். இரண்டாவதாக, சனத்தொகைப் பெருக்கத்துக்கும், தேசிய வருமான வளர்ச்சிக்கும் இடையில் காணப்படும் விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதற்கும், அதனை ஒப்பீட்டுப் பார்ப்பதற்கும் இது உதவும். இதன் மூலம் நாட்டில் பொதுவாக நிலவும் வாழ்க்கை நிலைமையை அறிந்து கொள்ள முடியும். மூன்றாவதாக, தேசிய வருமானம் பகிரப்பட்டுள்ள விதம் குறித்தும், அது நுகர்வுக்கும், முதலீட்டுக்குமிடையே எவ்விதம் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறித்தும் அறிந்து எதிர்கால பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கென எந்த அளவு முதலீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்பதனை நிர்ணயிப்பதற்கு தேசிய வருமானத் தரவுகளைப் பயன்படுத்த முடியும். நான்காவதாக, நாட்டில் பணவீக்கப் போக்குகளின் அளவை மட்டிடுவதற்கும், நாட்டின் முன்னேற்றத்தை சர்வதேச மட்டத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கும் தேசிய வருமானக் கணிப்பீடு உதவும்.

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக "பொருளியல் நோக்கை" வெளியிடுகின்றது. பரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந் துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்தி லும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கிய மான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கி யின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550-கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங் களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதி விலை ரூ. 3-50

வருட சந்தா ரூ. 40-00

பொருளியல்
நோக்கு

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்
பகுதி வெளியீடு